

Η Εξεταστική Επιτροπή ψήφισε ομόφωνα δεκαεφτά (17) πορισματικές αναφορές. Οι δεκατρείς (13) απευθύνθηκαν στις δικαστικές αρχές και οι υπόλοιπες τέσσερις:

- Στο Διοικητή της Τράπεζας Ελλάδος, στην Επιτροπή για την Καταπολέμηση της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες και τον Πρόεδρο της Κεφαλαιαγοράς
- Στην Επιτροπή Ανταγωνισμού
- Στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους
- Στους Υπουργούς Δικαιοσύνης και Προστασίας του Πολίτη

Η Εξεταστική Επιτροπή μέσα από τις πορισματικές αναφορές ανέδειξε τα στοιχεία της δικογραφίας, όπως αυτά περιγράφονται στις μαρτυρικές καταθέσεις, προέκυψαν από την έρευνα των δικαστικών αρχών της Γερμανίας και αποτυπώθηκαν στις αποφάσεις των γερμανικών δικαστηρίων. Είναι αξιοσημείωτο ότι από σχετικούς φακέλους δικαστικών συνδρομών, αλλά και καταγεγραμμένων ομολογιών προέκυψε με σαφήνεια το διεθνές, διασυνοριακό, οργανωμένο έγκλημα. Στοιχείο βάσει του οποίου η Εξεταστική Επιτροπή ζήτησε την άσκηση συμπληρωματικής ποινικής δίωξης από τις ανακριτικές αρχές, αίτημα το οποίο και υιοθετήθηκε στις 07.09.2010. Παράλληλα η εξέταση των μαρτύρων στην Εισαγγελία του Μονάχου επιβεβαίωσε τα στοιχεία που έχει στην διάθεσή της η Επιτροπή, καθώς και το ρόλο της μητρικής Siemens, η οποία διακινούσε άνομο χρήμα από τα μαύρα ταμεία της εταιρείας με σκοπό την ανάληψη έργων.

Η εξεταστική επιτροπή απευθυνόμενη προς τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου ανέδειξε το ανωνυμοποιημένο σύστημα διεκπεραίωσης μυστικών πληρωμών, που μέσω προμηθειών κατέβαλε η SIEMENS για να συνάπτει συμβάσεις με το Ελληνικό Δημόσιο.

Αναφέρθηκε στον επλεκτικό χειρισμό της υπόθεσης, ένδειξη προσπάθειας συγκάλυψης προς όφελος της εταιρείας και των εμπλεκόμενων προσώπων με τα οποία τέλεσαν αξιόποινες πράξεις και κυρίως της διαφθοράς και της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα, καταργώντας τη διαφάνεια και τον υγιή ανταγωνισμό. Ζήτησε να ριχθεί άπλετο φως στην

υπόθεση ώστε να μην τρωθεί η αξιοπιστία της Δικαιοσύνης. Με αφορμή μάλιστα τη διαφυγή του Volker Jung στο Εξωτερικό τέθηκε το ενδεχόμενο να ακολουθήσουν οι άλλοι εμπλεκόμενοι και ζητήθηκε η άμεση περάτωση της δικογραφίας.

Η Εξεταστική Επιτροπή απευθύνθηκε επίσης στις αρμόδιες αρχές για το ξέπλυμα του μαύρου χρήματος και κινητοποίησε την Κεφαλαιαγορά, την Επιτροπή Ανταγωνισμού και έθεσε το θέμα των αγωγών αποζημίωσης του Ελληνικού Δημοσίου από το Ν.Σ.Κ.

1^Η ΠΟΡΙΣΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ: Υπόθεση Νικολάου Ζαγοριανού

Στο πλαίσιο έρευνας που διενεργεί η Εξεταστική Επιτροπή της Βουλής σχετικά με τη γνωστή υπόθεση SIEMENS, και υπό το φως των νέων στοιχείων που καθημερινά έρχονται στην επιφάνεια, σε σχέση με το εύρος και το βάθος της ερευνώμενης διαφθοράς, αλλά και με αφορμή την πρόσφατη απαλλαγή του Ανακριτή κ. Ζαγοριανού από τις κατηγορίες που τον βάρυναν, για τις οποίες, όπως πληροφορηθήκαμε, ενεργήσατε προκαταρκτική εξέταση, θα θέλαμε να επισημάνουμε τα εξής:

Με βάση την από 11-12-2009 πορισματική πρότασή Σας προς τον κ. Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών, με την οποία παραγγείλατε την άσκηση ποινικής διώξεως κατά του ως άνω Δικαστικού Λειτουργού για παράβαση καθήκοντος κατ' εξακολούθηση και κατάχρηση εξουσίας, διαλάβετε, ειδικότερα, ότι ο ως άνω Δικαστικός Λειτουργός υπέπεσε στο αδίκημα της κατάχρησης εξουσίας, μεταξύ άλλων και διότι, κατά την έκδοση του Ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, που απέστειλε προς τις γερμανικές αρχές, αλλά και των τριών από 20-5-2009, 26-6-2009 και 14-9-2009 Ενταλμάτων Σύλληψης κατά του Μιχαήλ Χριστοφοράκου, δεν συμπεριέλαβε τις αξιόποινες πράξεις των κακουργηματικών δωροδοκιών, που τέλεσε ο ανωτέρω, Μ. Χριστοφοράκος, κατά το χρονικό διάστημα από το 2004 έως το 2007, οι οποίες έχουν εξακολουθητικό χαρακτήρα, κατά την έννοια του άρθρου 98 ΠΚ, αφού, κατά τα ως άνω διενήργησε την ανάκριση επιλεκτικά περιοριζόμενος μόνον στις πράξεις που τελέστηκαν μέχρι το 2004, καίτοι από τα στοιχεία της δικογραφίας, την οποία γνώριζε, προέκοιπε η τέλεση των ως άνω αξιοποιώνων πράξεων και κατά την ανωτέρω χρονική περίοδο.

Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση και ως απόρροια του βαθύτερου ελέγχου της όλης υπόθεσης, στα πλαίσια της αρμοδιότητάς μας, φρονούμε ότι ο ως άνω Δικαστικός Λειτουργός, πέραν των ανωτέρω παραλείψεών του, που αποτελούν ειδικότερες εκφάνσεις της κατάχρησης εξουσίας, υπέπεσε επίσης στο πιο πάνω αδίκημα και για τους παρακάτω ακόμη λόγους:

Α) Στην από 11-9-2009 Αίτησή του προς τον Εισαγγελέα Πλημμ/κών Αθηνών για συμπληρωματική δίωξη κατά του Μιχαήλ Χριστοφοράκου, με βάση την οποία εξέδωσε το από 14-9-2009 ένταλμα συλλήψεως, αφ' ενός δεν συμπεριέλαβε τις πράξεις που αφορούν το χρονικό διάστημα μετά την 5-12-2007, αφ' ετέρου, ζήτησε την άσκηση ποινικής δίωξης κατά των Χριστοφοράκου και Δενδρινού για απάτη, μεθοδεύοντας, κατά τον τρόπο αυτό, το να μην αποκαλυφθούν ευθύνες των εμπλεκόμενων πολιτικών προσώπων - υπαλλήλων υπό την έννοια του άρθρου 13 Π.Κ. του χρονικού διαστήματος από το 2004 μέχρι το 2008. Ειδικότερα, από τα στοιχεία που υπήρχαν στη δικογραφία, προέκυπτε τόσο η σύνταξη του Πρωτοκόλλου οριστικής παραλαβής του C4I κατά το έτος 2008, από πενταμελή ομάδα-Επιτροπή, όσο και η έλλειψη διαλειτουργικότητας και ενοποίησης των συστημάτων, ως και η μη μεταφορά της τεχνογνωσίας στο προσωπικό χειρισμού των συστημάτων, πράγματα που ήταν απαραίτητα για τη σωστή λειτουργία, τη συνεργασία και το συγχρονισμό τους και που αποτελούσε το κυριότερο και κεφαλαιώδες σημείο της όλης σύμβασης, την οποία επίσης είχε στη διάθεσή του. Αντιλήφθηκε δε, όπως κάθε μέσος κοινός νους ηδύνατο να αντιληφθεί, ότι ήταν τόσο σημαντική αυτή η συμφωνία περί διαλειτουργικότητας και εκπαίδευσης -πράγμα που γνώριζαν σαφέστατα και τα δύο συμβαλλόμενα μέρη, αφού αυτή αποτελούσε το βασικό στόχο για τον οποίο έγινε η συγκεκριμένη προμήθεια-, ώστε χωρίς την ολοκλήρωση του συγκεκριμένου τμήματος του έργου, το τελευταίο να είναι απολύτως ελλιπές και σε κάθε περίπτωση δυσλειτουργικό, και συνεπώς οπωσδήποτε ελαττωματικό και μη δεκτικό παραλαβής. Ειδικότερα, ενώ η σύμβαση προέβλεπε την παράδοση του έργου στο Ελληνικό Δημόσιο διαλειτουργικά «με το κλειδί στο χέρι» ως ένα ενιαίο ολοκληρωμένο διαλειτουργικό σύστημα διοίκησης, ελέγχου, επικοινωνίας, συντονισμού και εναρμόνισης από τη SIEMENS και SAIC, οι οποίες είχαν αναλάβει την εκτέλεση του έργου ως κατασκευάστρια και υποκατασκευάστρια, αντίστοιχα, εν τούτοις τα μέλη των Επιτροπών προέβησαν αφ' ενός στην τμηματική παραλαβή του, καταβάλλοντας αντίστοιχες δαπάνες με ζημία του Ελληνικού Δημοσίου και

αφ' ετέρου προέβησαν στην οριστική παραλαβή του συστήματος στις 14-11-2008, χωρίς το στοιχείο της διαλειτουργικότητας όλων των επιμέρους συστημάτων, που καθιστούσε αυτό ελαττωματικό και θα έδει να οδηγήσει στη μη παραλαβή του. Τόσο δε το περιεχόμενο της σύμβασης, όσο και οι πιο πάνω ελλείψεις, ήταν σε γνώση όλων των μελών των Επιτροπών Τμηματικής και Οριστικής Παραλαβής, υπαλλήλων με την έννοια του άρθρου 13 του Π.Κ., οι οποίοι, γνώριζαν τη Σύμβαση και τις προδιαγραφές που θα έπρεπε να έχει το παραλαμβανόμενο έργο, γνώριζαν δε, ειδικότερα, ότι σε καμία περίπτωση δεν θα έδει να παραλάβουν το έργο χωρίς το στοιχείο της διαλειτουργικότητας και χωρίς την εκπαίδευση του προσωπικού χειρισμού των συστημάτων, και παρά ταύτα, προφανέστατα πιεζόμενοι από στελέχη της Κυβέρνησης, προσυπέγραψαν την παραλαβή του, αφαιρώντας μόνο ελάχιστα ποσά, σε σχέση με το συνολικό ύψος της αμοιβής της εργολήπτριας, για «αποκλίσεις» του έργου, ωσάν να επρόκειτο για όλως επουσιώδεις και απαξιωμένες ελλείψεις. Αλλά και έτι περαιτέρω, ενώ όλοι γνώριζαν ότι ο σκοπός της σχετικής προμήθειας ήταν πρωτίστως η θωράκιση των Ολυμπιακών και Παραολυμπιακών Αγώνων και κατόπιν ο εκσυγχρονισμός των υπάρχοντων συστημάτων των υπηρεσιών του Κράτους, αποδέχθηκαν αδικαιολόγητη καθυστέρηση στην παράδοση του έργου, δηλαδή αντί του 2004, όπως οριζόταν από την αρχική σύμβαση, το παρέλαβαν το έτος 2008, και μάλιστα με τις ουσιώδεις ελλείψεις που προαναφέρθηκαν. Και τούτο μετά από αλληπάλληλες τροποποιητικές συμβάσεις ως προς το χρόνο παράδοσης του έργου, προς εξυπηρέτηση αποκλειστικά του συμφέροντος της εργολήπτριας. Και ενώ όλα τα ανωτέρω προέκυπταν ευχερώς από τα έγγραφα που ο Ανακριτής είχε στα χέρια του, ωστόσο ο ως άνω παρέλειψε να ενεργήσει οποιαδήποτε έρευνα περί της τέλεσης του εγκλήματος της απιστίας από κρατικούς υπαλλήλους στα πλαίσια της παραλαβής του έργου, η οποία είναι το βασικό και κεντρικό αδίκημα στην ως άνω υπόθεση, εκλαμβάνοντας εκ προοιμίου ότι αυτοί εξαπατήθηκαν, καίτοι από τα στοιχεία της δικογραφίας προέκυπτε η γνώση τους περί των ελλείψεων που ο ίδιος (ο Ανακριτής) περιγράφει στο κατηγορητήριό του και τα οποία παραπάνω

αναλύθηκαν, και παρόλο που αυτό ήταν το προέχον για την ερευνώμενη υπόθεση του C4I, ήτοι αν υπήρξε Κυβερνητική και Κρατική διαφθορά και χρηματισμός κομματικών αξιωματούχων, και όχι αν οι γιγαντιαίες εταιρείες SIEMENS A.G. και SAIC, είχαν ή όχι τη δυνατότητα να φέρουν εις πέρας το έργο.

Β)Περαιτέρω, το εκδοθέν από τον ως άνω Ανακριτή Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης, περιέχει εσφαλμένη αιτιολογία, αλλά και το κατηγορητήριο με βάση το οποίο αυτό εκδόθηκε, είναι προφανώς αβάσιμο, δεδομένου ότι, όπως προκύπτει από μη αμφισβητούμενα αποδεικτικά στοιχεία, κατά τη σύναψη της συμβάσεως C4I, αντισυμβαλλόμενη του Ελληνικού Δημοσίου ήταν η εταιρεία SAIC, και όχι η εταιρεία Siemens, της οποίας ο κατηγορούμενος Μ. Χριστοφοράκος ήταν Διευθύνων Σύμβουλος, και της οποίας η μόνη εμπλοκή στο σχετικό έργο συνίστατο στο ότι είχε συνάψει σύμβαση υπεργολαβίας με την ανάδοχο SAIC. Επομένως, η περιεχόμενη στο συνταγέν κατηγορητήριο αιτιολογία, ότι η εταιρεία Siemens δεν είχε την απαραίτητη τεχνογνωσία για την εκτέλεση του έργου, είναι προφανώς ανακριβής, αφού οι τυπικές προϋποθέσεις για την ανάληψη του έργου κρίνονται από το πρόσωπο του αναδόχου, εν προκειμένω δε της εταιρείας SAIC. Κατά συνέπεια, ακόμη και σε περίπτωση εκδόσεως του Μ. Χριστοφοράκου στις Ελληνικές Αρχές, η κατηγορία για την πράξη που ζητήθηκε η έκδοσή του (απάτη) θα αποδειχθεί ουσιαστικά αβάσιμη. Αυτός ήταν και ο λόγος που κατέστη αδύνατη η ανεύρεση και αποστολή των αιτηθέντων στοιχείων προς τις Γερμανικές Αρχές από την ήδη αρμόδια επί της Ανακρίσεως Εφέτη-Ανακρίτρια κ. Νικολακέα, τα οποία στοιχεία θα αποδείκνυαν την υποτιθέμενη απάτη ώστε να δικαιολογηθεί η αιτηθείσα έκδοση του Χριστοφοράκου.

Τα ανωτέρω, ο εν λόγω Δικαστικός Λειτουργός, έπραξε από πρόθεση, προκειμένου να μην λογοδοτήσουν στη Δικαιοσύνη τα εμπλεκόμενα πρόσωπα και για όλες τις πράξεις που τέλεσαν.

Επειδή δε, η κατάχρηση εξουσίας, αποτελεί αξιόποινη πράξη που τελείται κατ' εξακολούθηση. Για το λόγο αυτό, επισημαίνοντάς Σας τα πιο πάνω στοιχεία, παρακαλούμε για τις δικές Σας ενέργειες.

2^Η ΠΟΡΙΣΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ: Ροή Μαύρου Χρήματος

Από την έρευνα της Επιτροπής, έχει διαπιστωθεί ότι πλήθος τραπεζικών λογαριασμών φυσικών και νομικών προσώπων (υπεράκτιες και μη εταιρίες), έχουν τροφοδοτηθεί από τροφοδότες λογαριασμούς, οι οποίοι έχουν εκδοθεί επί ονόματι εξωχώριων εταιριών (Martha Overseas, Martha Holdings, Placid Blue, Fairways Estates), οι οποίες ελέγχονταν από στελέχη της Siemens Hellas (Μαυρίδης, Χριστοφοράκος ή παρένθετα πρόσωπα Λέτσα, Καλδής) και χρησιμοποιούντο για τον χρηματισμό υπηρεσιακών και πολιτικών παραγόντων στην Ελλάδα (μαύρα ταμεία της Siemens).

Οι δικαιούχοι των τροφοδοτημένων λογαριασμών, όπως προκύπτει από τα μέχρι τώρα στοιχεία της έρευνάς μας, δεν τεκμηριώνεται πλήρως ότι εμπλέκονται όλοι άμεσα και με γνώση σχετικά με την πηγή και την αιτία διακίνησης του μαύρου χρήματος, που είχε ως προέλευση τα μαύρα ταμεία της Siemens και προορισμό υπηρεσιακούς ή πολιτικούς παράγοντες της χώρας μας.

Πιο συγκεκριμένα, τόσο από την κατάθεση Μαυρίδη (στελέχους της Siemens, εμπλεκόμενου στον χρηματισμό ελλήνων) στα πλαίσια του διενεργηθέντος εσωτερικού ελέγχου της εταιρίας (σχετ.1), όσο και την κατάθεση ενώπιον του Ελβετού Εισαγγελέα (σχετ.2), του Jan Claude Oswald, τραπεζικού στελέχους της τράπεζας Dresdner Bank στην Ελβετία, εντεταλμένου στη διαχείριση λογαριασμών τόσο των εταιριών Martha Overseas και Martha Holdings που ελέγχονταν από τον Μαυρίδη, αλλά και των εταιριών (Placid Blue και Fairways Estates) που ελέγχονταν από τους Λέτσα, Καλδή και Χριστοφοράκο και ίσως και άλλων, αγνώστων ακόμη σε εμάς, λογαριασμών που προοριζόνταν για τον χρηματισμό πολιτικών προσώπων και υπαλλήλων του ελληνικού κράτους ή οργανισμών και εταιριών του δημόσιου τομέα, εξάγεται ευθέως το συμπέρασμα ότι οι βασικοί τρόποι διακίνησης «μαύρου» χρήματος ήσαν οι εξής:

- I. Από τους τροφοδότες παραπάνω λογαριασμούς (μαύρα ταμεία Siemens) εμβάζονταν ποσά σε λογαριασμούς παρένθετων προσώπων ή

εταιρειών και εν συνεχεία τα παρένθετα ενέβαζαν τα ποσά σε κωδικούς ή ονομαστικούς λογαριασμούς των τελικών αποδεκτών στην Ελλάδα ή το εξωτερικό, οι οποίοι ήταν είτε κρατικοί υπάλληλοι είτε πολιτικά πρόσωπα είτε υπάλληλοι κρατικών εταιρειών.

- II. Ο Oswald επισκεπτόταν τακτικά την Ελλάδα και συναντιόταν με στελέχη του χρηματιστηριακού και τραπεζικού συστήματος της χώρας, τα οποία είτε τον έφερναν σε επαφή με Έλληνες πολίτες, είτε ενεργούσαν για λογαριασμό ελλήνων πολιτών, οι οποίοι ήθελαν να εξάγουν μεγάλα χρηματικά ποσά σε τράπεζες του εξωτερικού, χωρίς ν' αφήσουν ίχνη της συναλλαγής στο ελληνικό τραπεζικό σύστημα.

Ο προφανέστερος λόγος του ενδιαφέροντος που εκδήλωναν οι παραπάνω Έλληνες πολίτες, ήταν να αποφύγουν τους ελέγχους, οι οποίοι είχαν θεσπιστεί με το Ν. 2331/95 όπως αυτός τροποποιούνταν διαχρονικά και ισχύει και σήμερα σχετικά με τη νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες, μέσα στις οποίες συμπεριλαμβάνονταν και το ποινικό αδίκημα της φοροδιαφυγής.

Επίσης, ένα άλλο πιθανό κίνητρο για τους τρίτους ενδιαφερομένους που πρέπει να ερευνηθεί, είναι η βούληση αγοράς από αυτούς μετοχών εταιριών στο Ελληνικό Χρηματιστήριο χωρίς να φαίνεται ο πραγματικός αγοραστής, αλλά αντί γι' αυτόν η εταιρία του εξωτερικού, η οποία δίδει τις εντολές αγοράς και πώλησης και στην οποία κατέληξαν τελικά τα χρήματα από τα «*μαύρα ταμεία*» της Siemens.

Τα χρηματικά αυτά ποσά παρεδίδοντο τοις μετρητοίς στην Ελλάδα στον Oswald ή στους συνεργάτες του από τους Έλληνες ενδιαφερόμενους, αυτός εν συνεχεία τα παρέδιδε, επίσης μετρητά, στα στελέχη της Siemens στην Ελλάδα που ήταν εντεταλμένα για τον χρηματισμό ελλήνων και έτσι κατέληγαν στον εδώ παράνομο προορισμό τους.

Οι «*εισπράξεις*» που ελάμβαναν χώρα κατά τον παραπάνω τρόπο στην Ελλάδα, «*εξοφλούντο*» από τον Oswald ως τραπεζικού διαχειριστή των λογαριασμών των εταιριών που ήλεγχαν οι παραπάνω Μαυρίδης, Λέτσας, Καλδής, Χριστοφοράκος, με τραπεζικά εμβάσματα στους λογαριασμούς που

διατηρούσαν στο εξωτερικό οι διάφοροι έλληνες «ενδιαφερόμενοι» που συνεργάστηκαν (για τους δικούς τους λόγους) στην παραπάνω διαδικασία.

Σύμφωνα με τα παραπάνω, υπήρχαν δύο παράλληλες διαδικασίες.

Η μια ελάμβανε χώρα στην Ελλάδα και συνιστούσε ένα κύκλο διακίνησης μεγάλων ποσών σε μετρητά και η άλλη ήταν μια αντικριστή διαδικασία που γινόταν διατραπεζικά και συνίστατο στην εξόφληση των εισπράξεων αυτών από τους παραπάνω λογαριασμούς των «μαύρων ταμείων», προς τους λογαριασμούς των προσώπων που παρέδωσαν τα μετρητά στην Ελλάδα.

Ανεξάρτητα του βαθμού γνώσης των ελλήνων ενδιαφερομένων σε λογαριασμούς των οποίων εμβάστηκαν τα παραπάνω ποσά, σχετικά με την πηγή των εμβασμάτων και του σκοπού τον οποίο εξυπηρετούσαν οι εμβάζοντες λογαριασμοί (χρηματισμός πολιτικών προσώπων και υπηρεσιακών στην Ελλάδα, ζήτημα που ερευνάται παράλληλα τόσο από την ποινική Δικαιοσύνη, όσο και από την Εξεταστική Επιτροπή της Βουλής), εγείρεται ένα αυτονόητο ζήτημα σχετικά με μια παράνομη πρακτική στην οποία συνεργούν χρηματιστές, τραπεζικά στελέχη, αλλά και άλλοι έλληνες πολίτες, κατά παράβαση των διατάξεων του Ν.2331/95 όπως ισχύει μέχρι και σήμερα (Ν.3691/2008) σχετικά με τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες.

Διαπιστώνεται κατ' ελάχιστον, ότι οι διακινητές των μαύρων ταμείων της Siemens, εκμεταλλεύτηκαν μια «υποδομή» η οποία υπήρχε στη χώρα με βάση χρηματιστηριακά στελέχη και στελέχη τραπεζών που διενεργούσαν παράνομα εργασίες μεταφοράς κεφαλαίων στο εξωτερικό (βλ. κατάθεση Αρτέμιου Θεοδωρίδη, σχετ.3) και αξιοποιώντας αυτήν την υποδομή, έστησαν ένα μηχανισμό ανάληψης χρημάτων στην Ελλάδα με σκοπό τον χρηματισμό, που εξασφάλιζε παράλληλα και τη διακοπή των ιχνών μεταξύ των μαύρων ταμείων και των τελικών παραληπτών των χρημάτων.

Επίσης πρέπει να προσθέσουμε ότι οι:

A) Γεώργιος Καλδής του Χριστοφόρου, κάτοικος Κηφισιάς Αττικής (Αθανασίου Διάκου 64) και

B) Αλέξανδρος Λέτσας του Φρίξου, κάτοικος Κηφισιάς Αττικής (Χελιδούς 3)

κατ' εντολή του Μιχαήλ Χριστοφοράκου ίδρυσαν τις εταιρείες Placid Blue και Fairways Estates οι οποίες είναι ταυτοποιημένες με τη διακίνηση χρημάτων από τα μαύρα ταμεία της Siemens προς Έλληνες πολιτικούς (βλ. υπομνήματα παροχής εξηγήσεων των Καλδή και Λέτσα στον Εισαγγελέα Αθανασίου, σχετ.4, 5).

Με αυτούς έχουν συνεργαστεί με την έννοια της διαμεσολάβησης προς εύρεση ενδιαφερομένων ατόμων για την αδιαφανή μεταφορά κεφαλαίων στο εξωτερικό οι:

1. Σάββας Γιαννακάκης, χρηματιστής, κάτοικος Αθηνών Αττικής (Ρηγίλλης 2)-(βλ.υπόμνημα του στον εισαγγελέα Αθανασίου σχετ.12 και υπόμνημα Τυρογαλά σχετ. 13 στον εισαγγελέα Αθανασίου)
2. Εμμανουήλ Παπαδογιαννάκης του Γεωργίου, κάτοικος Κορωπίου Αττικής (Λ. Σουνίου 93-95, Αγία Μαρίνα)(βλ.κατάθεση του στην ανακρίτρια Νικολακέα σχετ. 11 και κατάθεση Κάτοικα στην Επιτροπή)

Από τις καταθέσεις ενώπιον της Εξεταστικής Επιτροπής και τα λοιπά έγγραφα που έχουν περιέλθει σε γνώση μας από την ανακριτική δικογραφία της τακτικής δικαιοσύνης και που συνημμένα σας γνωστοποιούμε, προκύπτει ότι κάτω από τον Oswald και σε άμεση σχέση με αυτόν, ευρίσκοντο οι εξής έλληνες χρηματιστές και τραπεζικοί:

- 1) Γρηγόριος Κυριτσάκας, Δικηγόρος, Πρόεδρος χρηματιστηριακής, κάτοικος Αθηνών Αττικής (Λούρου 1, Μέγαρο Μουσικής),(βλ.κατάθεση του Κυριτσάκα σχετ. 6)
- 2) Ιωάννης Παναγιωτόπουλος, Δικηγόρος, μέλος του Δ.Σ. της τράπεζας SOCIETE GENERALE στην Ελλάδα, πιθανή δ/νση Καλλιθέα Αττικής (Κολοκοτρώνη 53), (βλ.κατάθεση Oswald, σχετ.2)
- 3) Η σύζυγος του παραπάνω Ιωάννη Παναγιωτόπουλου, κυρία Σκουταροπούλου αγνώστων λοιπών στοιχείων, η οποία φέρεται λαβούσα και προμήθεια για τη διαμεσολάβησή της (βλ. κατάθεση Oswald, σχετ.2 συνημμένο έγγραφο 1)

Επίσης, με τους παραπάνω συνεργάστηκαν και πάντως στους λογαριασμούς τους κατέληξαν διάφορα ποσά, όπως προκύπτει από τα

έγγραφα που σας διαβιβάζουμε (σχετ.2, 7, 8, 9,10), τα παρακάτω φυσικά και νομικά πρόσωπα:

- 1) Νικόλαος Δεβλέτογλου, Χρηματιστής, κάτοικος Κηφισιάς Αττικής (Ρόδου 29)
- 2) Αθανάσιος Ράμμος, Χρηματιστής, κάτοικος Αθηνών Αττικής (Ανδριανού 21)
- 3) Γεώργιος Κορωνιάς, Επιχειρηματίας, κάτοικος Φιλοθέης Αττικής (Ελ. Βενιζέλου 30)
- 4) Λαυρέντιος Λαυρεντιάδης, επιχειρηματίας, ως δικαιούχος των λογαριασμών των υπεράκτιων εταιριών WED International Ltd και Ursula Marketing Corp και της εταιρίας Νεοχημική Α.Β. Λαυρεντιάδης Α.Ε. (στο ΔΣ της Νεοχημικής συμμετέχει ο παραπάνω αναφερθείς Κυριτοάκας, βλ. κατάθεσή του στην Εξεταστική και κατάθεση Oswald)
- 5) Δαμκαλίδης Δημήτριος
- 6) Δαμκαλίδης Γιάννης
- 7) Κορμάς Κωνσταντίνος
- 8) Νικολιδάκης Μάριος
- 9) Μαρκόπουλος Χρήστος
- 10) Περίσσιος Αντώνιος
- 11) Καντάς Αντώνιος
- 12) "BALISEA"
- 13) Κουκουλομάτης Παναγιώτης
- 14) KPMG
- 15) Prince Pacific Ltd
- 16) Kienest H., γερμανός υπήκοος, συνταξιούχος, που διαμένει στην Ελλάδα {Οι υπ' αριθμ. 4 έως 16 αναφέρονται σε συνημμένους πίνακες στην κατάθεση Oswald ενώπιον του Ελβετού Εισαγγελέα (σχετ. 2) και δεν μας είναι γνωστή η διεύθυνσή τους}
- 17) Κάτσικας Μάριος, Φαρμακοποιός, Επιχειρηματίας, Λουκή Ακρίτα 53, Φιλοθέη (βλ.κατάθεση του στην Επιτροπή)

18) Βασιλείος Τυρογαλάς του Κωνσταντίνου, κάτοικος Αθήνας (Μηνιάτη 4),
(βλ.κατάθεση του στον Αθανασίου, σχετ.13)

Σε σχέση με τα παραπάνω πρόσωπα (από υπ' αριθμ. 1 έως υπ' αριθμ. 18) στους λογαριασμούς των οποίων εμβάστηκαν τα καθ' έκαστον ποσά από τα «*μαύρα ταμεία*» της Siemens εμψιλοχωρεί οπωσδήποτε η πιθανότητα να μην εμπλέκονται απλά ως λαθροδιακινητές χρηματικών ποσών προς τράπεζες του εξωτερικού, αλλά να εμπλέκονται και επί της ουσίας όλοι ή κάποιοι εξ' αυτών, ως παραλήπτες των παραπάνω ποσών για λογαριασμό τρίτων, οι οποίοι εν τωιαύτη περιπτώσει έχουν διαπράξει το έγκλημα της παθητικής δωροδοκίας.

Ως εκ τούτου, ενδιαφέρει την Επιτροπή μας να ερευνηθεί πιθανή διαδρομή χρήματος και συναφώς οι εκροές από τους λογαριασμούς των παραληπτών προς πολιτικά πρόσωπα ή υπαλλήλους του Ελληνικού Δημοσίου ή υπαλλήλους εταιριών του ευρύτερου δημόσιου τομέα.

Ως εκ τούτου, θα πρέπει να ελεγχθεί το σύνολο των τραπεζικών λογαριασμών των παραπάνω προσώπων και ιδιαίτερα για τα επίμαχα χρονικά διαστήματα κατά τα οποία εμβάζονται τα ποσά στους τραπεζικούς τους λογαριασμούς στο εξωτερικό, ώστε να διακριβωθεί:

Α) Κατά την χρονική περίοδο που δέχθηκαν τα εμβάσματα οι παραλήπτες, είχαν πράγματι προηγηθεί αναλήψεις από τους τραπεζικούς τους λογαριασμούς στην ημεδαπή προς παράδοση των μετρητών στον Oswald, για την «εξαγωγή» στους λογαριασμούς τους στο εξωτερικό, ή αντιθέτως και ιδιαίτερα αν λείπει τέτοια ανάληψη, εμβάστηκαν τα χρήματα από «*μαύρα ταμεία*» της Siemens στους λογαριασμούς τους, ώστε αυτοί εν συνεχεία, από τους ίδιους λογαριασμούς, να τα επαναμεταβιβάσουν στους πιθανούς τελικούς «δικαιούχους»;

Συνεπώς ζητείται:

α) η κίνηση όλων των λογαριασμών των εμπλεκομένων και ιδιαίτερα να επισημανθούν (εφόσον εντοπιστούν) ύποπτες εκροές προς πολιτικά πρόσωπα ή υπηρεσιακούς και εν πάση περιπτώσει, προς

πρόσωπα με τα οποία δεν έχουν κάποια επαγγελματική σχέση με τους παραλήπτες (ιδιαίτερα στην περίπτωση λογαριασμών εταιριών).

β) Κάθε πληροφορία για τυχόν αγορά μετοχών στο Ελληνικό Χρηματιστήριο από τους λογαριασμούς των παραπάνω προσώπων ή εταιριών.

Β) Ερωτάται α) Η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς β) η Τράπεζα της Ελλάδος γ) η Αρχή για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες αν έχει υποβληθεί ανάλογο αίτημα από την Ελληνική Δικαιοσύνη προς

α) αυτές στα προηγούμενα στάδια (προκαταρκτική εξέταση, κύρια ανάκριση)

β) σε καταφατική απάντηση, αν έχει γίνει σχετικός έλεγχος από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς ή της Τ τ Ε και αν ναι, να μας αποσταλούν τα σχετικά πορίσματα και προϊόντα των ελέγχων.

Κατάλογος σχετικών

1. κατάθεση Μαυρίδη στα πλαίσια εσωτερικού ελέγχου της Siemens
2. κατάθεση Oswald ενόπιον του Ελβετού Εισαγγελέα
3. κατάθεση Αρτέμιου Θεοδωρίδη στην Επιτροπή
4. κατάθεση Καλδή στον Εισαγγελέα Αθανασίου
5. κατάθεση Λέτσα στον Εισαγγελέα Αθανασίου
- 6α. κατάθεση Κυριτσάκα στον Εισαγγελέα Αθανασίου
- 6β. κατάθεση Κυριτσάκα στην Επιτροπή
- 7α. κατάθεση Δεβλέτογλου στον Εισαγγελέα Αθανασίου
- 7β. κατάθεση Δεβλέτογλου στην Επιτροπή
- 8α. κατάθεση Ράμου στον Εισαγγελέα Αθανασίου
- 8β. κατάθεση Ράμου στην Επιτροπή
- 9α. κατάθεση Κορωνιά στον Εισαγγελέα Αθανασίου
- 9β. κατάθεση Κορωνιά στην Επιτροπή
10. κατάθεση Κάτσικα Μάριου στην Επιτροπή
11. κατάθεση Παπαδογιαννάκη στην ανακρίτρια Νικολακέα
12. υπόμνημα Γιαννακάκη στον εισαγγελέα
13. υπόμνημα Τυρογαλά στον εισαγγελέα Αθανασίου

3^Η ΠΟΡΙΣΜΑΤΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ: Αναζήτηση λογαριασμών μέσω EUROPOL

Η Εξεταστική Επιτροπή της Βουλής των Ελλήνων, που συγκροτήθηκε μετά την από 28 Ιανουαρίου 2010 ομόφωνη απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής στα πλαίσια έρευνας που διενεργεί η σχετικά με τη γνωστή υπόθεση SIEMENS, για ποινικές ευθύνες των μελών των ελληνικών Κυβερνήσεων και υπό το φως των νέων στοιχείων που καθημερινά έρχονται στην επιφάνεια, σε σχέση με το εύρος και το βάθος της ερευνώμενης διαφθοράς, έχοντας πειστεί για την αναγκαιότητα λήψης πρόσθετων μέτρων στα πλαίσια της αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης όπως αυτή προβλέπεται από την Διεθνή Ευρωπαϊκή Σύμβαση «περί αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής επί ποινικών υποθέσεων» κυρίως για την καταπολέμηση των εγκλημάτων της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και των οικονομικών εγκλημάτων, της διαφθοράς, της ενεργητικής και παθητικής δωροδοκίας σε συνδυασμό με το από 26/02/2010 Ψήφισμα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης κρίνει σκόπιμο:

Να εξεταστεί το ενδεχόμενο να ζητηθούν πληροφορίες εάν τα διωκόμενα πρόσωπα κατά το χρονικό διάστημα από το 2002-2009 μέχρι σήμερα κατέχουν ή ελέγχουν έναν ή περισσότερους λογαριασμούς πάσης φύσεως σε οποιαδήποτε τράπεζα ευρίσκεται στο έδαφος των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ιδίως Γερμανίας, Αυστρίας) και εκτός αυτής, όπως Ελβετίας, Μονακό, ΗΠΑ, Λιχτεστάιν κ.λ.π - και αν πράγματι συμβαίνει αυτό - να παράσχουν όλες τις λεπτομέρειες σχετικά με την κίνηση των λογαριασμών καθ' όλο το αναφερόμενο χρονικό διάστημα καθώς και για τους λογαριασμούς στους οποίους τα διωκόμενα πρόσωπα έχουν πληρεξουσιότητα διαχείρισης. Τα πρόσωπα, τα οποία αφορά η αίτησή μας είναι τα παρακάτω:

- I. Μιχαήλ Χριστοφοράκος του Νικολάου
- II. Διονύσιος Δενδρινός του Ευγενίου
- III. Χρήστος Καραβέλας του Μιχαήλ
- IV. Πρόδρομος Μαυρίδης του Παναγιώτη

- V. καθώς και τα νομικά πρόσωπα στα οποία συμμετέχουν οι ανωτέρω καθ' οιονδήποτε τρόπο και
- VI. οποιαδήποτε άλλα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που, κατά την κρίση Σας, εμπλέκονται στην γνωστή υπόθεση «Siemens» που διερευνάτε, διότι:
- A) Οι κατηγορίες που τους αποδίδονται σύμφωνα με τα κατηγορητήρια (νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, ενεργητική και παθητική δωροδοκία και απάτη) δικαιολογούν, κατά την γνώμη μας, την συνεργασία με την EUROPOL ή με την Κοινή Ομάδα Έρευνας – ΚΟΕ για την παροχή των αιτουμένων πληροφοριών,
- B) Από δημοσιεύματα του ηλεκτρονικού και έντυπου Τύπου φέρεται ότι ο Μιχαήλ Χριστοφοράκος κατέβαλε ως αποζημίωση για την εξώδικη επίλυση της διαφοράς του με την «Siemens» το ποσό του 1,2 εκατομμυρίων Ευρώ, γεγονός που ενισχύει το ενδεχόμενο ύπαρξης τραπεζικών λογαριασμών στις ανωτέρω Χώρες,
- Γ) Το παράνομο περιουσιακό όφελος που αυτοί απεκόμισαν από τις παράνομες δραστηριότητες τους είναι αρκετά υψηλό με αντίστοιχη ζημία σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου. Η νομιμοποίησή του δε ως παράνομου εσόδου προκαλεί ανεπανόρθωτη βλάβη στο οικονομικό σύστημα της ζημιωθείσας Χώρας ταυτόχρονα όμως είναι ικανή να προκαλέσει βλάβη και το χρηματοοικονομικό σύστημα της Χώρας, εντός του οποίου εντάσσεται,
- Δ) Η αποτελεσματική αντιμετώπιση μιας πολύπλευρης διασυνοριακής εγκληματικής δραστηριότητας νομιμοποίησης εσόδων δεν μπορεί να λάβει χώρα στα στενά πλαίσια της κρατικής κυριαρχίας αλλά απαιτεί την διεθνή συνεργασία πρωτίστως της Ελλάδας και της Γερμανίας αλλά και των υπολοίπων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα πλαίσια της κοινής προσπάθειάς των για την καταπολέμηση των σύγχρονων μορφών της εγκληματικότητας και ιδία εκείνων που σχετίζονται με τη διαφθορά και διαταράσσουν την σταθερότητα και την ακεραιότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος.

Σε περίπτωση καταφατικής αποφάσεώς Σας για τα παραπάνω αιτούμενα να εξεταστεί και το ενδεχόμενο κατάσχεσης και δήμευσης των ως άνω περιουσιακών στοιχείων.

4^Η ΠΟΡΙΣΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ: Διορισμός Εφέτη για τη δικαστική συνδρομή. Αναζήτηση του συνόλου της δικογραφίας

Με ομόφωνη απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής των Ελλήνων, σύμφωνα με το άρθρο 68 παρ. 2 του Συντάγματος, συγκροτήθηκε Εξεταστική Επιτροπή «προκειμένου να διερευνηθεί στο σύνολό της η υπόθεση Siemens , να πληροφορηθεί η Βουλή και η κοινή γνώμη την αλήθεια, να εντοπιστούν και να καταλογιστούν οι ευθύνες σε όσους αυτές ανήκουν» και ιδιαίτερα σε μέλη των Κυβερνήσεων από το έτος 1989 έως 4-10-2009 σχετικά με τη σύναψη και την εκτέλεση των συμβάσεων του Ελληνικού Δημοσίου και των οργανισμών του ευρύτερου δημόσιου τομέα με την εταιρεία Siemens, διότι οι αποκαλύψεις για παράνομες δραστηριότητες της εταιρείας αυτής σε διάφορες χώρες, μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα, σε συνδυασμό με τις καταγγελίες ή διαρροές, που αφορούν τη χώρα μας, για ανάμειξη πολιτικών προσώπων, διοχέτευση πολιτικού χρήματος σε κομματικά ταμεία και δωροδοκίες κυβερνητικών αξιωματούχων και υπηρεσιακών στελεχών, πλήττουν τους θεσμούς και διαβρώνουν τα θεμέλια του πολιτικού συστήματος και της ίδιας της Δημοκρατίας.

Στο πλαίσιο της έρευνας αυτής, για την πλήρη διαλεύκανση της υπόθεσης και την ανεύρεση της ουσιαστικής αλήθειας, η Εξεταστική Επιτροπή αφού έλαβε υπόψη της τον υποβληθέντα κατάλογο από τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου της Διοίκησης του Εφετείου της Αθήνας που περιέχει τα ονόματα των υπηρετούντων Εφετών στο Εφετείο της Αθήνας , ομόφωνα αποφασίζει και ορίζει σύμφωνα με το άρθρο 147 παράγραφο 6 του Ειδικού Κανονισμού της Βουλής τον Εφέτη Χριστοδούλου Γεώργιο του Βασιλείου για τη διενέργεια διαδικαστικών πράξεων και συγκεκριμένα:

1. Σύμφωνα με την από 20-04-1959 σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή σε ποινικές υποθέσεις, να μεταβεί σε χώρες του Εξωτερικού (Γερμανία, Ελβετία.....) ενεργώντας είτε από κοινού με μέλη της Εξεταστικής Επιτροπής είτε μεμονωμένα.

2. Να λάβει γνώση και να παραλάβει αντίγραφα του πρωτογενούς υλικού, εγγράφων κλπ., των δικογραφιών που σχηματίστηκαν και αφορούν τις παράνομες δραστηριότητες των υπαλλήλων της εταιρείας SIEMENS και αφορούν τη χώρα μας.
3. Να εξετάσει μάρτυρες που κατοικούν ή διαμένουν στο Εξωτερικό, ιδίως πρώην και σημερινά στελέχη της εταιρείας SIEMENS και να τους υποβάλλει ερωτήσεις σε σχέση με την γνώση τους για την ενδεχόμενη συμμετοχή πολιτικών προσώπων σε αξιόποινες πράξεις που αφορούν την υπόθεση SIEMENS στο σύνολό της.
4. Να εισηγηθεί, σύμφωνα με το άρθρο 263B του ΠΚ, ύστερα από αξιολόγηση, για την επάρκεια των αποδεικτικών στοιχείων για τη συμμετοχή στις ερευνώμενες πράξεις ή παραλείψεις ατόμων που διετέλεσαν μέλη Κυβερνήσεων που - ενδεχομένως - προσφερθούν από τους υπαίτιους ώστε να έχουν εφαρμογή τα μέτρα επιείκειας για όσους συμβάλλουν στην αποκάλυψη των πράξεων αυτών.

5^Η ΠΟΡΙΣΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ: Αίτημα για άσκηση ποινικής δίωξης για τη συγκρότηση εγκληματικής οργάνωσης

Στο πλαίσιο έρευνας που διενεργεί η Εξεταστική Επιτροπή της Βουλής σε σχέση με τη γνωστή υπόθεση SIEMENS, ήρθαν στο φως στοιχεία τα οποία, κατά την άποψή μας, αποτελούν σοβαρές ενδείξεις και δικαιολογούν την άσκηση ποινικής δίωξης για την πράξη της σύστασης εγκληματικής οργάνωσης του άρθρου 187 του Π.Κ. σε βάρος τόσο στελεχών των εταιρειών SIEMENS AG και SIEMENS AE , όσο και κάθε άλλου εμπλεκόμενου προσώπου.

Τα στοιχεία αυτά, έχοντας προς τούτο υποχρέωση, που απορρέει όχι μόνο από το νόμο αλλά και από τη λαϊκή επιταγή για διαφάνεια και πλήρη διαλεύκανση της υπόθεσης, θέτουμε υπ' όψη Σας και παρακαλούμε για τις νόμιμες ενέργειές Σας, ως αρμοδίου για την άσκηση της ποινικής δίωξης.

Ειδικότερα:

Η εταιρεία SIEMENS, κυρίαρχη στον τομέα εκτέλεσης τηλεπικοινωνιακών έργων, τουλάχιστον από τα τέλη Νοεμβρίου του 1998, είχε αναπτύξει και στην Ελλάδα, ένα αυτόνομο, στεγανοποιημένο και ανωνυμοποιημένο σύστημα διεκπεραίωσης μυστικών πληρωμών, που, μέσω προμηθειών τις οποίες κατέβαλλε σε πρόσωπα που εφέροντο να μεσολαβούν στη σύναψη συμβάσεων για κρατικά έργα, διοχετεύονταν σε κρατικούς αξιωματούχους, αρμοδίους για την ανάθεση του έργου στην εταιρεία, οι οποίοι αποφάσιζαν ή καθ' οιονδήποτε τρόπο βοηθούσαν για την ανάθεση, και εν συνεχεία την εκτέλεση και παραλαβή του. Για την πληρωμή των πιο πάνω προμηθειών-δωροδοκιών, υπήρχε ένα καλά μελετημένο σύστημα από πλευράς εταιρείας, με σκοπό να συγκαλύπτονται και ανωνυμοποιούνται οι ροές των χρημάτων. Έτσι, είχε συγκροτηθεί μια οργανωμένη ομάδα μνημένων υπαλλήλων της SIEMENS, οι οποίοι διεκπεραιώναν τόσο τη σχετική αλληλογραφία, όσο και αναλάμβαναν την εκταμίευση και την αποστολή των χρημάτων στους παραλήπτες τους μέσω των περιφερειακών υποκαταστημάτων, τα οποία

δραστηριοποιούνταν ως αυτόνομοι επιχειρηματίες. Η ομάδα αυτή, δομημένη ιεραρχικά και αποτελούμενη οπωσδήποτε από περισσότερα των τριών προσώπων, εν γνώσει της συγκροτήθηκε, αποφάσισε και πραγματοποίησε δωροδοκίες ανώτατων αξιωματούχων, πολιτικών, μελών κυβερνήσεων κλπ, με διαρκή δράση στην Ελλάδα από το Νοέμβριο του 1998 και τουλάχιστον μέχρι το 2008, ύψους πολλών εκατομμυρίων ευρώ, υπολογιζομένου του ποσού της δωροδοκίας σε ποσοστό 2% για κάθε επιμέρους σύμβαση -επί του κοστολογίου («τζίρου») του έργου- για τα πολιτικά πρόσωπα, όπως προέβλεπε το λεγόμενο «ΣΧΕΔΙΟ ΤΗΣ ΜΗΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ» (πβλ. Σελ. 3 της με αριθμό F. 092.221/4880 απόφασης του Ειρηνοδικείου Μονάχου), και 8%, προοριζομένου για τους ανώτατους αξιωματούχους του κράτους.

Ο δόλος των στελεχών της εταιρείας, αποδεικνύεται και από το γεγονός ότι, και μετά το έτος 1998, που θεσπίστηκε το αξιόποινο για πράξεις διαφθοράς στο εξωτερικό, το εν λόγω σύστημα διατηρήθηκε και εξακολούθησε να λειτουργεί, αλλά με τη χρήση ιδιαίτερων τεχνασμάτων συγκάλυψης, αφού, για να παρακαμφθούν οι οδηγίες του ΟΟΣΑ και ο ενδεχόμενος έλεγχος των Αρχών, ετίθετο στα σχετικά παραστατικά ειδική σφραγίδα με την προσθήκη «οι παραλήπτες δεν είναι δημόσιοι λειτουργοί σύμφωνα με τις Οδηγίες του ΟΟΣΑ» ή «οι παραλήπτες δεν είναι δημόσιοι υπάλληλοι σύμφωνα με τις Οδηγίες του ΟΟΣΑ». Ο δε διευθυντής της εμπορικής διεύθυνσης, γνωρίζοντας το όλο σχέδιο δωροδοκίας στο εξωτερικό και εν προκειμένω στη χώρα μας, μετά τη θέσπιση του αξιοποίνου για πράξεις διαφθοράς στο εξωτερικό, ανέθετε πλέον την υπογραφή στα σχετικά παραστατικά πληρωμής σε υφισταμένους του, οι οποίοι ενεργούσαν κατόπιν εντολής του. Για τη διακίνηση των χρημάτων αυτών, χρησιμοποιούνταν τόσο εταιρείες που εφάρωντο ότι θα παρείχαν διαμεσολαβητικές υπηρεσίες στην εκτέλεση των συμβάσεων, οι μετά των οποίων συμβάσεις ήταν εικονικές εν γνώσει όλων των εμπλεκομένων, και με μοναδικό σκοπό να δημιουργηθεί η νομιμοποίηση της εκροής των χρημάτων προς τους τελικούς αποδέκτες των, όσο και άλλες εταιρείες που μέσω αυτών διοχετεύονταν χρήματα από τα τηρούμενα «μαύρα ταμεία» της SIEMENS προς τα δωροδοκούμενα πρόσωπα.

Το πιο πάνω άρτια οργανωμένο σχέδιο, αποδέχθηκαν και εφήρμοσαν, ως ενταγμένα μέλη της δομημένης ομάδας, κατά τα ως άνω, και ανώτατα στελέχη της SIEMENS AG, καθώς και ανώτατα διοικητικά στελέχη της SIEMENS A.E. στην Ελλάδα, όπως π.χ. Μιχάλης Χριστοφοράκος, Πρόδρομος Μαυρίδης κλπ, οι οποίοι, ενεργώντας από κοινού, διοχέτευσαν «μαύρο χρήμα» σε πολιτικούς ή σε ανώτερους αξιωματούχους.

Ενδεικτικά δε, στα πλαίσια του σχεδίου αυτού, η SIEMENS AG συνήψε τις λεγόμενες συμβάσεις Business Consultant Agreement με τις εταιρείες Weavind και Kithoma, για τα έργα «Ολυμπιακοί Αγώνες της Αθήνας» και «Ολυμπιακοί Αγώνες της Αθήνας C4I» για την παροχή δήθεν συμβουλευτικών υπηρεσιών, για τις οποίες οι εν λόγω εταιρείες θα ελάμβαναν προμήθειες ύψους 2.000.000 ευρώ και 1.800.000 έως 2.000.000 ευρώ, σε κάθε περίπτωση, αντίστοιχα, ενώ οι ως άνω αλλοδαπές εταιρείες, όπως γνώριζαν καλά όλοι οι εμπλεκόμενοι, δεν ήταν σε θέση να παράσχουν τις υπηρεσίες αυτές, ούτε βέβαια ήταν αυτός ο σκοπός της συμφωνίας, ο οποίος συνίστατο στο να δημιουργηθεί η νομιμοποίηση, ώστε να μπορούν να εκταμιευθούν αυτά τα χρήματα και στη συνέχεια να δοθούν στους αποδέκτες τους (πολιτικούς και αξιωματούχους, κατά τα ως άνω).

Εν προκειμένω, από όλες τις αποφάσεις των γερμανικών Δικαστηρίων προκύπτει ότι, για όλες τις συμβάσεις που συνήψε με τη SIEMENS, το Ελληνικό Δημόσιο κατέβαλε για κάθε μία 10% επιπλέον της πραγματικής αξίας της, με την υπογραφή των σχετικών ενταλμάτων πληρωμής από τα αρμόδια όργανα του Ελεγκτικού Συνεδρίου, και την εκταμίευση των ποσών από τους επιφορτισμένους προς τούτο υπαλλήλους του Δημοσίου, οι οποίοι πείσθηκαν να προβούν στις πιο πάνω ενέργειές τους από την παράσταση ψευδών γεγονότων ως αληθών εκ μέρους των συμβληθέντων στις πιο πάνω συμβάσεις, οι οποίοι, δια της υποβολής των συμβάσεων αυτών μετά των λοιπών τυπικών δικαιολογητικών προς έγκριση και εκταμίευση της δαπάνης, απέκρυψαν ότι το ύψος του «τζίρου» της συμβάσεως ήταν επαυξημένο κατ' ελάχιστον κατά το πιο πάνω ποσοστό 10%, πείθοντας αυτούς ότι η πραγματική και πληρωτέα αξία του έργου ήταν η αναγραφόμενη στις

συμβάσεις και στα δικαιολογητικά, με σκοπό να περιποιήσουν, είτε στους εαυτούς τους, είτε στην εταιρεία SIEMENS, είτε σε άλλα πολιτικά πρόσωπα ή αξιωματούχους, παράνομο περιουσιακό όφελος, συνιστάμενο στην ως άνω αξία τουλάχιστον του 10% επί του ποσού κάθε σύμβασης με αντίστοιχη ζημία του Ελληνικού Δημοσίου;

Πάντα τα ανωτέρω προκύπτουν: από την υπ' αριθμ. Φ.092.22/1746 απόφαση του Πρωτοδικείου Μονάχου Ι, την υπ' αριθμ. Φ.092.22/4880 απόφαση του Ειρηνοδικείου Μονάχου, την υπ' αρ. F092.22/4816 έκθεση εξέτασης του μάρτυρα BERNSAU HANS-WALTER ενόπιον του Εισαγγελέα του Μονάχου, στην οποία επί λέξει αναφέρεται ότι: «Μετά όμως επιτεύχθηκε βασικά συμφωνία με το ποσοστό αυτό του 2% και στη συνέχεια κατά το επόμενο διάστημα το ακριβές συνολικό ποσό, το οποίο λάμβανε ο κ. Χριστοφοράκος, υπολογίζονταν από τον τομέα ΟΝ...», την από 18-1-2010 επιστολή του VOLKER JUNG, στην οποία ρητά αναφέρεται ότι: «...Δυστυχώς οι συνάδελφοι στη Siemens που ήταν υπεύθυνοι για τον έλεγχο όλων των εμπορικών δραστηριοτήτων ήταν αυτοί που παρότρυναν το σύστημα δωροδοκιών στη Siemens...».

Η διακρίβωση της αλήθειας από την Εξεταστική Επιτροπή ενός οργανωμένου διασυνοριακού πολύπρακτου εγκλήματος - άρρηκτα συνδεδεμένου με το οικονομικό έγκλημα, την διαφθορά, το ξέπλυμα του μαύρου χρήματος, την απιστία και την απάτη και το οποίο με την οικονομική δύναμή του, τους διεθνείς δεσμούς του και τις εξελιγμένες τεχνικές μεθόδους του συνιστά σοβαρή απειλή για τους θεσμούς, τον κοινωνικό ιστό, την νομιμότητα και την δημοκρατία, απαιτεί την χάραξη μια κοινής καταρχήν εθνικής στρατηγικής, με την σύμπνοια της ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ, της ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗΣ και ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ λειτουργίας χωρίς να κάμπτεται η ανεξαρτησία της μιας έναντι της άλλης, όπως αυτή προσδιορίζεται στο Σύνταγμα;

Επειδή το οργανωμένο διασυνοριακό έγκλημα που σχετίζεται με την διαφθορά στον δημόσιο βίο και την νομιμοποίηση εσόδων από παράνομη δραστηριότητα δεν έχει μόνο εθνική ταυτότητα αλλά αποτελεί

κοινό πρόβλημα των κρατών μελών της Ευρώπης, που στα πλαίσια της κοινής αντεγκληματικής πολιτικής το Συμβούλιο της Ευρώπης σύμφωνα με τις επιταγές του Καταστατικού του, σωρεία αποφάσεων - συστάσεων για την καταπολέμηση των εγκλημάτων και την κατάλληλη επιλογή και διαμόρφωση των συναφών μέτρων σε όλους τους τομείς στους οποίους μπορεί να εκδηλωθεί η αντεγκληματική πολιτική και ιδιαίτερα στον τομέα της νομικής συνεργασίας (στο ποινικό δίκαιο, στην διαχείριση της ποινικής δικαιοσύνης, στην διεθνή συνεργασία για την έκδοση, την αμοιβαία δικαστική συνδρομή, στην καταπολέμηση της δωροδοκίας αλλοδαπών δημόσιων λειτουργών σε διεθνείς επιχειρηματικές συναλλαγές - Ν. 2656/1998 κ.α).

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 187 του Ποινικού Κώδικα, εγκληματική οργάνωση είναι μια δομημένη και με διαρκή δράση ομάδα από τρία ή περισσότερα πρόσωπα, που επιδιώκει τη διάπραξη κακουργημάτων ή πλημμελημάτων που τιμωρούνται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός έτους.

Επειδή είναι προφανές ότι τα στελέχη και οι υπάλληλοι της εταιρείας Siemens, ενεργήσαντες κατά τους τρόπους που προεκτέθηκαν, συγκρότησαν (διεθνή) διασυνοριακή εγκληματική οργάνωση με σκοπό τη διάπραξη κακουργημάτων και πλημμελημάτων σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου. Ειδικότερα, σκοπός της εγκληματικής αυτής οργάνωσης ήταν η διάπραξη του εγκλήματος της απάτης κατ' εξακολούθηση, κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια (άρθρο 386 παρ. 3 ΠΚ) και μάλιστα με την επιβαρυντική περίσταση του άρθρου 1 παρ. 1 Ν. 1608/1950, που αφορά τους καταχραστές του δημοσίου, με την υπερτιμολόγηση κάθε φορά του προϊόντος της Siemens, η οποία αποτελούσε και τη ζημία του Ελληνικού Δημοσίου και αντιστοιχούσε στις προμήθειες που κατέβαλλε η Siemens σε κυβερνητικούς και υπηρεσιακούς παράγοντες, οι οποίοι είχαν αποφασιστικό ρόλο ή επηρέαζαν τη λήψη αποφάσεων αναφορικώς προς τη σύναψη των ζημιογόνων για το Δημόσιο συμβάσεων. Το έγκλημα αυτό είναι διαρκές και επομένως, η παραγραφή του αρχίζει από της άρσεως της παράνομης καταστάσεως, δηλαδή από της παύσεως της συμμετοχής των μελών της εγκληματικής

οργάνωσης σε αυτήν. Επίσης, οι συγκροτήσαντες την εγκληματική οργάνωση, στελέχη και υπάλληλοι της εταιρίας Siemens, επιδίωκαν την διάπραξη ενεργητικής και παθητικής δωροδοκίας κατ' εξακολούθηση (άρθρο 235, 236 ΠΚ σε συνδυασμό με άρθρο 187 παρ. 3 εδ. β' ΠΚ).

Σημειώνεται ότι προβλέφθηκε ειδικώς στο άρθρο 1 παρ. 2 του Ν. 2928/2001 ότι υπάγονται στο άρθρο 1 του Ν. 2331/1995 για το ξέπλυμα βρώμικου χρήματος και οι περιπτώσεις των παραγράφων 1 & 2 του άρθρου 187 ΠΚ, που δεν προβλέπονταν μέχρι τώρα στον πράγματι μακρύ κατάλογο της εν λόγω διατάξεως (βλ. σχετ. ΑΠ 83/2006 ΠΧρ. ΝΣΤ 703).

Επειδή οι πιο πάνω πράξεις τελέσθηκαν στην Ελλάδα, καθ' όσον, ανεξάρτητα από τον τόπο λήψεως της απόφασης, τόπος εκτέλεσης των εγκληματικών ενεργειών και πράξεων ήταν η χώρα μας.

Επειδή άλλωστε, κατά τη διάταξη άρθρου 7 του Ποινικού Κώδικα, οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι εφαρμόζονται και κατά αλλοδαπών για πράξεις που τελέστηκαν στην αλλοδαπή και που χαρακτηρίζονται από αυτούς (ελληνικούς νόμους) ως κακούργημα ή πλημμέλημα, αν στρέφονται εναντίον έλληνα πολίτη, και συνεπώς και εναντίον του Ελληνικού Δημοσίου.

Για τους λόγους αυτούς

Παρακαλούμε για την άσκηση ποινικής δίωξης για τη συγκρότηση εγκληματικής οργάνωσης με σκοπό την διάπραξη: α) απάτης κατ' εξακολούθηση, κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια με την επιβαρυντική περίπτωση του άρθρου 1 περ. 1 του Ν. 1608/1950, που αφορά τους καταχραστές του δημοσίου, β) νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα και γ) ενεργητικής και παθητικής δωροδοκίας κατ' εξακολούθηση.

6^Η ΠΟΡΙΣΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ: Άσκηση αγωγών και αιτήσεις λήψης ασφαλιστικών μέτρων

Στο πλαίσιο έρευνας που διενεργεί η Εξεταστική Επιτροπή της Βουλής σε σχέση με τη γνωστή υπόθεση SIEMENS, ήρθαν στο φως στοιχεία τα οποία, κατά την άποψή μας, δικαιολογούν την άσκηση αγωγών, αιτήσεων λήψεως ασφαλιστικών μέτρων σε βάρος των εταιρειών SIEMENS AG, SIEMENS AE, των στελεχών τους και κάθε άλλου εμπλεκόμενου φυσικού ή νομικού προσώπου.

Τα στοιχεία αυτά, έχοντας προς τούτο υποχρέωση, που απορρέει όχι μόνο από το νόμο, αλλά και από τη λαϊκή επιταγή για διαφάνεια και πλήρη διαλεύκανση της υπόθεσης, θέτουμε υπ' όψη Σας και παρακαλούμε για τις δικές νόμιμες ενέργειές Σας:

Από το Νοέμβριο του 2006 η εταιρία «Siemens AG» μητρική εταιρία της «ΣΗΜΕΝΣ Α.Ε.» υποβλήθηκε σε εκτενή εισαγγελική έρευνα από την Εισαγγελία του Μονάχου ως προς την αναζήτηση ποινικών ευθυνών των στελεχών και υπαλλήλων τόσο της εταιρίας «Siemens AG» όσο και των λοιπών θυγατρικών της σε υποθέσεις διαφθοράς, δωροδοκίας, απιστίας κλπ.

Παράλληλα με τις έρευνες των γερμανικών εισαγγελικών αρχών, από τον Απρίλιο του 2007 η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς των ΗΠΑ αλλά και το Ομοσπονδιακό Υπουργείο Δικαιοσύνης των ΗΠΑ στα πλαίσια της καταπολέμησης διεθνών πρακτικών διαφθοράς διεξήγαγε έρευνα στην «Siemens AG» καθόσον η εν λόγω εταιρία ήταν εισηγμένη από το Μάρτιο του 2001 στο Χρηματιστήριο της Ν. Υόρκης.

Υπό την πίεση αυτών των ερευνών η Ελεγκτική Επιτροπή του Διοικητικού Συμβουλίου της «Siemens AG», Επιτροπή Συμμορφώσεως αποφάσισε ανεξάρτητα από τις παράλληλες έρευνες των δημοσίων αρχών να προχωρήσει σε εσωτερικό έλεγχο έχοντας ως σκοπό να διερευνηθεί η πιθανή τέλεση από διευθυντικά στελέχη της των ποινικών αδικημάτων της διαφθοράς, της δωροδοκίας, της απιστίας και της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες.

Ανάλογες έρευνες διεξήχθησαν και συνεχίζονται να διεξάγονται στις περισσότερες χώρες στις οποίες ανέπτυξε δραστηριότητα η «Siemens AG» ή οι θυγατρικές αυτής. Οι έρευνες αυτές ανέδειξαν ότι στελέχη της είχαν αναπτύξει ένα οργανωμένο και εκτεταμένο σύστημα διαφθοράς, το οποίο ρύθμιζε τις δραστηριότητες της, κυρίως σε κράτη εκτός Γερμανίας, μεταξύ των οποίων και η χώρα μας, και προέβλεπε την καταβολή προμηθειών (δωροδοκιών) για την υποστήριξη των επιχειρηματικών της δραστηριοτήτων **υπονομεύοντας τον υγιή ανταγωνισμό, τη σταθερότητα στις συναλλαγές, την φερεγγυότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος και τελικά τον κοινωνικό και πολιτικό ιστό της Χώρας.**

Ο τρόπος καταβολής των πληρωμών χωρίζονταν σε δύο φάσεις κυρίως λόγω των πιέσεων των οδηγιών του ΟΟΣΑ.

- Στην πρώτη φάση οι προμήθειες (δωροδοκίες) διακινούνταν μέσω τραπεζικών λογαριασμών ανώτατων υπαλλήλων της «Siemens AG» προς τους αποδέκτες των παράνομων προμηθειών.
- Σε μεταγενέστερο χρόνο και για να παρακαμφθούν οι οδηγίες του ΟΟΣΑ, τα στελέχη της SIEMENS εφηύραν νέο τρόπο διεκπεραίωσης των παράνομων προμηθειών. Δημιούργησαν παράκτιες εταιρίες με τις οποίες η εταιρεία συνήπτε κατ' εξακολούθηση εικονικές συμβάσεις συμβούλων και εξέδιδε τα σχετικά τιμολόγια, τα οποία ήταν εξίσου εικονικά, καθώς δεν αντιστοιχούσαν σε πραγματική παροχή υπηρεσιών, αλλά χρησίμευαν αποκλειστικά για την συγκάλυψη των παράνομων πληρωμών και των προσώπων - παραληπτών αυτών.

Σε σχέση με τις επιχειρηματικές δραστηριότητες της εταιρίας στην Ελλάδα, από την έρευνά μας και από το συγκεντρωθέν μέχρι σήμερα αποδεικτικό υλικό - μάρτυρες, έγγραφα - καθώς και από τις δικαστικές αποφάσεις των Γερμανικών δικαστηρίων προκύπτει ότι:

Στελέχη της εταιρείας SIEMENS, κυρίαρχης στον τομέα εκτέλεσης τηλεπικοινωνιακών έργων, τουλάχιστον από τα τέλη Νοεμβρίου του 1999, είχαν αναπτύξει και στην Ελλάδα, ένα αυτόνομο, στεγανοποιημένο και ανωνυμοποιημένο σύστημα διεκπεραίωσης μυστικών πληρωμών. Δηλαδή

κατεβάλλοντο προμήθειες σε πρόσωπα που εφέροντο να μεσολαβούν στη σύναψη συμβάσεων για κρατικά έργα οι οποίες στην συνέχεια διοχετεύονταν σε κρατικούς αξιωματούχους, αρμοδίους για την ανάθεση του έργου στην εταιρεία, οι οποίοι αποφάσιζαν ή καθ' οιονδήποτε τρόπο βοηθούσαν για την ανάθεση, και εν συνεχεία την εκτέλεση και παραλαβή του.

Για την πληρωμή των πιο πάνω προμηθειών-δωροδοκιών, υπήρχε ένα καλά μελετημένο σύστημα από πλευράς των ως άνω στελεχών της εταιρείας, με σκοπό να συγκαλύπτονται και ανωνυμοποιούνται οι ροές των χρημάτων.

Από την μέχρι τώρα έρευνά μας προκύπτουν σοβαρές ενδείξεις ότι:

A) Στο πλαίσιο του σχεδίου αυτού, η SIEMENS AG συνήψε τις λεγόμενες συμβάσεις Business Consultant Agreement με τις εταιρείες Weavind και Kithoma, για τα έργα «Ολυμπιακοί Αγώνες της Αθήνας» και «Ολυμπιακοί Αγώνες της Αθήνας C4I» για την παροχή δήθεν συμβουλευτικών υπηρεσιών, για τις οποίες οι εν λόγω εταιρείες θα ελάμβαναν προμήθειες ύψους 2.000.000 ευρώ και 1.800.000 έως 2.000.000 ευρώ, σε κάθε περίπτωση, αντίστοιχα. Αυτές οι αλλοδαπές εταιρείες, όπως γνώριζαν καλά όλοι οι εμπλεκόμενοι, δεν ήταν σε θέση να παράσχουν τις υπηρεσίες αυτές, ούτε βέβαια ήταν αυτός ο σκοπός της συμφωνίας, ο οποίος συνίστατο στο να δημιουργηθεί η νομιμοποίηση, ώστε να μπορούν να εκταμιευθούν αυτά τα χρήματα και στη συνέχεια να δοθούν στους αποδέκτες τους (πολιτικούς και αξιωματούχους).

B) Χάριν της προγραμματικής συμφωνίας 8002/1997 που υπογράφηκε μεταξύ της ΟΤΕ Α.Ε. και του οίκου SIEMENS Α.Ε. και των έξι εκτελεστών παραγγελιών της με αριθμούς 8002/1/15-12-1997, 8002/2/15-11-1999, 8002/3/04-08-2000, 8002/4/07-11-2000, 8002/5/18-7-2001 και 8002/6/29-7-2002, συνολικού ύψους 692.999.549,59 ευρώ, διακινήθηκε άνομο χρήμα από στελέχη της Siemens Α.Ε. σε αξιωματούχους, υπαλλήλους της ΟΤΕ Α.Ε και πολιτικά πρόσωπα. Ειδικότερα προέκυψε ότι πολύ πριν από τη σύναψη της βασικής σύμβασης - πλαίσιο μεταξύ της θυγατρικής ΣΗΜΕΝΣ και Ο.Τ.Ε. για τα έτη 1997-2002 (8002 υπήρχε πλαίσιο συμφωνίας μεταξύ της μητρικής Siemens AG και των επικεφαλής της θυγατρικής ΣΗΜΕΝΣ Α.Ε., το οποίο προέβλεπε ότι «κεφάλαια ίσα με το 8% του τζίρου των πωλήσεων από την

επιχειρηματική δραστηριότητα της ΣΗΜΕΝΣ Ελλάδας με τον Ο.Τ.Ε. θα καταβάλλονταν από διευθυντικά στελέχη της Siemens AG κατόπιν αιτήματος διευθυντικών στελεχών της ΣΗΜΕΝΣ Ελλάδας για το σκοπό της καταβολής προμηθειών για την εξασφάλιση των σχετικών συμβάσεων για λογαριασμό της Siemens» (συμφωνία 8%).

Την ύπαρξη της «συμφωνίας 8%» αναφέρουν υψηλόβαθμα στελέχη της Siemens (ο Rainer Niedl, ο Wolfgang Rudolf, ο Franz - Josef Richter, ο Michael Beyer, ο Michael Kutschenreuter) κατά την εξέτασή τους στο πλαίσιο είτε του εσωτερικού ελέγχου είτε της έρευνας από την Εισαγγελία του Μονάχου. Πέραν αυτών των μαρτυριών η ύπαρξη της συμφωνίας αυτής αποδεικνύεται από το εξής κατασχεθέν χειρόγραφο σημείωμα: έγγραφο βασικών αρχών (Grundsatzpapier), με ημερομηνία 19-1-1998, το οποίο συντάχθηκε από τον Χρίστο Καραβέλα, Οικονομικό Διευθυντή Τηλεπικοινωνιών (8^{ος} 1967 - 10^{ος} 1974), Γενικό Οικονομικό Διευθυντή τμήματος Τηλεπικοινωνιών (12^{ος} 1996 - 8^{ος} 1998) της ΣΗΜΕΝΣ Α.Ε., εστάλη στη Siemens AG και εγκρίθηκε από τους Reiner Niedl (Εμπορικό Διευθυντή Πωλήσεων Νότιας Ευρώπης, Μέσης Ανατολής και Αφρικής συμπεριλαμβανομένης και της Ελλάδας του τομέα τηλεπικοινωνιών της Siemens AG από 1995 - 1998) και από τον Ludwig Jasper (επικεφαλής πωλήσεων του τομέα τηλεπικοινωνιών για τη Νότια Ευρώπη, Μέση Ανατολή και Αφρική έως το 1998).

Οι καταβολές σε εκτέλεση του παραπάνω εγγράφου βασικών αρχών πραγματοποιούνταν κατόπιν αιτημάτων για καταβολές από τον Χρίστο Καραβέλα και αργότερα από τον Πρόδρομο Μαυρίδη, που απευθύνονταν προς τον Wolfgang Rudolf (Εμπορικός Διευθυντής Διαχείρισης Περιουσιακών Στοιχείων και ρευστών διαθέσιμων του τμήματος τηλεπικοινωνιών (ON, ICN) στη SIEMENS AG (1992-2002). Ο W. Rudolf προχωρούσε στην συνέχεια στην καταβολή είτε μέσω εμβάσματος από μη καταγεγραμμένο τραπεζικό λογαριασμό, που τηρείτο για το σκοπό αυτό στην τράπεζα RAIFFEISENVERBAND SALZBURG, είτε μετρητών, τα οποία λαμβάνονταν

από το ταμείο της εταιρίας στο Μόναχο και στη συνέχεια μεταβιβάζονταν σε υπάλληλο της θυγατρικής εταιρίας στην Ελλάδα.

Περαιτέρω, προέκυψε ότι υφίστατο συμφωνία, μεταξύ της μητρικής Siemens AG και της ΣΗΜΕΝΣ Α.Ε. (που είχε καταρτισθεί για λογαριασμό της τελευταίας από τον Μ. Χριστοφοράκο (Διευθύνοντα Σύμβουλο και Αντιπρόεδρο Διοικητικού Συμβουλίου της ΣΗΜΕΝΣ Α.Ε. από 9^ο 1997 - 12^ο 2007) η οποία προέβλεπε ότι, κεφάλαια ίσα με ένα επιπλέον 2% του τζίρου των πωλήσεων από την επιχειρηματική δραστηριότητα της ΣΗΜΕΝΣ Ελλάδας **στα σταθερά τηλεπικοινωνιακά δίκτυα** θα διατίθεντο από διευθυντικά στελέχη της Siemens AG μετά από αίτημα του Μ. Χριστοφοράκου για προμήθειες ώστε να εξασφαλισθούν οι σχετικές συμβάσεις για λογαριασμό της Siemens («**συμφωνία 2%**»).

Τα αιτήματα απευθύνονταν από τον ο Μ. Χριστοφοράκο στον Michael Kutschenreuter, ο οποίος ανέλαβε καθήκοντα Γενικού Οικονομικού Διευθυντή του Τομέα τηλεπικοινωνιών στη Siemens AG από τον Απρίλιο του 2001 και αυτός στη συνέχεια ενημέρωνε τον Reinhard Siekaczek (η «συμφωνία επιπλέον 2%» αναφέρεται από τους Siekaczek, Neidl, Hans Peter Igel).

Τέλος, από όλες τις αποφάσεις των γερμανικών δικαστηρίων προκύπτει ότι για όλες τις συμβάσεις που συνήψε με τη SIEMENS, το Ελληνικό Δημόσιο

A) κατέβαλε για κάθε μία 10% επιπλέον της αξίας της που αντιστοιχούσε σε «προμήθειες», μυστικές συμφωνίες και «λαδώματα», με την υπογραφή των σχετικών ενταλμάτων πληρωμής από τα αρμόδια όργανα, και

B) τα αρμόδια όργανα του Δημοσίου για την εκταμίευση και πληρωμή των ποσών των συμβάσεων, πείσθηκαν να προβούν σε αυτές τις πληρωμές από την παράσταση ψευδών γεγονότων ως αληθών εκ μέρους των συμβληθέντων στις πιο πάνω συμβάσεις. Οι τελευταίοι με την υποβολή των σχετικών δικαιολογητικών προς έγκριση και εκταμίευση της δαπάνης, απέκρυψαν ότι το ύψος του «τζίρου» της συμβάσεως ήταν επαυξημένο κατά το πιο πάνω ποσοστό 10%. Με αυτόν τον τρόπο έπεισαν του αρμόδιους υπαλλήλους του Δημοσίου ότι η πραγματική και πληρωτέα αξία του έργου ήταν η

αναγραφόμενη στις συμβάσεις και στα δικαιολογητικά, με σκοπό να προσπορήσουν, είτε στους εαυτούς τους, είτε στην εταιρεία SIEMENS, είτε σε άλλα πολιτικά πρόσωπα ή αξιωματούχους, παράνομο περιουσιακό όφελος. Αυτό συνίστατο στην αξία του 10% επί του ποσού κάθε σύμβασης με αντίστοιχη ζημία του Ελληνικού Δημοσίου που υπολογίζονταν στην κοστολόγηση του έργου και στον συνολικό προϋπολογισμό, μετακυλιόνταν, δηλαδή, στη σύμβαση, πληρώνονταν επομένως σε κάθε περίπτωση από τον αντισυμβαλλόμενο της Siemens. Η τελευταία δεν δαπανούσε βέβαια τεράστια ποσά ετησίως για να μειώνει, αλλά για να αυξάνει τα έσοδά της.

Από τα παραπάνω προκύπτει μια πρωτοφανής ζημία του Ελληνικού Δημοσίου και των νομικών προσώπων του ευρύτερου Δημόσιου Τομέα, που συνίσταται στην αύξηση κατά περίπτωση του τιμήματος που κατέβαλε για την αγορά προϊόντων και υπηρεσιών από τη Siemens κατά το ποσό που διαπιστωμένα καταβλήθηκε για «προμήθειες» ή «ωφέλιμες δαπάνες» ή «λαδώματα».

Κατά συνέπεια το 10 % επί του τζίρου των συμβάσεων αποτελεί υπερτιμολογημένο κόστος των προϊόντων και υπηρεσιών που η εταιρεία Siemens παρείχε, όπως αυτό αναλύεται και εξειδικεύεται στην από ομόφωνη αναφορά μας που απευθύνεται προς τον Εισαγγελέα Αρείου Πάγου, η οποία αποτελεί ενιαίο κείμενο με αυτήν την αναφορά και αναπόσπαστο τμήμα της.

Πέραν όμως της ζημίας αυτής, η οποία είναι σαφώς περιουσιακή και η οποία προήλθε εκτός των άλλων από τις υπαίτιες ζημιογόνες πράξεις ή παραλείψεις τόσο των επιφορτισμένων με την σύναψη και εκτέλεση πολιτικών στελεχών, υπηρεσιακών παραγόντων των νομικών προσώπων του ευρύτερου δημόσιου τομέα όσο και ανώτατων διευθυντικών στελεχών της εταιρείας SIEMENS υπάρχει και αποθετική ζημία. Αυτή συνίσταται στην μη προσήκουσα εκτέλεση διαφόρων συμβάσεων, όπως για παράδειγμα το C41, καθώς και η αξίωση για αποζημίωση για ηθική βλάβη που υπέστη το Ελληνικό Δημόσιο και τα νομικά πρόσωπα του ευρύτερου Δημόσιου Τομέα από τις παράνομες δραστηριότητες των υπηρεσιακών παραγόντων και των

στελεχών της SIEMENS. Η τελική ζημιά για κάθε σύμβαση μπορεί να προσδιοριστεί από το κόστος που θα είχε αυτή λαμβάνοντας υπ' όψη την συνήθη πορεία των πραγμάτων, αν δεν είχαν μεσολαβήσει οι αξιόποινες συμπεριφορές των στελεχών της Siemens και των υπαλλήλων κατά την έννοια του άρθρου 13 ΠΚ εις βάρος του Ελληνικού Δημοσίου και των νομικών προσώπων του ευρύτερου δημόσιου τομέα, οι οποίοι ευθύνονται εις ολόκληρον λόγω του αδικοπρακτικού χαρακτήρα των πράξεων ή των παραλείψεων προς αποκατάσταση κάθε ζημίας (αρθρ. 926 ΑΚ).

Η ευθύνη αυτή απορρέει - εκτός από τις διατάξεις του αστικού δικαίου - από τις Οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την καταπολέμηση της διαφθοράς, της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες εγκληματικές δραστηριότητες, του οργανωμένου εγκλήματος και την καθιέρωση της **διαφάνειας** στις δημόσιες συμβάσεις **με έμφαση την δημοσιότητα και εντιμότητα** τόσο κατά το στάδιο επιλογής - ανάληψης όσο και κατά το στάδιο εκτέλεσης αυτών.

Αλλωστε ιδιαίτερα σήμερα η **διαφάνεια** αποτελεί κυρίαρχη έννοια του συνολικού πλαισίου των κανόνων που διέπουν το καθεστώς ανάθεσης και εκτέλεσης των δημοσίων συμβάσεων κατά το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κατ' επέκταση για τα εθνικά δίκαια. Δηλαδή είναι γενική αρχή του δικαίου των δημοσίων συμβάσεων, που ρυθμίζει και τον τρόπο **ερμηνείας** τους.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Παρακαλούμε όπως, σύμφωνα με τις αρμοδιότητες σας, ασκήσετε αγωγές εναντίον όλων των εμπλεκόμενων φυσικών και νομικών προσώπων που προκύπτουν από τις σχηματισθείσες ποινικές δικογραφίες προς αποκατάσταση κάθε ζημίας που υπέστη το Ελληνικό Δημόσιο και τα νομικά πρόσωπα αυτού, καθώς και αιτήσεις λήψης ασφαλιστικών μέτρων ζητώντας την συντηρητική κατάσχεση των περιουσιών τους.

7^Η ΠΟΡΙΣΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ: Επίσπευση ανάκρισης

Εν συνεχεία της ασκήσεως, κατόπιν εισαγγελικής παραγγελίας ύστερα από την υποβολή σχετικού αιτήματός μας κατά των εμπλεκομένων στην υπόθεση SIEMENS, η οποία συνετάραξε ιδιαίζοντως την κοινή γνώμη, συμπληρωματικής ποινικής διώξεως για τις εγκληματικές πράξεις της α) συγκρότησης εγκληματικής οργάνωσης με σκοπό τη διάπραξη (με την ηθική αυτουργία των μελών της οργάνωσης, τα οποία και αυτά ενήργησαν κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια) απάτης σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου κατ' εξακολούθηση κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια με την επιβαρυντική περίπτωση του άρθρου 1 παρ.1, Ν.1608/1950, β) νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα και γ) ενεργητικής και παθητικής δωροδοκίας κατ' εξακολούθηση (άρθρα 26, παρ. 1^α, 27 παρ.1, 45, 187 παρ.1 και 3 ΠΚ όπως αντικ. από το άρθρο 1 παρ. 1 του Ν. 2928/2001), παρακαλούμε, ενόψει του υπάρχοντος κινδύνου παραγραφής σοβαρών πλημμεληματικών πράξεων, να επισπεύσετε κατά το δυνατόν την ανάκριση, εφόσον αυτό προδήλως δεν παραβλάπτει το δημόσιο συμφέρον προς εντοπισμό των υπαιτίων και την έκταση των ευθυνών τους και περαιτέρω να μας γνωρίσετε, κατονομάζοντάς τους, εκείνους τους κρατικούς λειτουργούς και εν γένει υπηρεσιακούς παράγοντες, οι οποίοι με τις εγκληματικές ενέργειες και παραλείψεις τους ζημίωσαν το Ελληνικό Δημόσιο, προκειμένου το τελευταίο να ασκήσει τις οικείες αγωγές αποζημιώσεως κατ' αυτών και κατά της εταιρείας SIEMENS.

8^Η ΠΟΡΙΣΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ: Αίτημα για άσκηση δίωξης κατά Παναγιώτη Βουρλούμη και παντός υπευθύνου για τη μη ενεργοποίηση των ρητρών

Από την έρευνα της Εξεταστικής Επιτροπής της Βουλής, η οποία ερευνά στο σύνολό της την υπόθεση της SIEMENS προέκυψαν τα παρακάτω και παρακαλούμε για τις δικές σας ενέργειες:

Από το Νοέμβριο του 2006 η εταιρία «SIEMENS AG» μητρική εταιρεία της «SIEMENS A.E.» υποβλήθηκε σε εκτενή εισαγγελική έρευνα από την Εισαγγελία του Μονάχου ως προς την αναζήτηση ποινικών ευθυνών των στελεχών και υπαλλήλων τόσο της εταιρείας «SIEMENS AG» όσο και των λοιπών θυγατρικών της σε υποθέσεις διαφθοράς, δωροδοκίας, απιστίας κλπ. Παράλληλα με τις έρευνες των γερμανικών εισαγγελικών αρχών, από τον Απρίλιο του 2007 η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς των ΗΠΑ αλλά και το Ομοσπονδιακό Υπουργείο Δικαιοσύνης των ΗΠΑ στα πλαίσια της καταπολέμησης διεθνών πρακτικών διαφθοράς διεξήγαγε έρευνα στην «SIEMENS AG» καθόσον η εν λόγω εταιρία ήταν εισηγμένη από το Μάρτιο του 2001 στο Χρηματιστήριο της Ν. Υόρκης. Υπό την πίεση των ως άνω ερευνών η Ελεγκτική Επιτροπή του Διοικητικού Συμβουλίου της «SIEMENS AG», Επιτροπή Συμμορφώσεως αποφάσισε ανεξάρτητα από τις παράλληλες έρευνες των δημοσίων αρχών να προχωρήσει σε εσωτερικό έλεγχο έχοντας ως σκοπό να διερευνηθεί η πιθανή τέλεση από διευθυντικά στελέχη της των ποινικών αδικημάτων της διαφθοράς, της δωροδοκίας, της απιστίας και της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες. Εξάλλου ανάλογες έρευνες διεξήχθησαν και συνεχίζονται να διεξάγονται στις περισσότερες χώρες στις οποίες ανέπτυξε δραστηριότητα η «SIEMENS AG» ή οι θυγατρικές αυτής.

Οι έρευνες αυτές ανέδειξαν ότι στελέχη της είχαν αναπτύξει ένα οργανωμένο και εκτεταμένο σύστημα διαφθοράς, το οποίο ρύθμιζε τις δραστηριότητες της, κυρίως σε κράτη εκτός Γερμανίας, μεταξύ των οποίων και η χώρα μας, που προέβλεπε την καταβολή προμηθειών (δωροδοκιών) για την προώθηση της επιχειρηματικής δράσης της εταιρείας στα κράτη αυτά,

παρακάμπτοντας τόσο τις διαφανείς διαδικασίες, όσο και τα υιοθετημένα πλαίσια του υγιούς ανταγωνισμού καθώς και τα προσδοκώμενα απ' αυτόν οφέλη.

Ο τρόπος λειτουργίας - διεκπεραίωσης του συστήματος πληρωμών χωρίζεται σε δύο φάσεις - κυρίως λόγω των πιέσεων των οδηγιών του ΟΟΣΑ-. Στην πρώτη φάση οι προμήθειες (δωροδοκίες) διακινούνταν μέσω τραπεζικών λογαριασμών ανώτατων υπαλλήλων της «SIEMENS AG» προς τους αποδέκτες των παράνομων προμηθειών. Σε μεταγενέστερο χρόνο και για να παρακαμφθούν οι οδηγίες του ΟΟΣΑ, τα στελέχη της SIEMENS εφηύραν νέο τρόπο διεκπεραίωσης των παράνομων προμηθειών μέσω της δημιουργίας παράκτιων εταιριών με τις οποίες η εταιρεία συνήπτε κατ' εξακολούθηση εικονικές συμβάσεις συμβούλων και εξέδιδε τα σχετικά τιμολόγια τα οποία ήταν εξίσου εικονικά καθώς δεν αντιστοιχούσαν σε πραγματική παροχή υπηρεσιών αλλά χρησίμευαν αποκλειστικά για την συγκάλυψη τόσο των παράνομων πληρωμών όσο και των προσώπων στα οποία κατέληγαν τα ποσά αυτά.

Σε σχέση με τις επιχειρηματικές δραστηριότητες της εταιρίας στην Ελλάδα, από την έρευνά μας και από το συγκεντρωθέν μέχρι σήμερα αποδεικτικό υλικό προκύπτουν τα εξής: Για την προγραμματική συμφωνία 8002/1997 που υπογράφηκε μεταξύ του ΟΤΕ ΑΕ και της SIEMENS Α.Ε. και τις έξι εκτελεστές παραγγελίες της με αριθμούς 8002/1/15-12-1997, 8002/2/15-11-1999, 8002/3/04-08-2000, 8002/4/07-11-2000, 8002/5/18-7-2001 και 8002/6/29-7-2002, αξίας 692.999.549,59€ διακινήθηκε άνομο χρήμα από στελέχη της SIEMENS Α.Ε. σε στελέχη του ΟΤΕ Α.Ε και πολιτικά πρόσωπα. Ωστόσο, όπως προέκυψε, το καταβληθέν τίμημα από τον Ο.Τ.Ε., ήταν υπερτιμολογημένο και σαφέστατα πολύ ανώτερο της πραγματικής-αγοραίας αξίας του παραληφθέντος υλικού. Ειδικότερα, προέκυψε ότι πολύ πριν από τη σύναψη της βασικής σύμβασης -πλαίσιο μεταξύ της θυγατρικής SIEMENS και Ο.Τ.Ε. για τα έτη 1997-2002 (8002) υπήρχε πλαίσιο συμφωνίας μεταξύ της μητρικής SIEMENS AG και των επικεφαλής της θυγατρικής SIEMENS Α.Ε., το οποίο προέβλεπε ότι κεφάλαια ίσα με το 8% του τζίρου των πωλήσεων από

την επιχειρηματική δραστηριότητα της SIEMENS Ελλάδας με τον Ο.Τ.Ε. θα καταβάλλονταν από διευθυντικά στελέχη της SIEMENS AG κατόπιν αιτήματος διευθυντικών στελεχών της SIEMENS Ελλάδας για το σκοπό της καταβολής προμηθειών για την εξασφάλιση των σχετικών συμβάσεων για λογαριασμό της SIEMENS («συμφωνία 8%»). Την ύπαρξη της «συμφωνίας 8%» αναφέρουν υψηλόβαθμα στελέχη της SIEMENS (ο Rainer Niedl, ο Wolfgang Rudolf, ο Franz - Josef Richter, ο Michael Beyer, ο Michael Kutschenreute) κατά την εξέτασή τους είτε στα πλαίσια του ανωτέρου εσωτερικού ελέγχου είτε στα πλαίσια της έρευνας από την Εισαγγελία του Μονάχου. Πέραν των ανωτέρω μαρτυριών η ύπαρξη της συμφωνίας αυτής αποδεικνύεται από κατασχεθέν χειρόγραφο σημείωμα - έγγραφο προσανατολισμού (Grundsatzpapier), με ημερομηνία 19-1-1998, το οποίο συντάχθηκε από τον Χρίστο Καραβέλα, Οικονομικό Διευθυντή Τηλεπικοινωνιών (8ος 1967 - 10ος 1974), Γενικό Οικονομικό Διευθυντή τμήματος Τηλεπικοινωνιών (12ος 1996 - 8ος 1998) της SIEMENS A.E. εστάλη στη SIEMENS AG και εγκρίθηκε από τους Reiner Niedl (Εμπορικό Διευθυντή Πωλήσεων Νότιας Ευρώπης, Μέσης Ανατολής και Αφρικής συμπεριλαμβανομένης και της Ελλάδας του τομέα τηλεπικοινωνιών της SIEMENS AG από 1995 - 1998) και από τον Ludwig Jasper (επικεφαλής πωλήσεων του τομέα τηλεπικοινωνιών για τη Νότια Ευρώπη, Μέση Ανατολή και Αφρική έως το 1998). Οι καταβολές σε εκτέλεση του παραπάνω εγγράφου προσανατολισμού πραγματοποιούνταν κατόπιν αιτημάτων για καταβολές από τον Χρίστο Καραβέλα και αργότερα από τον Πρόδρομο Μαυρίδη , απευθυνόμενα προς τον Wolfgang Rudolf (Εμπορικός Διευθυντής Διαχείρισης Περιουσιακών Στοιχείων και ρευστών διαθεσίμων του τμήματος τηλεπικοινωνιών (ON, ICN) στη SIEMENS AG (1992-2002) και ο οποίος προχωρούσε εν συνεχεία στην καταβολή είτε μέσω εμβάσματος από μη καταγεγραμμένο τραπεζικό λογαριασμό, που τηρείτο για το σκοπό αυτό στην τράπεζα RAIFFEISENVERBAND SALZBURG, είτε με μετρητά, τα οποία λαμβάνονταν από το ταμείο της εταιρίας στο Μόναχο και στη συνέχεια μεταβιβάζονταν σε υπάλληλο της θυγατρικής εταιρίας στην Ελλάδα.

Κατά το Μάιο του 2005 και ενώ ήταν κύριο θέμα της επικαιρότητας το σκάνδαλο στον Ο.Τ.Ε., η τότε Διοίκηση του Ο.Τ.Ε., υπό τον Παν.Βουρλούμη, έδωσε εντολή προς την ελεγκτική εταιρεία PriceWaterhouseCoopers, προκειμένου να διενεργήσει κοστολογικό έλεγχο αναφορικά με τις εκτελεστές παραγγελίες 5 και 6, που αφορούσαν μέρος της κατά τα άνω προμήθειας υλικών. Οι ρητές και σαφείς εντολές προς τους ενεργήσαντες τον έλεγχο, ήταν μόνον να υπολογίσουν το μικτό περιθώριο κέρδους της εταιρείας SIEMENS Hellas, που προέκυπτε από τις συγκεκριμένες παραγγελίες με βάση τον έλεγχο των λογιστικών της βιβλίων, συγκρινόμενο με τις λοιπές δραστηριότητες της συγκεκριμένης εταιρείας στην Ελλάδα, και όχι, όπως θα έπρεπε, με την αξία παρόμοιων υλικών στην ελληνική και ξένη αγορά. Αποτέλεσμα του πιο πάνω τυπικού και όλως διαβλητού λογιστικού ελέγχου, ήταν να προκύψει ότι δήθεν τα πωληθέντα προς τον Ο.Τ.Ε. συγκεκριμένα προϊόντα κοστολογήθηκαν κανονικά και δεν υπερτιμολογήθηκαν. Εξάλλου, καίτοι η συμβατική συμφωνία μεταξύ ΟΤΕ και SIEMENS προέβλεπε τρεις ρήτρες ευνοϊκές για τον ΟΤΕ, με βάση τις οποίες θα μπορούσε σε κάθε περίπτωση ο ΟΤΕ να απαιτήσει εκ των υστέρων (και μετά δηλαδή την εκτέλεση της σύμβασης) αναδρομικά μειώσεις τιμών, οι ρήτρες αυτές όχι μόνον δεν εφαρμόστηκαν από τη Διοίκησή του, αλλά επίσης τέθηκαν και εκτός των πλαισίων του ελέγχου που ενήργησε η παραπάνω εταιρεία PriceWaterHouseCoopers. Τέλος, και σε σχέση και με όλες τις υπόλοιπες εκτελεστές παραγγελίες, ουδέποτε εχώρησε οποιοσδήποτε ουσιαστικός έλεγχος ή -σε κάποιες περιπτώσεις- δεν έγινε καθόλου έλεγχος από επιτροπές του ΟΤΕ ή ανεξάρτητες εταιρείες, με συνέπεια την πλήρη απόκρυψη του ύψους του ποσού που πληρώθηκε από τον ΟΤΕ αχρεωστήτως προς τη SIEMENS και χρεώθηκε-μετακόλλισε στις πλάτες του Ελληνικού λαού.

Αναλυτικότερα, ως προς τη ζημία του Ο.Τ.Ε. επισημαίνονται τα εξής: Σύμφωνα με τα στελέχη της μητρικής εταιρίας SIEMENS AG (Neidl, Rudolf, Kutschenreuter), το ύψος των «προμηθειών» που προβλέπονταν στις μυστικές συμφωνίες σχετικές με τη σύναψη συμβάσεων και την εκτέλεση έργων σε διάφορα κράτη, υπολογίζονταν στην κοστολόγηση του έργου και στον

συνολικό προϋπολογισμό, μετακυλιόνταν, δηλαδή, στη σύμβαση, πληρώνονταν επομένως σε κάθε περίπτωση από τον αντισυμβαλλόμενο της SIEMENS, η οποία δεν δαπανούσε βεβαίως τεράστια ποσά ετησίως για να μειώνει, αλλά για να αυξάνει τα έσοδά της. Από το ανωτέρω δεδομένο προκύπτει μια προφανής ζημία του Ο.Τ.Ε –κατά συνέπεια και του Ελληνικού Δημοσίου, που συνίσταται στην αύξηση κατά περίπτωση του τιμήματος που κατέβαλε για την αγορά προϊόντων και υπηρεσιών από τη SIEMENS τουλάχιστον κατά το ποσό που διαπιστωμένα καταβλήθηκε για «προμήθειες» ή «ωφέλιμες δαπάνες» ή «λαδώματα».

Περαιτέρω, το ότι οι αρμόδιοι υπάλληλοι του Ο.Τ.Ε., οι οποίοι λάμβαναν δώρα στα πλαίσια των προαναφερόμενων μυστικών συμφωνιών, επιφύλαξαν πράγματι ευνοϊκή μεταχείριση στη SIEMENS, προφανώς κατά παράβαση των καθηκόντων τους που τους υποχρέωναν να μεριμνούν μόνο προς το συμφέρον του Ο.Τ.Ε. και του Ελληνικού Δημοσίου, προκύπτει από τα αναφερόμενα στην από 29-11-2006 έκθεση απολογίας του Andreas Walter Mattes, στελέχους της SIEMENS AG, ενώπιον της Υπηρεσίας Δίωξης Εγκλήματος Βαυαρίας, ένα υπέρ-κέρδος περίπου 10% πάνω από τα συνηθισμένα περιθώρια κέρδους, καθώς όπως ισχυρίζεται οι άριστες σχέσεις και επαφές του Μαυρίδη με τον Ο.Τ.Ε. οδηγούσαν σε αισθητά μεγαλύτερα περιθώρια σύμβασης απ' ό,τι συνηθίζεται στην αγορά (περίπου 10% πάνω από τα συνηθισμένα περιθώρια). Επίσης, ο ίδιος ο Πρόδρομος Μαυρίδης στις συζητήσεις που είχε στην Αθήνα την 8-3-2006 στα πλαίσια Εσωτερικής Επιθεώρησης με τους Burgard, Hafner και Hupert του γραφείου κανονιστικής συμμόρφωσης εξέθεσε τα εξής: «...από το 1997 βρίσκεται μια σύμβαση πλαίσιο, όπως και οι μεμονωμένες συμβάσεις που ακολούθησαν, απέφεραν στην SIEMENS Ελλάδα πολύ υψηλούς τζίρους, στους οποίους επιτεύχθηκαν εξαιρετικά καλές τιμές. Αντικείμενο της συμβατικής συμφωνίας είναι, συν τοις άλλοις και δύο μεμονωμένες ρυθμίσεις: ο Ο.Τ.Ε. είχε το δικαίωμα να ελέγξει, με την βοήθεια μίας επιτροπής, εάν τηρήθηκε η συμβατική ρήτρα, σύμφωνα με την οποία ο Ο.Τ.Ε. λαμβάνει την καλύτερη τιμή χρέωσης πελατών. Αν αυτό δε συμβεί, τότε ο Ο.Τ.Ε. μπορεί εκ των υστέρων να απαιτήσει μειώσεις τιμών.

Επίσης ο Ο.Τ.Ε. έχει το δικαίωμα να ελέγξει πόσο υψηλά είναι τα κέρδη της SIEMENS Ελλάδος. Σε περίπτωση που υπάρξει υπέρβαση μιας συγκεκριμένης τιμής ο Ο.Τ.Ε θα μπορεί εκ των υστέρων να απαιτήσει εκπτώσεις. Τέλος ο Ο.Τ.Ε. μπορεί οποτεδήποτε να καταγγείλει τη συμφωνία, σε περίπτωση που οι άλλοι ανταγωνιστές προσφέρουν τα προϊόντα τους σε χαμηλότερες τιμές από ότι η SIEMENS. Ο Ο.Τ.Ε. δεν έκανε ποτέ μέχρι σήμερα χρήση των τριών μη συμφερούσών για τη SIEMENS δυνατοτήτων. Ως εκ τούτου, οι αποδόσεις εξακολούθησαν να είναι υψηλές...».

Προκύπτει με περισσή σαφήνεια από τα ως άνω εκτιθέμενα, ότι οι εκ του νόμου εντεταλμένοι εκπρόσωποι του Ο.Τ.Ε. ουδέποτε ενεργοποίησαν τις ευνοϊκές για τον Ο.Τ.Ε. ρήτρες της Σύμβασης 8002/1997 (άρθρα 8 - 10) ενώ όφειλαν ως εκ της ιδιότητός τους αλλά και όντας ταυτόχρονα σε θέση να διαπιστώσουν το πρόδηλο υπερτίμημα που ο Ο.Τ.Ε. καλούνταν να πληρώσει, ερχόμενοι σε αντίθεση με τα συναλλακτικά ήθη, τις γενικότερες αρχές της χρηστής διοίκησης και της καλής πίστης, αλλά και μακριά από κάθε συμπεριφορά συνετού και μέσου εκπροσώπου Ν.Π.Ι.Δ.

Σε συνέχεια της από 8-3-2006 συζήτησης στην Αθήνα, ο Πρόεδρος Μαυρίδης αποκαλύπτει ότι έλαβε χώρα πληρωμή πολλών «πριμ» η οποία ήτο, όπως ρητά αναφέρει, αναγκαία επειδή η διοίκηση του Ο.Τ.Ε. άλλαξε ολόκληρη τέσσερις (4) φορές συνολικά κατά τα προηγούμενα έτη και ως εκ τούτου έπρεπε να διασφαλιστεί ότι δεν θα άλλαζε τίποτα στην πρακτική που ακολουθούνταν και η οποία ήταν ευνοϊκή για την SIEMENS.

Το σύστημα αυτό είχε συμφωνηθεί με τον προκάτοχο του κ. Μαυρίδη και τους υψηλά ιστάμενους υπαλλήλους της SIEMENS AG. Η ανάληψη έργου αλλά και οι γενικότερες ευνοϊκές αποφάσεις προϋπέθεταν τα λεγόμενα «πριμ» τα οποία γνωστοποιούνταν από τον κ. Μαυρίδη στο Μόναχο και πληρώνονταν από εκεί.

Συγκεκριμένα εφαρμόζονταν κατά κύριο λόγο τρεις (3) διαφορετικοί τρόποι:

α. «Μοντέλο συμψηφισμού» όπου οι ιδιώτες στην Ελλάδα έδιναν χρήματα σε μετρητά στον κ.Μαυρίδη ο οποίος εν συνεχεία τα δαπανούσε στην Ελλάδα

για την κάλυψη των «πριμ» και ως αντιστάθμισμα το ίδιο χρηματικό ποσό που του είχε δοθεί σε μετρητά το έμβαζε στους τραπεζικούς λογαριασμούς των αυτών ιδιωτών στη Ελβετία προκειμένου να επιτευχθεί αποφυγή της φορολόγησής των εν λόγω ποσών στην Ελλάδα.

β. «Μοντέλο πίστωσης» όπου μέσω πίστωσης στην Ελβετία αφού κατατίθεντο σε κάποιο λογαριασμό που υπήρχε εκεί εμβάζονταν στην Ελλάδα. Στη συνέχεια αναλάμβανε ο κ. Μαυρίδης τη διανομή των «πριμ». Η πίστωση εξοφλούνταν από τη SIEMENS στην Ελβετία. Ο τρόπος αυτός αφορά εμβάσματα της τάξης των δύο (2) εκατομμυρίων ευρώ στον ιδιωτικό λογαριασμό του κ.Μαυρίδη στην Τράπεζα Societe General Private Banking Hellas από 24-9-2002.

γ. «Μοντέλο επαναπατριsmού» Ο κ. Μαυρίδης εκμεταλλεύτηκε τη ρύθμιση της φορολογικής αμνηστίας με αποτέλεσμα να μεταφέρει στην Ελλάδα από την Ελβετία έμβασμα ύψους έξι (6) εκατομμυρίων ευρώ στον ιδιωτικό του λογαριασμό στην Ελλάδα στις 28-1-2005.

Όλες οι συναλλαγές μέσω λογαριασμών στην Ελλάδα, είχαν συμφωνηθεί από τον κ. Μαυρίδη και τον κ. Siekaczek και τον προκάτοχο αυτού στη SIEMENS Γερμανίας Dr. Neidl και πραγματοποιήθηκαν με δική τους πρωτοβουλία. Μάλιστα ο κ. Μαυρίδης είχε εντολή από τη SIEMENS AG να μην προβεί σε κανενός είδους τεκμηρίωση των πληρωμών στην Ελλάδα και να αφήσει αποκλειστικά στην Ελβετία τα αντίγραφα κίνησης λογαριασμού της τράπεζας και τα άλλα σχετικά έγγραφα. Οι εισροές στους ελβετικούς λογαριασμούς γίνονταν αποκλειστικά από τον κ. Siekaczek, ο οποίος χρησιμοποιούσε προς το σκοπό αυτό τις επιχειρήσεις Eagle Invest und Finance S.A., Tamarind Group Corporation (σημείωση: και στις δύο αυτές επιχειρήσεις ο κ. Siekaczek αναφέρεται στον κατάλογο της τράπεζας Dresdner Bank ως οικονομικός υπεύθυνος), Kelvin Trust Corporation στο Ντουμπάι, Fiberlite LLC στο Ντουμπάι, Ecuero trd est, καθώς επίσης και στην εταιρεία Intercom Telecommunications Systems AG με έδρα το Bach στην Ελβετία. Όλα τα χρήματα που εισέρευσαν στους λογαριασμούς είναι συνεπώς χρήματα που διοχετεύθηκαν σ' αυτούς από τη SIEMENS. Από την άλλη πλευρά, όλες

οι εκροές που πραγματοποιήθηκαν από τον κ.Μαυρίδη για τους σκοπούς της επιχείρησης έγιναν ως «πληρωμές πριμ».

Μεταξύ άλλων, ο κ. Βουρλούμης, ως Πρόεδρος και Δ/νων Σύμβουλος του ΟΤΕ από τα μέσα του 2004, ενώ είχε δικαίωμα από το 2004 τόσο να αναζητήσει όσο και να αποτρέψει την υφιστάμενη ζημία του Ο.Τ.Ε., κυρίως δε μετά τη δημοσιοποίηση του σκανδάλου SIEMENS, εκ του αποτελέσματος και μόνο, συνάγεται ότι δεν διενήργησε κανέναν πραγματικό κοστολογικό έλεγχο.

Αναλυτικότερα, σύμφωνα με τις καταθέσεις των μαρτύρων ενώπιον της εξεταστικής επιτροπής της Βουλής και κυρίως βάσει των όσων κατέθεσε ο Μάριος Ψάλτης, διευθύνων σύμβουλος της διεθνούς ελεγκτικής εταιρείας «Price Waterhouse Coopers» εκείνη την περίοδο, ότι δηλαδή εδόθη εντολή από τον Ο.Τ.Ε. να ελεγχθεί η SIEMENS Α.Ε με βάση τις λογιστικές εγγραφές στα βιβλία της ως προς το περιθώριο κέρδους της σε σχέση με το σύνολο των δραστηριοτήτων της, αποκαλύπτεται η έλλειψη πραγματικής βουλήσεως των διοικούντων του Ο.Τ.Ε. για έναν πραγματικό, αντικειμενικό, αμερόληπτο και εκ βάθρων έλεγχο. Χαρακτηριστικά ο ίδιος ανωτέρω μάρτυρας, αναφέρει ενώπιον της εξεταστικής επιτροπής: «Διενεργήσαμε έλεγχο και μας ζητήθηκε να υπολογίσουμε το μεικτό περιθώριο κέρδους που προέκυπτε από τις συγκεκριμένες παραγγελίες 5 και 6. Με βάση τον έλεγχο που διενεργήσαμε, υπολογίσαμε ποιο ήταν το μεικτό περιθώριο κέρδους και μας ζητήθηκε να το συγκρίνουμε με το περιθώριο κέρδους...» Η συγκεκριμένη εντολή, προς επίτευξη -δήθεν- κοστολογικού ελέγχου, κρίνεται ως προδήλως υπεκφεύγουσα και σαφώς εικονική αφού κατά γενική ομολογία κρίνεται, άνευ ουσιαστικού αποτελέσματος. Και τούτο διότι: α) παρόλο που ο έλεγχος θα έπρεπε να έχει ως αντικείμενο τη σύγκριση των προϊόντων που αναφέρονται στις συγκεκριμένες παραγγελίες, με την αγοραία τιμή των ίδιων ή έστω παρόμοιων προϊόντων στην εγχώρια ή ευρωπαϊκή αγορά, ώστε να εξαχθεί συμπέρασμα για το αν έγινε η προσήκουσα κοστολόγηση των πωληθέντων και συνεπώς εάν ο ΟΤΕ πλήρωσε το προσήκον τίμημα, όπως προέβλεπε η σύμβαση, ή πλέον τούτου και πόσο, η ελεγκτική εταιρεία, κατ'

εντολήν της Διοίκησης του ΟΤΕ, προέβη σε σύγκριση του ποσοστού κέρδους της SIEMENS ΕΛΛΑΣ στη συγκεκριμένη αγοραπωλησία, με το ποσοστό κέρδους της σε άλλους τομείς δραστηριοτήτων της (παροχή υπηρεσιών ή πώληση άλλων προϊόντων, όπως π.χ. ηλεκτρικών συσκευών σε τρίτες επιχειρήσεις της ελληνικής αγοράς). Περαιτέρω, ουδόλως ήλεγξε εάν η συγκεκριμένη τιμολόγηση που έκανε η μητρική εταιρεία SIEMENS προς τη θυγατρική της, ήταν η ίδια ή διέφερε με τιμολογήσεις που έκανε προς άλλες χώρες. Κατά τον τρόπο αυτό, ουδέποτε διαπιστώθηκε ποιο ήταν το ποσό που τελικά πλήρωσε ο ΟΤΕ για τα συγκεκριμένα προϊόντα πέραν της τρέχουσας αγοραίας αξίας τους, β) παρόλο που ο ουσιαστικός έλεγχος θα έπρεπε να περιλαμβάνει και τη διερεύνηση του αν εφαρμόστηκαν στη συγκεκριμένη σύμβαση οι ευνοϊκές για τον ΟΤΕ παραπάνω ρήτρες, τούτο δεν έγινε αντικείμενο του ελέγχου. Αποτέλεσμα ήταν, δεδομένου ότι οι ρήτρες δεν είχαν εφαρμοστεί, να συγκαλυφθεί η επελθούσα στον ΟΤΕ ζημία.

Οι παραπάνω παραλείψεις της ελεγκτικής εταιρείας, εχώρησαν με ευθύνη της τότε Διοίκησης του ΟΤΕ, οι οποίοι, με το να χορηγήσουν ρητή εντολή στα ελεγκτικά όργανα να προβούν μόνον σε απλό και ανούσιο λογιστικό έλεγχο των βιβλίων της ελληνικής SIEMENS, σκοπίμως απέτρεψαν τη διενέργεια ενός πραγματικού κοστολογικού ελέγχου, από τον οποίο σαφώς θα προέκυπτε, τόσο το υπερτίμημα (τουλάχιστον 10% επί του τζίρου της επιχειρηματικής δραστηριότητας SIEMENS A.E. και Ο.Τ.Ε.), όσο και η μη ενεργοποίηση των τριών ευνοϊκών για τον Ο.Τ.Ε ρητρών (άρθρα 8,9 και 10 της Σύμβασης - πλαίσιο 8002/1997), που αναφέρθηκαν και από τον Π. Μαυρίδη την 8-3-2006 κατά τη γενομένη συζήτηση στην Αθήνα, απόσπασμα της οποίας παρατέθηκε αυτούσιο ανωτέρω, και οι οποίες, με δεδομένη τη σκανδαλώδη υπερτιμολόγηση των προϊόντων, θα έδει να έχουν εφαρμοστεί. Ήτοι τις ρήτρες της ανταγωνιστικότητας, του πλέον ευνοούμενου πελάτη και του κοστολογικού ελέγχου όπως προσδιορίζονται αναλυτικά αμέσως παρακάτω:

α. (άρθρο 8) η ΡΗΤΡΑ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ σύμφωνα με την οποία αν ο Αγοραστής (Ο.Τ.Ε.) λάβει καλή τη πίστη καλύτερη προσφορά

από αναγνωρισμένους Οίκους Τηλεπικοινωνιακού υλικού και λογισμικού(...) και η συγκριτική τιμή της προσφοράς σε σχέση με τις Τεχνικές Προδιαγραφές, τις παρεχόμενες δυνατότητες, την ποιότητα, ποσότητα (...) είναι πιο ευνοϊκή από αυτήν του Προμηθευτή (SIEMENS), τότε ο Αγοραστής έχει το δικαίωμα να καλέσει τον Προμηθευτή να αναθεωρήσει τους εν λόγω όρους.

β. (άρθρο 9) η ΡΗΤΡΑ ΤΟΥ ΠΛΕΟΝ ΕΥΝΟΟΥΜΕΝΟΥ ΠΕΛΑΤΗ η οποία διασφαλίζει την ίση μεταχείριση σε ό,τι αφορά την τιμή/ποιότητα σε σχέση με οποιοδήποτε άλλο πελάτη στην Ευρωπαϊκή Ένωση ή σε χώρες συνδεδεμένες με αυτήν.

γ. (άρθρο 10) η ΡΗΤΡΑ ΤΟΥ ΚΟΣΤΟΛΟΓΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ - ΤΗΡΗΣΗΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ σύμφωνα με την οποία ο Αγοραστής δικαιούται να προβαίνει σε κοστολογικό έλεγχο του υπό προμήθεια εξοπλισμού. Ο εν λόγω έλεγχος θα διενεργείται από τις Υπηρεσίες του Αγοραστή ή από ανεξάρτητους Οίκους διεθνούς κύρους.

Οι διοικούντες τον Ο.Τ.Ε. είχαν κάθε δυνατότητα αλλά και υποχρέωση απορρέουσα εκ της ιδιότητος τους τόσο ως προς την ανάπτυξη πρωτοβουλίας όσο και ως προς τη λήψη αποφάσεων με γνώμονα το συμφέρον του Ο.Τ.Ε., εάν δε είχαν ενεργήσει κατά τον τρόπο αυτό, θα έδει πρωτίστως να προβούν σε έλεγχο και σύγκριση των τιμών διάθεσης προς των ΟΤΕ των προϊόντων της πωλήτριας SIEMENS και ακολούθως να προβούν σε εφαρμογή των ευνοϊκών για τον ΟΤΕ ρητρών της σύμβασης, ώστε να εκπέσει από το τίμημα η διαφορά που προέκυπτε από την υπερτιμολόγηση των προϊόντων.

Η παράλειψη ενεργοποίησης των ευνοϊκών ρητρών της Σύμβασης σε συνδυασμό με την δοθείσα στην «Price Waterhouse Coopers» εικονική εντολή για κοστολογικό έλεγχο, επέφεραν ζημία στον Ο.Τ.Ε. και κατ' επέκταση στο Ελληνικό Δημόσιο, που έχει υπολογιστεί τουλάχιστον στο 10% του τζίρου της συναλλαγής μεταξύ της SIEMENS A.E. και του Ο.Τ.Ε. (πλέον όποιας αποθετικής ζημίας αναζητηθεί), αφού τουλάχιστον ως προς το ποσό αυτό υπήρξε υπερτιμολόγηση των πωληθέντων προϊόντων, μη συνυπολογιζομένης μάλιστα της ζημίας από την πλέον του 10% υπερτιμολόγηση επί της πραγματικής-αγοραίας αξίας των προϊόντων, η οποία κατέληξε, ως

υπερβάλλον και αντισυμβατικό κέρδος, στα ταμεία της SIEMENS. Η παραπάνω ζημία του 10% που αφορούσε τις γενόμενες δωροδοκίες, όπως αποδεικνύεται από μάρτυρες ανάγεται σε ποσά εκατομμυρίων ευρώ (ενδεικτικά: εμβάσματα της τάξης των δύο (2) εκατομμυρίων ευρώ στον ιδιωτικό λογαριασμό του κ.Μαυρίδη στην Τράπεζα Societe General Private Banking Hellas από 24-9-2002, έμβασμα ύψους έξι (6) εκατομμυρίων ευρώ στον ιδιωτικό του λογαριασμό στην Ελλάδα στις 28-1-2005).

Όλες οι ως άνω ηθελημένες πρακτικές και παραλείψεις, αποτελούν βάσιμες ενδείξεις για τη στοιχειοθέτηση του περιγραφόμενου στη διάταξη του άρθρου 256 του Ποινικού Κώδικα έγκλημα της κακουργηματικής υπηρεσιακής απιστίας, τόσο από άποψη αντικειμενικής, όσο και υποκειμενικής υπόστασής του, δεδομένου ότι κατά τον χρόνο τελέσεως τούτου, οι διοικούντες του Ο.Τ.Ε. και διαχειριστές της περιουσίας του, τελούσαν υπό την ιδιότητα του υπαλλήλου όπως περιγράφεται στο άρθρο 13 Π.Κ και 263Α Π.Κ., ενώ ο ΟΤΕ αποτελεί νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου που εξυπηρετεί με προνομιακή εκμετάλλευση την παροχή προς το κοινό μέσων και υπηρεσιών επικοινωνίας. Η δε περιουσία του ΟΤΕ, η οποία ήταν εμπιστευμένη στους πιο πάνω διοικούντες υπαλλήλους του, μειώθηκε κατά πολλά εκατομμύρια ευρώ, εξαιτίας της αυθαίρετης, παράνομης και ανήθικης «έμμεσης χρηματοδότησης των πριμ των στελεχών του Ο.Τ.Ε.» δια μέσου της άμεσης συμμετοχής της SIEMENS με την ακολουθούμενη επί μακρόν παράνομη πρακτική, της απο την μία υπερκοστολόγησης των παρεχόμενων υπηρεσιών της, και της από την άλλη πληρωμής του υπερτιμήματος από τον Ο.Τ.Ε., καθώς οι διοικούντες κατά σειρά ετών αδρανούσαν ηθελημένα και παρέλειπαν προφανώς δολίως να ενεργοποιήσουν τις ευνοϊκές για τον Ο.Τ.Ε ρήτρες της Σύμβασης 8002 / 1997 προσδοκώντας την κάρπωση του πλεονάζοντος από την υπερκοστολόγηση παράνομου περιουσιακού οφέλους από τα γνωστά «μαύρα ταμεία» της εταιρίας SIEMENS, επιτρέποντες στη εν λόγω εταιρία, προφανέστατα εν γνώσει τους, να καρπώνεται ένα υπερκέρδος από τον Ο.Τ.Ε., βλάπτοντας κατ' επέκταση το Ελληνικό Δημόσιο και εν γένει τους Έλληνες πολίτες. Η τοιαύτη δε γνώση τους, θεωρούμε ότι είναι αυταπόδεικτη,

αφού, πέραν του γεγονότος ότι ουδέποτε ενήργησαν ουσιαστικό και πραγματικό έλεγχο ως προς την εφαρμογή των συμβάσεων και ουδέποτε εφήρμοσαν τις προβλεπόμενες από τη σύμβαση ρήτρες –όπως αυτονόητος θα έπραττε οποιοδήποτε και απλό ακόμη στέλεχος μιας επιχείρησης, εφόσον ενδιαφερόταν για την προστασία των συμφερόντων της- αλλά επιπλέον, φαίνεται πως ήταν «κοινό μυστικό» στους υψηλούς επιχειρηματικούς κύκλους η διακίνηση «μαύρου χρήματος» από τα ταμεία της SIEMENS. Χαρακτηριστική είναι εν προκειμένω η κατάθεση ενώπιον της εξεταστικής επιτροπής του κ.Κόκκαλη, προέδρου της INTRACOM επί σειρά ετών, συνδεδεμένου σε άρρηκτα κοινό τόπο συμφερόντων με την SIEMENS, ο οποίος κατέθεσε ότι ο ίδιος γνώριζε ότι η SIEMENS προμήθευε τον Ο.Τ.Ε. λογισμικό υλικό σε διαφορετικές τιμές (υπερτίμημα) σε σχέση με εκείνες που χρέωνε στη Γερμανία ερμηνεύοντας το παραπάνω γεγονός ως λογική απόρροια πιθανού παράνομου χρηματισμού πολιτικών από τη SIEMENS (Κόκκαλης: ...ότι υπήρχαν διαφορετικές τιμές στη Γερμανία και πολύ πιθανώς να δοθήκαν μέσω SIEMENS Γερμανίας μαύρα πολιτικά χρήματα από τη SIEMENS...). Ο κ. Κόκκαλης ισχυρίστηκε, επίσης, ότι υπήρξε καταλογισμός σε ότι αφορά το Benchmarking δηλ. τις συγκριτικές αναγωγές κατά τη διάρκεια του ελέγχου. Από τα κατασχεθέντα, μάλιστα, αρχεία του κ. Καρακώστα φέρεται ότι συγκεκριμένος υπάλληλος της εταιρίας Price Water and Copper, στην οποία εδόθη η εικονική –ως φαίνεται- εντολή από τον κ. Βουρλούμη, διατηρούσε χρηματικές συναλλαγές με σκοπό να αλλοιώσει τα στοιχεία του υποτιθέμενου κοστολογικού ελέγχου. Συνεπώς, προκύπτουν ενδείξεις ότι η Διοίκηση του ΟΤΕ, οπωσδήποτε γνώριζε –μετά και τη δημοσιοποίηση του σκανδάλου- την ύπαρξη της περιουσιακής ζημίας του Ο.Τ.Ε, και παρά ταύτα την απέκρυψε αφού ουδέποτε προέβη στην ουσιαστική αναζήτηση και την πραγματική διεκδίκησή της, παρά αντίθετα μεθόδευσε τη διενέργεια ενός εικονικού κοστολογικού ελέγχου προκειμένου να συγκαλύψει τη ζημία παρουσιάζοντας προς τα έξω ψευδή στοιχεία μιας δήθεν υγιούς και νόμιμης διαχείρισης του Ο.Τ.Ε.

Κατά το άρθρο 390 ΠΚ, όπως αντικ. με άρθρο 36 παρ. 2 Ν.2172/1993 και αντικ. εκ νέου με άρθρο 15 Ν.3242/24.05.2004 «Όποιος με γνώση ζημιώνει την περιουσία άλλου, της οποίας βάσει του νόμου ή δικαιοπραξίας έχει την επιμέλεια ή διαχείριση (ολική ή μερική ή μόνο για ορισμένη πράξη), τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών. Εάν η περιουσιακή ζημία υπερβαίνει τα ποσό των δεκαπέντε χιλιάδων ευρώ (15.000€), ο δράστης τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα (10) ετών». Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της απιστίας σε βαθμό κακουργήματος, απαιτείται, αντικειμενικώς μεν η επέλευση βλάβης στην περιουσία τρίτου προσώπου, της οποίας ο δράστης έχει τη διαχείριση ή επιμέλεια με βάση το νόμο ή τη δικαιοπραξία, υποκειμενικώς δε δόλος και δη άμεσος, ο οποίος συνίσταται στη γνώση του δράστη με την έννοια της βεβαιότητας (εντελούς-πλήρους-ασφαλούς γνώσης-επίγνωσης), ότι με την πράξη του, δηλαδή την ενέργεια ή την παράλειψή του από την επιβαλλόμενη ενέργεια επιφέρει ζημία στην περιουσία του τρίτου κατά κατάχρηση της αντιπροσωπευτικής του εξουσίας.

Κατ' ακολουθίαν των όσων εκτέθηκαν ανωτέρω, προέκυψαν πλέον ή επαρκείς ενδείξεις ενοχής, δικαιολογούσες την απαγγελία κατηγορίας σε βάρος του Προέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου του ΟΤΕ, Παναγιώτη Βουρλούμη και των Μελών του Διοικητικού Συμβουλίου για το έγκλημα της απιστίας σε βαθμό κακουργήματος, προβλεπόμενο και τιμωρούμενο από τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 1α, 27 παρ. 2α, 45, 390ΠΚ, όπως το τελευταίο αντικ. με άρθρο 36 παρ. 2 Ν.2172/1993 και αντικ. εκ νέου με άρθρο 15 Ν.3242/2004, το οποίο τέλεσαν από κοινού, της απιστίας εντοπιζομένης ειδικότερα στο ότι, όντες διαχειριστές, λόγω της ανωτέρω ιδιότητάς τους, της περιουσίας του ΟΤΕ, παρέλειψαν να διατάξουν την ενέργεια ουσιαστικών και πραγματικών ελέγχων προς διακρίβωση, εάν οι πωλήσεις από την εταιρεία SIEMENS προς τον ΟΤΕ λογισμικού και επικοινωνιακού υλικού ήταν υπερκοστολογημένες και σε καταφατική περίπτωση να ενεργοποιήσουν τις προβλεπόμενες από την συναφθείσα 8002/1997 σύμβαση ευνοϊκές για τον ΟΤΕ ρήτρες α) της ανταγωνιστικής προσφοράς, β) του πλέον ευνοούμενου πελάτη και γ) του

κοστολογικού ελέγχου - τήρησης στοιχείων, με βάση τις οποίες παρείχετο το δικαίωμα στον ΟΤΕ να ζητήσει από την SIEMENS την αναθεώρηση του τιμήματος του προσφερθέντος ως άνω υλικού, που, όπως προαναφέρθηκε, υπερβαίνει κατά 10% τουλάχιστον την πραγματική και αγοραία αξία αυτού, δηλαδή, κατά τους μετριοτέρους υπολογισμούς, το ποσό των 200.000.000€, που αποτελεί και την περιουσιακή ζημία του ΟΤΕ. Οι ανωτέρω, Πρόεδρος του ΔΣ και Διευθύνων Σύμβουλος του ΟΤΕ και τα μέλη αυτού, είχαν ασφαλή-πλήρη γνώση-επίγνωση της προδιαληφθείσας επιζήμιας για τον ΟΤΕ συμπεριφοράς τους, αφού είχαν αρκεστεί στη διενέργεια τυπικών-εικονικών ελέγχων για να μην αποκαλυφθεί η ζημία του ΟΤΕ, προκειμένου να μην ενεργοποιηθούν οι ευνοϊκές κατά τα άνω συμβατικές ρήτρες. Η γνώση τους αυτή επιβεβαιώνεται και από το γεγονός ότι, ενώ από τον έντυπο και ηλεκτρονικό τύπο δημοσιοποιήθηκε το σκάνδαλο, το οποίο συνετάραξε ιδιαίτερα το πανελλήνιο, εν τούτοις, οι διοικούντες τον ΟΤΕ εξακολούθησαν να κωφεύουν και να επιδεικνύουν την αυτήν ως άνω εγκληματική διαγωγή, αν και κατά το στάδιο αυτό μπορούσαν να διατάξουν τη διενέργεια πραγματικών και ουσιαστικών ελέγχων προς αποκάλυψη της ζημίας του ΟΤΕ, την αποκατάσταση της οποίας μπορούσαν να ζητήσουν από την SIEMENS. Ο χρόνος τελέσεως του ανωτέρω εγκλήματος εξικνείται μέχρι και σήμερα, αφού χρόνος τελέσεως των εγκλημάτων με παράλειψη είναι εκείνος κατά τον οποίο έπαυσε η υποχρέωση των υπαιτίων προς επιχείρηση της επιβαλλομένης ενέργειας (Ν. Χωραφάς Ποιν. Δίκαιο εκδ. 1978, σελ. 435, ΑΠ790/2007, ΠΧρ ΝΗ' 234, ΑΠ 1780/2002, ΠΧρ ΝΓ' 693).

Σημειώνεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 24 παρ. 3 του Ν. 2298/1995, το άρθρο 1 παρ. 1 του Ν.1608/1950 αναφορικά προς το έγκλημα της απιστίας του άρθρου 256 ΠΚ, εφαρμόζεται μόνον όταν το έγκλημα αυτό στρέφεται κατά του δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και όχι, επομένως, όταν αυτό στρέφεται κατά των νομικών προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 263Α ΠΚ, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται και ο ΟΤΕ, ο οποίος αποτελεί νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου (ανώνυμη εταιρεία) που εξυπηρετεί με αποκλειστική και

προνομιακή εκμετάλλευση την παροχή στο κοινό μέσω επικοινωνίας. Το άρθρο 263Α ΠΚ, απλώς διηύρυνε την έννοια του υπαλλήλου και όχι την έννοια της δημόσιας περιουσίας και συνεπώς, το έγκλημα της απιστίας στην υπηρεσία (άρθρο 256 ΠΚ) δεν στοιχειοθετείται, όταν επέρχεται ελάττωση της περιουσίας των αναφερομένων στο άρθρο αυτό νομικών προσώπων (Ολ ΑΠ 9/1998, ΠΧρ ΜΗ΄ 883).-

9^Η ΠΟΡΙΣΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ: Νομική Τεκμηρίωση του Οργανωμένου Εγκλήματος

Κατά τη διάταξη του άρθρου 187 παρ. 1 του ΠΚ, η οποία έχει αντικατασταθεί με τη διάταξη του άρθρου 1 του νόμου 2928/2001 και συμπληρώθηκε με τη διάταξη του άρθρου 11 παρ. 3 του νόμου 3064/2002, ορίζεται ότι: "Με κάθειρξη μέχρι δέκα (10) ετών τιμωρείται όποιος συγκροτεί ή εντάσσεται ως μέλος σε δομημένη και με διαρκή δράση ομάδα από τρία ή και περισσότερα πρόσωπα για τη διάπραξη περισσότερων κακουργημάτων, που προβλέπονται από τις διατάξεις των άρθρων 216 παρ. 3, του ΠΚ (πλαστογραφία), απάτη (άρθρο 386 παρ. 3 του ΠΚ), 374 (διακεκριμένη περίπτωση κλοπής"...". Η ανωτέρω διάταξη προβλέπει δύο εγκλήματα, τη συγκρότηση εγκληματικής ομάδας (στιγμιαίο έγκλημα) και την ένταξη σε ήδη δομημένη εγκληματική ομάδα νέων μελών (διαρκές έγκλημα). Το έγκλημα που προβλέπεται από την ανωτέρω διάταξη είναι πραγματοπαγές, για το λόγο αυτόν τα μέλη μπορούν να αντικατασταθούν ή να εναλλαχθούν μεταξύ τους. Για τη στοιχειοθέτηση του ανωτέρω εγκλήματος της συγκρότησης ή ένταξης σε εγκληματική ομάδα απαιτείται να υφίσταται μεταξύ των μελών πειθαρχία και ενεργός δράση, χωρίς να είναι αναγκαία και η επικοινωνία των μελών μεταξύ τους, αρκεί τα μέλη να εκτελούν τα ανατιθέμενα σ' αυτά καθήκοντα, χωρίς να απαιτείται το κάθε μέλος να συμμετέχει και στο σχηματισμό της εγκληματικής δράσης. Η απλή συμφωνία των μελών, δηλαδή η σύμπτωση των βουλήσεων των μελών για την τέλεση ορισμένων κακουργημάτων δεν αρκεί, γιατί τότε κάθε μορφή συναυτουργίας θα μπορούσε να αναχθεί και στο ιδιώνυμο έγκλημα της συγκρότησης ή ένταξης σε δομημένη εγκληματική ομάδα. Σκοπός των δραστών των ανωτέρω εγκλημάτων είναι η συστηματική τέλεση επιλεγμένων αξιοποιούντων πράξεων, που διακρίνονται για την αυξημένη απαξία τους και αντικοινωνικότητα τους. Για τη συγκρότηση της εγκληματικής ομάδας και την ανάπτυξη της

δραστηριότητας των μελών δεν απαιτείται όλα τα μέλη να ενεργούν ως αυτουργοί, αλλά μπορεί να διαφέρει ο τρόπος συμμετοχής αυτών στην εγκληματική δράση τους. Οι δράστες των ανωτέρω εγκλημάτων πρέπει να έχουν σκοπό να τελέσουν απεριόριστο αριθμό κακουργημάτων, που προβλέπονται από την παραπάνω διάταξη. Η ανωτέρω διάταξη του άρθρου 187 παρ. 1 του ΠΚ είχε θεσπιστεί αρχικά για την προστασία της κοινωνίας από τις τρομοκρατικές οργανώσεις, αλλά ισχύει και για κάθε μορφή ομαδικής εγκληματικής δράσης, που βάλλει κατά της οργανωμένης κοινωνίας και της έννομης τάξης. Η χρονική διάρκεια της εγκληματικής ομάδας δεν μπορεί να είναι εκ των προτέρων καθορισμένη, μπορεί να είναι αόριστης διάρκειας, ή η διάρκεια αυτής να μην έχει επακριβώς υπολογιστεί, αρκεί να εκτείνεται σε βάθος χρόνου. Για τη συγκρότηση της εγκληματικής ομάδας και την ένταξη σ' αυτήν απαιτούνται τρία τουλάχιστον πρόσωπα, με δυνατότητα επαύξησης του αριθμού των μελών αυτής και εναλλαγής των προσώπων αυτής. Σκοπός της εγκληματικής ομάδας πρέπει να είναι η διάπραξη διαφόρων εγκλημάτων (ομοειδών ή ετεροειδών) με αυξημένη κοινωνική απαξία, που βάλλουν κατά της οργανωμένης κοινωνίας. Η δραστηριότητα των μελών της εγκληματικής ομάδας δεν είναι αναγκαίο να περιορίζεται εντός εθνικών ορίων, αλλά μπορεί να εκτείνεται και πέραν αυτών, προσβάλλοντας την κοινωνία και τα θεμέλια της οργανωμένης πολιτείας και οικονομικής ζωής των μελών αυτής (πολιτείας). Για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της συγκρότησης και ένταξης σε εγκληματική ομάδα με διαρκή δράση δεν είναι αναγκαία και η πραγμάτωση των επιδιωκόμενων να τελεστούν εγκλημάτων, αρκεί να αποδεικνύεται η βεβαιότητα του σκοπού της τελέσεως αυτών. Στην περίπτωση αυτήν τιμωρείται η βούληση των μελών της εγκληματικής ομάδας, η οποία προέβη στο σχεδιασμό της διάπραξης ενός εγκλήματος ή εγκλημάτων που αναφέρονται στην παραπάνω διάταξη, χρησιμοποιώντας τα υπάρχοντα σ' αυτήν (ομάδα) οικονομοϋλικοτεχνικά μέσα (βλ. σχετ. ΑΠ 87/2000 ΠοινΔνη 3.468, ΔιατΕισΕφθεσ 265/98 Υπέρ. 1999.435, ΑΠ 265/2002 Πράξη και Λόγος Ποινικού Δικαίου 2003.223, ΑΠ 615/2003 Πράξη και Λόγος Ποινικού Δικαίου 2003.223, ΑΠ 402/2004 Πράξη και Λόγος του Ποινικού Δικαίου

2004.261, ΣυμβΕφΑΘ 3028/2003 ΠοινΧρον ΝΕ` 164, ΒουλΣυμβΕφΑΘ 1270/2003 Πράξη και Λόγος Ποινικού Δικαίου 2003 σελ. 221, ΑΠ 33/2006, ΑΠ 48/2006 Τράπεζα νομικών πληροφοριών Νόμος, ΒουλΣυμβΕφΑιγ 35/2005 Ποιν/νη 2005 σελ. 672, Αθανασίου Κονταξή ερμ. Ποινικού Δικαίου σελ. 1629, Μιχ. Μαργαρίτη, Ι. Μανωλεδάκη, Ερμ. Ποινικού Κώδικα, σελ. 105, Ι. Μανωλεδάκη, Ασφάλεια και Ελευθερία, σελ. 103 επ.). Για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της συγκρότησης εγκληματικής ομάδας και της συμμετοχής σ` αυτήν απαιτείται η συνδρομή ελαχίστων εννοιολογικών χαρακτηριστικών στοιχείων, τα οποία αναφέρονται και στη Σύμβαση του Παλέρμο (2000), που υπογράφηκε και από την Ελλάδα α`) δομημένη ομάδα, β`) το προσωπικό στοιχείο, που για την συγκρότηση της ομάδας ή την ένταξη σε ήδη δομημένη ομάδα απαιτούνται τουλάχιστον τρία πρόσωπα και γ`) το χρονικό στοιχείο, που συνίσταται στη διάρκεια αυτής (ζωή της ομάδας) και πρέπει να εκτείνεται σε βάθος χρόνου. Η ένωση των προσώπων δεν πρέπει να είναι συμπτωματική, αλλά τα μέλη της ομάδας πρέπει να υπακούουν στην ολότητα, χωρίς να απαιτείται και η συμμετοχή όλων των μελών στο σχηματισμό της κάθε εγκληματικής ενέργειας των μελών αυτής. Η απλή υποστήριξη των σκοπών της οργάνωσης δεν σημαίνει κατ` ανάγκη και συμμετοχή στην ομάδα. Η ιεραρχική εξάρτηση των μελών μεταξύ τους δεν αποτελεί και δημιουργία υποδομής για την τέλεση του εγκληματικού σκοπού της ομάδας, αλλά για την ύπαρξη αυτής (της δομής) απαιτείται η χρησιμοποίηση υλικοτεχνικών μέσων προς ευόδωση των σκοπών της ομάδας. Η ένωση προσώπων προς διάπραξη κακούργηματος, χωρίς να είναι αναγκαία και η προοπτική διάρκειας αυτής (της ένωσης) συνιστά το έγκλημα της συμμορίας, που προβλέπεται στη διάταξη του άρθρου 187 παρ. 3 του ΠΚ και η οποία ορίζει "Οποιος, εκτός από τις περιπτώσεις της παραγράφου 1 της παρούσας διάταξης, ενώνεται με άλλον για τη διάπραξη κακούργηματος, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών". Για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της συμμορίας απαιτείται η ένωση δύο τουλάχιστον ατόμων για τη διάπραξη κακούργηματος, χωρίς να είναι αναγκαίο αυτό (κακούργημα) να περιλαμβάνεται στα απαριθμούμενα στην παράγραφο 1 της ίδιας διάταξης (ΕφΘεσσαλ 221/2007 Αρμ 2008.463). Η

διαφορά μεταξύ οργανωμένου εγκλήματος και συμμορίας, δεν μπορεί και δεν πρέπει να εξαντλείται μόνο στο εάν η ένωση προσώπων συστάθηκε για διαρκή ή για περιστασιακή δράση, αλλά κυρίως και πρωτίστως στην υποδομή του ενός και της άλλης. Ως υποδομή πρέπει να εννοηθεί εν προκειμένω όχι μόνο η ύπαρξη ιεραρχικά δομημένης ομάδας, αλλά και η δυνατότητα διάθεσης μεγάλων χρηματικών ποσών και κατοχής ποικίλων τεχνικών μέσων πάσης φύσεως που, εκ των πραγμάτων, δεν είναι προσιτά σε κοινές συμμορίες. Συνεπώς, στο μεν οργανωμένο έγκλημα, ακριβώς λόγω της υποδομής του, η δράση της εγκληματικής ομάδας αποκτά μεγάλη εμβέλεια (εγχώρια ή διεθνή), στην δε συμμορία η εγκληματική της δράση, λόγω της υποδομής της επίσης, είναι περιορισμένη και άρα ο βαθμός της επικινδυνότητάς της για την έννομη τάξη, σαφώς μικρότερος (ΕφΘεσσαλ 96/2006 ΠοινΔικ 2006.412).

Στην προκείμενη περίπτωση, συνεπεία της από 177/23-08-2010 Ομόφωνης Πορισματικής αναφοράς της Εξεταστικής Επιτροπής, η οποία απεστάλη στον αρμόδιο εισαγγελέα και τους ανακριτές που διερευνούν την υπόθεση της Siemens, ασκήθηκε συμπληρωματική ποινική δίωξη για τη συγκρότηση εγκληματικής οργάνωσης με σκοπό τη διάπραξη των εγκλημάτων της απάτης με την επιβαρυντική περίπτωση του ν. 608 για τους καταχραστές του Δημοσίου, δωροδοκίας και νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα, ήδη δε διενεργείται κυρία ανάκριση.

Από τη διενεργηθείσα διεξοδική έρευνα της Εξεταστικής Επιτροπής, προέκυψαν τα ακόλουθα:

Η εταιρεία SIEMENS, κυρίαρχη στον τομέα εκτέλεσης τηλεπικοινωνιακών έργων, τουλάχιστον από τα τέλη Νοεμβρίου του 1990, είχε αναπτύξει και στην Ελλάδα, ένα ανωνυμοποιημένο σύστημα διεκπεραίωσης μυστικών πληρωμών, που, μέσω προμηθειών τις οποίες κατέβαλλε σε πρόσωπα που εφέροντο να μεσολαβούν στη σύναψη συμβάσεων για κρατικά έργα, διοχετεύονταν σε κρατικούς αξιωματούχους, αρμοδίους για την ανάθεση του έργου στην εταιρεία, οι οποίοι αποφάσιζαν ή καθ' οιονδήποτε τρόπο βοηθούσαν για την ανάθεση, και εν συνεχεία την

εκτέλεση και παραλαβή του. Για την πληρωμή των πιο πάνω προμηθειών-δωροδοκιών, υπήρχε ένα καλά μελετημένο σύστημα από πλευράς εταιρείας, με σκοπό να συγκαλύπτονται και ανωνυμοποιούνται οι ροές των χρημάτων. Έτσι, είχε συγκροτηθεί μια οργανωμένη ομάδα μνημένων υπαλλήλων της SIEMENS, οι οποίοι διεκπεραιώναν τόσο τη σχετική αλληλογραφία, όσο και αναλάμβαναν την εκταμίευση και την αποστολή των χρημάτων στους παραλήπτες τους μέσω των περιφερειακών υποκαταστημάτων, τα οποία δραστηριοποιούνταν ως αυτόνομοι επιχειρηματίες. Η ομάδα αυτή, δομημένη ιεραρχικά και αποτελούμενη οπωσδήποτε από περισσότερα των τριών προσώπων, εν γνώσει της συγκροτήθηκε, αποφάσισε και πραγματοποίησε δωροδοκίες ανώτατων αξιωματούχων, πολιτικών, μελών κυβερνήσεων κλπ, με διαρκή δράση στην Ελλάδα από το Νοέμβριο του 1990 και τουλάχιστον μέχρι το 2008, ύψους πολλών εκατομμυρίων ευρώ, υπολογιζομένου του ποσού της δωροδοκίας σε ποσοστό 2% για κάθε επιμέρους σύμβαση -επί του κοστολογίου («τζίρου») του έργου- για τα πολιτικά πρόσωπα, όπως προέβλεπε το λεγόμενο «σχέδιο της μητρικής εταιρείας», του 8%, προοριζομένου για ανώτατους κρατικούς λειτουργούς.

Ο δόλος των στελεχών της εταιρείας, αποδεικνύεται και από το γεγονός ότι, και μετά το έτος 1998, που θεσπίστηκε το αξιόποινο για πράξεις διαφθοράς στο εξωτερικό, το εν λόγω σύστημα διατηρήθηκε και εξακολούθησε να λειτουργεί, αλλά με τη χρήση ιδιαίτερων τεχνασμάτων συγκαλύψης, αφού, για να παρακαμφθούν οι οδηγίες του ΟΟΣΑ και ο ενδεχόμενος έλεγχος των Αρχών, ετίθετο στα σχετικά παραστατικά ειδική σφραγίδα με την προσθήκη «οι παραλήπτες δεν είναι δημόσιοι λειτουργοί σύμφωνα με τις Οδηγίες του ΟΟΣΑ» ή «οι παραλήπτες δεν είναι δημόσιοι υπάλληλοι σύμφωνα με τις Οδηγίες του ΟΟΣΑ». Ο δε διευθυντής της εμπορικής διεύθυνσης, γνωρίζοντας το όλο σχέδιο δωροδοκίας στο Εξωτερικό και εν προκειμένω στη χώρα μας, μετά τη θέσπιση του αξιοποίνου για πράξεις διαφθοράς στο εξωτερικό, ανέθετε πλέον την υπογραφή στα σχετικά παραστατικά πληρωμής σε υφισταμένους του, οι οποίοι ενεργούσαν κατόπιν εντολής του. Για τη διακίνηση των χρημάτων αυτών, χρησιμοποιούνταν τόσο

εταιρείες που εφέροντο ότι θα παρείχαν διαμεσολαβητικές υπηρεσίες στην εκτέλεση των συμβάσεων, οι μετά των οποίων συμβάσεις ήταν εικονικές εν γνώσει όλων των εμπλεκόμενων, και με μοναδικό σκοπό να δημιουργηθεί η νομιμοποίηση της εκροής των χρημάτων προς τους τελικούς αποδέκτες των, όσο και άλλες εταιρείες που μέσω αυτών διοχετεύονταν χρήματα από τα τηρούμενα «μαύρα ταμεία» της SIEMENS προς τα δωροδοκούμενα πρόσωπα. Το πιο πάνω άρτια οργανωμένο σχέδιο, αποδέχθηκαν και εφήρμοσαν, ως ενταγμένα μέλη της δομημένης ομάδας, κατά τα ως άνω, και τα μέλη της Διοίκησης, καθώς και ανώτατα διοικητικά στελέχη της SIEMENS A.E. στην Ελλάδα, όπως π.χ. Μιχάλης Χριστοφοράκος, Πρόεδρος Μαυρίδης κλπ, οι οποίοι, ενεργώντας από κοινού, διοχέτευαν «μαύρο χρήμα» σε πολιτικούς ή σε ανώτερους αξιωματούχους.

Μάλιστα δε, στα πλαίσια του σχεδίου αυτού, η SIEMENS συνήψε τις λεγόμενες συμβάσεις Business Consultant Agreement με τις εταιρείες Weavind και Kithoma, για τα έργα «Ολυμπιακοί Αγώνες της Αθήνας» και «Ολυμπιακοί Αγώνες της Αθήνας C4I» για την παροχή δήθεν συμβουλευτικών υπηρεσιών, για τις οποίες οι εν λόγω εταιρείες θα ελάμβαναν προμήθειες ύψους 2.000.000 ευρώ και 1.800.000 έως 2.000.000 ευρώ, σε κάθε περίπτωση, αντίστοιχα, ενώ οι ως άνω αλλοδαπές εταιρείες, όπως γνώριζαν καλά όλοι οι εμπλεκόμενοι, δεν ήταν σε θέση να παράσχουν τις υπηρεσίες αυτές, ούτε βέβαια ήταν αυτός ο σκοπός της συμφωνίας, ο οποίος συνίστατο στο να δημιουργηθεί η νομιμοποίηση, ώστε να μπορούν να εκταμιευθούν αυτά τα χρήματα και στη συνέχεια να δοθούν στους αποδέκτες τους (πολιτικούς και αξιωματούχους, κατά τα ως άνω).

Επισημαίνεται επίσης ότι από τα κατασχθέντα έγγραφα (μάρτυρα Καρακώστα) προέκυψε συμμετοχή παρενθέτων προσώπων στην εταιρεία PriceWaterHouse και ΟΤΕ όπου παρέχονται οδηγίες για την διεκπεραίωση των κοστολογικών ελέγχων σε βάρος του ελληνικού δημοσίου.

Εν προκειμένω, από όλες τις αποφάσεις των γερμανικών Δικαστηρίων προκύπτει ότι, για όλες τις συμβάσεις που συνήψε με τη SIEMENS, το Ελληνικό Δημόσιο κατέβαλε για κάθε μία 10% επιπλέον της

αξίας της, με την υπογραφή των σχετικών ενταλμάτων πληρωμής από τα αρμόδια όργανα του Ελεγκτικού Συνεδρίου, και την εκταμίευση των ποσών από τους επιφορτισμένους προς τούτο υπαλλήλους του Δημοσίου, οι οποίοι πείσθηκαν να προβούν στις πιο πάνω ενέργειές τους από την παράσταση ψευδών γεγονότων ως αληθών εκ μέρους των συμβληθέντων στις πιο πάνω συμβάσεις, οι οποίοι, δια της υποβολής των συμβάσεων αυτών μετά των λοιπών τυπικών δικαιολογητικών προς έγκριση και εκταμίευση της δαπάνης, απέκρυψαν ότι το ύψος του «τζίρου» της σύμβασεως ήταν επαυξημένο κατά το πιο πάνω ποσοστό 10%, πείθοντας αυτούς ότι η πραγματική και πληρωτέα αξία του έργου ήταν η αναγραφόμενη στις συμβάσεις και στα δικαιολογητικά, με σκοπό να περιποιήσουν, είτε στους εαυτούς τους, είτε στην εταιρεία SIEMENS, είτε σε άλλα πολιτικά πρόσωπα ή αξιωματούχους, παράνομο περιουσιακό όφελος, συνιστάμενο στην ως άνω αξία του 10% επί του ποσού κάθε σύμβασης με αντίστοιχη ζημία του Ελληνικού Δημοσίου.

Όλα τα εμπλεκόμενα πρόσωπα κατά το χρόνο που ήταν μέλη της προπεριγραφείσης δομημένης ομάδας, είχαν διαρκή δόλο, εκτεινόμενο σε βάθος χρόνου, καθ' όσον αποσκοπούσαν στην τέλεση των πιο πάνω αξιοποιώνων πράξεων για κάθε σύμβαση που υπεγράφη ή επρόκειτο να υπογραφεί, και με τελικό σκοπό-επιδίωξη, την παράνομη ανάληψη έργων από την εταιρεία Siemens και την επίτευξη κέρδους της μητρικής εταιρείας ανεξάρτητα αν αυτό αντίκειται στις αρχές της διαφάνειας και του υγιούς ανταγωνισμού.

Κατά τη δράση, εξάλλου, της ως άνω οργάνωσης, υπήρχε σαφέστατα η δυνατότητα διάθεσης μεγάλων χρηματικών ποσών (ύψους εκατομμυρίων ευρώ, που διοχετεύονταν σε μέλη-στελέχη κυβερνήσεων και ανώτατους αξιωματούχους, κατά τα ως άνω), αλλά και η κατοχή και χρήση ποικίλων τεχνικών και λοιπών μέσων πάσης φύσεως, καθώς και ιδιαίτερων τεχνασμάτων (χρήση πολλών τραπεζικών λογαριασμών σε τράπεζες της Ελλάδας και του εξωτερικού, χρησιμοποίηση παρένθετων προσώπων για τη διακίνησή τους, δημιουργία υπεράκτιων και εικονικών εταιριών με μοναδικό σκοπό τη διοχέτευση των χρημάτων, εικονικές εγγραφές στα λογιστικά βιβλία

της εταιρίας προς συγκάλυψη των εκροών του μαύρου χρήματος, αλλά και χρήση «μοντέλων» προκειμένου να αποφευχθεί ο έλεγχος της εταιρείας από τον ΟΟΣΑ, ήτοι μοντέλου συμψηφισμού, μοντέλου πίστωσης και μοντέλου επαναπατριισμού), μέσα μη προσιτά σε κοινές συμμορίες και προσιδιάζοντα αναμφίβολα στο οργανωμένο έγκλημα.

10^Η ΠΟΡΙΣΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ: Αίτηση διεθνούς αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής για την εξέταση μαρτύρων και την αναζήτηση του πρωτογενούς υλικού της δικογραφίας

Σύμφωνα με:

- α. τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή σε ποινικές υποθέσεις από 20 Απριλίου 1959,
- β. τις διατάξεις των άρθρων 48 επ. της Συμφωνίας Σένγκεν που κυρώθηκε από την Ελλάδα με το Ν 2514/1997 (ΦΕΚ 140/27.6.1977 τεύχος Α),
- γ. τις διατάξεις των άρθρων 457 του Ελληνικού κώδικα Ποινικής Δικονομίας, και
- δ. τις διατάξεις του άρθρου 47επ της Διεθνούς Σύμβασης του ΟΗΕ κατά της διαφθοράς (ν.3666/2008)

1. ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Με ομόφωνη απόφαση της ολομέλειας της Βουλής των Ελλήνων, σύμφωνα με το άρθρο 68 παρ. 2 του Ελληνικού Συντάγματος, συγκροτήθηκε εξεταστική επιτροπή «προκειμένου να διερευνηθεί στο σύνολό της η υπόθεση Siemens, να πληροφορηθεί η Ελληνική Βουλή και η κοινή γνώμη την αλήθεια, να εντοπιστούν και να καταλογιστούν οι ευθύνες σε όσους αυτές ανήκουν» και ιδιαίτερα σε μέλη των Ελληνικών Κυβερνήσεων από το έτος 1989 έως 4-10-2009 σχετικά με τη σύναψη και την εκτέλεση των συμβάσεων του Ελληνικού Δημοσίου και των Νομικών Προσώπων του στον Τομέα της Υγείας, Ο.Τ.Ε. Ο.Σ.Ε κ.α. με την εταιρεία Siemens, διότι οι αποκαλύψεις για παράνομες δραστηριότητες της εταιρείας αυτής σε διάφορες χώρες, μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα, σε συνδυασμό με τις καταγγελίες ή διαρροές, που αφορούν τη χώρα μας, για ανάμειξη πολιτικών προσώπων, διοχέτευση πολιτικού χρήματος σε κομματικά ταμεία και δωροδοκίες κυβερνητικών και υπηρεσιακών λειτουργών, από τα στελέχη της, Μιχαήλ Χριστοφοράκο,

Πρόδρομο Μαυρίδη κ.λ.π, πλήττουν τους θεσμούς και διαβρώνουν τα θεμέλια του πολιτικού συστήματος και της ίδιας της Δημοκρατίας.

Η Εξεταστική Επιτροπή σύμφωνα: α) με το άρθρο 145 του Κανονισμού της Ελληνικής Βουλής έχει όλες τις αρμοδιότητες του Εισαγγελέα και ενεργεί κάθε αναγκαία, κατά την κρίση της, έρευνα για την επίτευξη του σκοπού για τον οποίο συστάθηκε, η δε Βουλή των Ελλήνων είναι η μόνη αρμόδια για την άσκηση της ποινικής δίωξης των αξιόποινων πράξεων όσων διατελούν ή διετέλεσαν μέλη Κυβερνήσεων, σύμφωνα με το άρθρο 86 του Ελληνικού Συντάγματος. β) με το άρθρο 147 του παραπάνω κανονισμού όρισε και Εφέτη για τη διενέργεια συγκεκριμένων διαδικαστικών πράξεων, ενεργώντας είτε από κοινού με μέλη της Εξεταστικής Επιτροπής, είτε μεμονωμένα.

Στο πλαίσιο των ερευνών της η Εξεταστική Επιτροπή για τη διαπίστωση της αλήθειας, την καταπολέμηση της διαφθοράς, την προστασία του δημοσίου συμφέροντος και γενικότερα τη συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων για τα ως άνω ζητήματα που μπορεί να καταλήξουν σε ποινική καταδίκη κάποιων προσώπων θεωρεί αναγκαία τη διενέργεια στη Χώρα σας των πιο κάτω πράξεων, για τις οποίες ζητείται η διεθνής δικαστική συνδρομή:

2. ΑΙΤΟΥΜΕΝΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ

A. ΛΗΨΗ ΑΝΤΙΓΡΑΦΩΝ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑΣ

Θα θέλαμε να προσέλθουν τα πιο κάτω μέλη της Εξεταστικής Επιτροπής του Ελληνικού Κοινοβουλίου, καθώς και ο ορισθείς Εφέτης, είτε όλοι είτε ορισμένοι από αυτούς, στην Εισαγγελία του Μονάχου προκειμένου να λάβουν γνώση όλων των εγγράφων της δικογραφίας που σχηματίστηκε και τα οποία σχετίζονται με την αξιόποινη συμπεριφορά στελεχών της Εταιρείας Siemens τα οποία προωθούσαν το κύκλο των εργασιών της Εταιρείας στην Ελλάδα δωροδοκώντας υπηρεσιακά και πολιτικά πρόσωπα και να τους δοθούν τα σχετικά αντίγραφα.

B. ΕΞΕΤΑΣΗ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

Θα θέλαμε να δώσετε τη δυνατότητα στα πιο κάτω μέλη της Εξεταστικής Επιτροπής του Ελληνικού Κοινοβουλίου καθώς και στον Εφέτη, είτε όλοι είτε ορισμένοι από αυτούς να εξετάσουν ως μάρτυρες τους:

1. Michael Kutschenreuter, (Konigswieserst 84a, 81475, Munich, Germany)
2. Reinhard Herbert Siekaczek το γένος Siekaczek γεννηθείς στις 9.10.1950 στο Erding, υπηκόουτης γερμανικής, (Am Waldspitz 20b, 81375, Munich, Germany)
3. Μιχαήλ Χριστοφοράκο Έλληνα και Γερμανό υπήκοο, (Woerthstrasse 21, 81667 Munich, Germany)
4. Peter Löscher, Πρόεδρο της εταιρείας Siemens AG, (Wittelsbacherplatz 2, 80333, Munich, Germany)
5. Peter Y. Solmssen, Γενικό διευθυντή της Εταιρείας Siemens AG, (Wittelsbacherplatz 2, 80333, Munich, Germany)
6. Theo Waigel, Υπεύθυνος Monitor της Εταιρείας Siemens AG, (Wittelsbacherplatz 2, 80333, Munich, Germany)

προκειμένου να τους υποβάλλουν ερωτήσεις σε σχέση με τη γνώση τους για ενδεχόμενη συμμετοχή πολιτικών προσώπων, Ελλήνων πολιτών και υπαλλήλων κατά την έννοια 13 του Ελληνικού Ποινικού Κώδικα, στις αξιόποινες πράξεις των στελεχών της Εταιρείας Siemens

Τα μέλη της Εξεταστικής Επιτροπής του Ελληνικού Κοινοβουλίου είναι τα εξής

1. Παναγιώτης Ρήγας, Βουλευτής - Αντιπρόεδρος της Εξεταστικής.
2. Βασιλική Τσόνογλου-Βυλλιώτη, Βουλευτής - Γραμματέας της Εξεταστικής.
3. Βασίλης Κεγκέρογλου, Βουλευτής.
4. Παναγιώτης Καμμένος, Βουλευτής.
5. Γρηγόριος Αποστολάκος, Βουλευτής.
6. Αθανάσιος Παφίλης, Βουλευτής.
7. Δημήτριος Παπαδημούλης, Βουλευτής.
8. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης, Βουλευτής.

Ο Εφέτης που έχει οριστεί είναι ο Γεώργιος Χριστοδούλου του Βασιλείου.

3. ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΑΙΤΗΜΑΤΟΣ

Στελέχη της Εταιρείας SIEMENS, κυρίαρχης στον τομέα εκτέλεσης τηλεπικοινωνιακών έργων, τουλάχιστον από τα τέλη Νοεμβρίου του 1999, είχαν αναπτύξει και στην Ελλάδα, ένα αυτόνομο, στεγανοποιημένο και ανωνυμοποιημένο σύστημα διεκπεραίωσης μυστικών πληρωμών, που, μέσω προμηθειών τις οποίες κατέβαλαν σε πρόσωπα που φέρονται να μεσολαβούν στη σύναψη συμβάσεων για κρατικά έργα, διοχετεύονταν σε κρατικούς αξιωματούχους, οι οποίοι αποφάσιζαν ή καθ' οιονδήποτε τρόπο βοηθούσαν για την ανάθεση, και εν συνεχεία την εκτέλεση και παραλαβή του. Για την πληρωμή των πιο πάνω προμηθειών-δωροδοκιών, υπήρχε ένα καλά μελετημένο σύστημα από πλευράς των ως άνω στελεχών της εταιρείας, με σκοπό να συγκαλύπτονται και ανωνυμοποιούνται οι ροές των χρημάτων.

Από την μέχρι τώρα έρευνά μας προκύπτουν σοβαρές ενδείξεις ότι στο πλαίσιο του σχεδίου αυτού:

α) η SIEMENS AG συνήψε τις λεγόμενες συμβάσεις Business Consultant Agreement με τις εταιρείες Weavind και Krhoma, για τα έργα «Ολυμπιακοί Αγώνες της Αθήνας» και «Ολυμπιακοί Αγώνες της Αθήνας C4I» για την παροχή δήθεν συμβουλευτικών υπηρεσιών, για τις οποίες οι εν λόγω εταιρείες θα ελάμβαναν προμήθειες ύψους 2.000.000 ευρώ και 1.800.000 έως 2.000.000 ευρώ, σε κάθε περίπτωση, αντίστοιχα, ενώ οι ως άνω αλλοδαπές εταιρείες, όπως γνώριζαν καλά όλοι οι εμπλεκόμενοι, δεν ήταν σε θέση να παράσχουν τις υπηρεσίες αυτές, ούτε βέβαια ήταν αυτός ο σκοπός της συμφωνίας, ο οποίος συνίστατο στο να δημιουργηθεί η νομιμοποίηση, ώστε να μπορούν να εκταμιευθούν αυτά τα χρήματα και στη συνέχεια να δοθούν στους αποδέκτες τους και

β) για την προγραμματική συμφωνία 8002/1997 που υπογράφηκε μεταξύ του ΟΤΕ Α.Ε. και της SIEMENS Α.Ε. και τις έξι εκτελεστές παραγγελίες της με αριθμούς 8002/1/15-12-1997, 8002/2/15-11-1999, 8002/3/04-08-2000, 8002/4/07-11-2000, 8002/5/18-7-2001 και 8002/6/29-7-2002, αξίας 692.999.549,59 ευρώ, διακινήθηκε άνομο χρήμα από στελέχη της Siemens Α.Ε. σε στελέχη του ΟΤΕ Α.Ε και πολιτικά πρόσωπα.

Εξάλλου από την υπ' αριθμ. Cs402Js51016/09 απόφαση του Ειρηνοδικείου του Μονάχου προκύπτει ότι για κάθε σύμβαση που η εταιρεία αυτή υπέγραφε κατέβαλε ως προμήθεια σε ανώτερους αξιωματούχους ποσοστό 8%, και 2% σε πολιτικά πρόσωπα υπολογιζομένων των ποσοστών αυτών στην αξία της κάθε σύμβασης, με αντίστοιχη ζημία του Ελληνικού Δημοσίου.

Για την εκπλήρωση του παραπάνω άνομου σκοπού κατεβλήθησαν από τη Siemens χρηματικά ποσά ύψους πολλών εκατομμυρίων ευρώ σε τραπεζικούς λογαριασμούς που διατηρούσαν και διατηρούν σε πιστωτικά ιδρύματα της Ελβετίας, Αυστρίας, του Μονακό και άλλων χωρών στελέχη της Siemens A.E. του ΟΤΕ A.E. και άλλοι.

Το παράνομο περιουσιακό όφελος που αυτοί απέκομισαν από τις δραστηριότητες αυτές, είναι αρκετά υψηλό, η δε νομιμοποίησή του προκαλεί ανεπανόρθωτη βλάβη στο πολιτικό και χρηματοοικονομικό σύστημα της Χώρας μας.

Η αποτελεσματική αντιμετώπιση μιας πολύπλευρης διεθνούς εγκληματικής δραστηριότητας δωροδοκιών και νομιμοποίησης εσόδων απαιτεί τη διεθνή συνεργασία σύμφωνα και με την Σύσταση Rec (2001) 11, την Σύσταση Νο R (88) 18, τον Ν. 2656/1988 με τον οποίο κυρώθηκε η Σύμβαση για την καταπολέμηση της δωροδοκίας των αλλοδαπών δημόσιων λειτουργών σε διεθνείς επιχειρηματικές συναλλαγές, πρωτίστως της Ελλάδας και Γερμανίας, αλλά και των υπολοίπων Κρατών στο πλαίσιο της κοινής προσπάθειας για την καταπολέμηση των σύγχρονων μορφών της διαφθοράς που διαβρώνει τον υγιή ανταγωνισμό, τη σταθερότητα στις συναλλαγές και την εν γένει ακεραιότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος και διαταράσσει τον κοινωνικό και πολιτικό ιστό της Χώρας.

Την αμοιβαία άλλωστε συνεργασία και την κοινή δράση Ελλάδας και Γερμανίας για την καταπολέμηση της διαφθοράς στο δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα επιβάλλουν και οι διατάξεις των άρθρων 47επ της από 31-10-2003 διεθνούς σύμβασης που ψηφίστηκε από την Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ και έχει κυρωθεί από την Ελλάδα (ν.3666/08) και τη Γερμανία.

Ειδικότερα η Εξεταστική Επιτροπή του Ελληνικού Κοινοβουλίου ερευνά αν τα τυχόν εμπλεκόμενα πρόσωπα, μέλη των Ελληνικών Κυβερνήσεων στην υπό διερεύνηση υπόθεση, τέλεσαν τα αδικήματα της παθητικής δωροδοκίας, απάτης, της απιστίας της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και όσα άλλα προκύψουν κατά την πορεία των ερευνών.

Οι πιο πάνω αιτούμενες ενέργειες, με τη συνδρομή σας, είναι απαραίτητες προκειμένου να διαλευκανθεί πλήρως η υπόθεση, δεδομένου ότι η Επιτροπή μέχρι σήμερα δεν έχει λάβει γνώση του συνόλου της σχηματισθείσης από την υπηρεσία σας (Γερμανικές δικαστικές αρχές) δικογραφίας.

Επειδή οι διαδικασίες της Εξεταστικής Επιτροπής είναι εξαιρετικά επείγουσες παρακαλούμε να μας ορίσετε συγκεκριμένη ημερομηνία και ώρα το αργότερο μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 2010, κατά την οποία τα μέλη της Εξεταστικής και ο Εφέτης θα μεταβούν στο Μόναχο για να λάβουν αντίγραφα της δικογραφίας, να εξετάσουν τους πιο πάνω μάρτυρες και να υποβάλλουν ερωτήσεις σε αυτούς, οι οποίοι θα έχουν κλητευθεί για την εν λόγω ημέρα.

Τέλος παρακαλούμε να δεχτείτε εκ των προτέρων την έκφραση θερμών ευχαριστιών για την πρόθυμη ανταπόκρισή σας στο αίτημά μας για συνεργασία και σας διαβεβαιώνουμε ότι με την ανάλογη προθυμία και φροντίδα θα ανταποκριθούμε και εμείς σε κάθε ανάλογο δικό σας αίτημα.

11^Η ΠΟΡΙΣΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ: Προσδιορισμός κατ' εκτίμηση της ζημίας του Δημοσίου

1. Η πληρεξουσιότητα και η εξουσία αντιπροσώπευσης ενός νομικού προσώπου υπόκειται ως δικαίωμα στη γενική απαγόρευση του άρθρου 281 ΑΚ, σύμφωνα με το οποίο απαγορεύεται η άσκηση του δικαιώματος, όταν αυτή υπερβαίνει προφανώς τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη.

Ειδικώς στην πληρεξουσιότητα ή εξουσία αντιπροσώπευσης και όπως γίνεται παγίως δεκτό, η άσκηση του αντίστοιχου δικαιώματος και εξουσίας είναι καταχρηστική, όταν οι επιχειρηθείσες από τον πληρεξούσιο ή τον αντιπρόσωπο πράξεις εμπίπτουν μεν στα όρια της πληρεξουσιότητας ή της εξουσίας αντιπροσώπευσης αλλά είναι προφανώς αντίθετες στα συμφέροντα του αντιπροσωπευομένου και επιζήμιες γι' αυτόν ή είναι αντίθετες στις επιταγές των χρηστών ηθών ή της καλής πίστης (Γεωργιάδης, Γενικές Αρχές Αστικού Δικαίου, 3η έκδ., 2002, § 47 αρ. 51 επ. Σημαντήρας, Γενικές Αρχές Αστικού Δικαίου, 4η έκδ., 1988, αρ. 948 Δωρής, στον ΑΚ Γεωργιάδη/ Σταθόπουλου, άρθρ. 211 αρ. 15 Δεληγιάννης, Η πληρεξουσιότης εις το παρ' ημίν ισχύον δίκαιον, 1954, σ. 150).

Όπως επίσης γίνεται δεκτό από τη νομολογία, από τις διατάξεις των άρθρων **713, 714, 200, 211, 216, 218, 223, 281 και 288 ΑΚ** συνάγεται ότι κατάχρηση των όρων της πληρεξουσιότητας ή της εξουσίας αντιπροσώπευσης υπάρχει και όταν ο αντιπρόσωπος ή εντολοδόχος ενεργεί κατά τέτοιον τρόπο που μολονότι δεν υπερβαίνει τα τυπικά όρια της εντολής ή της πληρεξουσιότητας, είναι ωστόσο αντίθετος προς την υποχρέωση που αυτός (αντιπρόσωπος ή εντολοδόχος) έχει να χρησιμοποιεί την εξουσία που του δόθηκε, έτσι ώστε να εξυπηρετεί, σύμφωνα με τις επιταγές της καλής πίστης και των συναλλακτικών ηθών και να μην βλάπτει το συμφέρον του αντιπροσωπευομένου ή εντολέα του, οφείλοντας ο ίδιος (αντιπρόσωπος ή

εντολοδόχος) να καταβάλει την επιμέλεια του συνετού στις συναλλαγές ανθρώπου και ευθυνόμενος έτσι ακόμη και για ελαφρά αμέλεια (ΑΠ 34/2002 ΧρΙΔ 2002, 234 ΑΠ 99/2001 ΧρΙΔ 2001, 794· ΑΠ 1609/1991 ΕΛΛΔνη 2000, 436).

Περαιτέρω, όπως γίνεται **ομόφωνα δεκτό** τόσο από τη θεωρία όσο και τη νομολογία, εάν ο τρίτος με τον οποίο συναλλάχθηκε ο αντιπρόσωπος, γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει την κατάχρηση της πληρεξουσιότητας, η δικαιοπραξία δεν δεσμεύει τον αντιπροσωπευόμενο κατ' εφαρμογή των άρθρων 229 επ. και 281 ΑΚ, εφόσον αυτός δεν την εγκρίνει (Γεωργιάδης, ό.π., αρ. 53 Δωρής, ό.π· Δεληγιάννης, ό.π· ΑΠ 34/2002 ό.π· ΑΠ 99/2001 ό.π· ΕφΔωδ 72/1998 Αρμ 1998, 1331), και σε κάθε περίπτωση και σύμφωνα με τα άρθρα 281, 914 και 919 ΑΚ και 390 ΠΚ, εφόσον υπάρχει συμπαιγνία ανάμεσα στον αντιπρόσωπο και στον τρίτον, με τον οποίο συναλλάχθηκε ο αντιπρόσωπος, έτσι ώστε να βλάψουν τα συμφέροντα του αντιπροσωπευομένου, θεμελιώνεται αδικοπρακτική ευθύνη τόσο του αντιπροσώπου, ο οποίος καταχράται τη σχέση που τον συνδέει με τον αντιπροσωπευόμενο, **όσο και του τρίτου**, ο οποίος συναλλάσσεται με τον αντιπρόσωπο και ενεργεί είτε δολίως είτε απλά γνωρίζοντας τα περιστατικά που συνιστούν την κατάχρηση της πληρεξουσιότητας ή εντολής (ΑΠ 1609/1999 ό.π.).

Τα παραπάνω ισχύουν και επί νομικών προσώπων όσον αφορά τη σχέση της οργανικής εκπροσώπησης, αντιπροσώπευσης ή εντολής, η οποία συνδέει τα νομικά πρόσωπα με τα μέλη της διοίκησης τους, καθώς η σχέση αυτή διέπεται από τους ίδιους ως άνω κανόνες και επιπλέον, όπως ορίζει το άρθρο 68 § 2 ΑΚ, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις για την αντιπροσώπευση και την εντολή.

2. Το Ελληνικό Δημόσιο και τα νομικά πρόσωπα φέρεται να ζημιώθηκαν **άμεσα** και η ζημία που υπέστησαν υπολογίζεται κατ' εκτίμηση τουλάχιστον σε ποσοστό 10% επί του τζίρου κάθε σύμβασης μεταξύ της ΣΙΕΜΕΝΣ και του Ελληνικού Δημοσίου, το οποίο υπολογιζόταν κατά την κοστολόγηση του έργου και τον συνολικό προϋπολογισμό, και το

οποίο τελικά μετακυλιόταν, στη σύμβαση, δηλαδή πληρωνόταν σε κάθε περίπτωση από τον αντισυμβαλλόμενο της Siemens, η οποία δεν δαπανούσε βεβαίως τεράστια ποσά ετησίως για να μειώνει, αλλά για να αυξάνει τα έσοδά της.

Ο επακριβής προσδιορισμός της ζημίας, τόσο θετικής και όσο και αποθετικής, που υπέστη το Ελληνικό Δημόσιο και τα νομικά πρόσωπα που προφανώς υπερβαίνει κατ' εκτίμηση το ποσό των 2.000.000.000,00 Ευρώ καθιστά αναγκαία την διενέργεια πραγματογνωμοσύνης σύμφωνα με το άρθρο 183ΚΠοιΔικ, κατά το οποίο « αν απαιτούνται ειδικές γνώσεις ορισμένης επιστήμης ή τέχνης για να γίνει ακριβής διάγνωση και κρίση κάποιου γεγονότος, οι ανακριτικοί υπάλληλοι μπορούν αυτεπαγγέλτως ή με αίτηση κάποιου διαδίκου να διατάξουν πραγματογνωμοσύνη».

Όπως προκύπτει από τα στοιχεία της δικογραφίας μέχρι σήμερα δεν έχει διαταχθεί πραγματογνωμοσύνη ούτε για τον ΟΤΕ, ούτε για το C4I, ούτε όμως και έχει υποβληθεί σχετικό αίτημα από το Ελληνικό Δημόσιο και από τα εμπλεκόμενα νομικά πρόσωπα, π.χ. ΟΤΕ, καίτοι έχει παρέλθει ικανό χρονικό διάστημα από την δημοσιοποίηση του σκανδάλου. Εξάλλου δεν έχει ασκηθεί αγωγή μέχρι σήμερα από το Ελληνικό Δημόσιο στο πλαίσιο της οποίας σύμφωνα με το άρθρο 368ΚΠολΔικ επ. «Το δικαστήριο οφείλει να διορίσει πραγματογνώμονες αν το ζητήσει κάποιος διάδικος και κρίνει πως χρειάζονται ειδικές γνώσεις επιστήμης ή τέχνης.

Κατά συνέπεια η ζημία μπορεί να προσδιοριστεί επακριβώς τόσο κατά την ποινική διαδικασία όσο και την πολιτική δίκη, εάν και εφόσον ασκηθεί αγωγή από το Ελληνικό Δημόσιο ή τα νομικά πρόσωπα.

12^Η ΠΟΡΙΣΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ: Αίτηση διεθνούς αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής για τον ορισμό μετάβασης του εφέτη κ. Χριστοδούλου στην Εισαγγελία Μονάχου

Λαμβάνοντας υπόψη το τελευταίο έγγραφο του Υπουργείου Δικαιοσύνης και Προστασίας Καταναλωτών της Βαυαρίας σας γνωρίζουμε ότι η Εξεταστική Επιτροπή ερευνά για το χρονικό διάστημα από το 1989 έως την 4 Οκτωβρίου 2009 :

- i. αν διοχετεύθηκε άνομο χρήμα σε μέλη των Ελληνικών Κυβερνήσεων και σε ανώτερους αξιωματούχους χάριν της σύμβασης της κοινοπραξίας SAIC, έργου του οποίου η SIEMENS ήταν υποκατασκευάστρια, με το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας για την προμήθεια και την παραλαβή του ολυμπιακού συστήματος ασφαλείας C4I
- ii. αν διακινήθηκε άνομο χρήμα σε μέλη των Ελληνικών Κυβερνήσεων και σε ανώτερους αξιωματούχους και υπαλλήλους του Ο.Τ.Ε. Α.Ε., στο πλαίσιο της Προγραμματικής Συμφωνίας 8002, που υπογράφηκε την 15-12-1997 μεταξύ του Ο.Τ.Ε. Α.Ε. και της SIEMENS με αντικείμενο την προμήθεια υλικών, λογισμικού και υπηρεσιών για την ψηφιακοποίηση του δικτύου ΟΤΕ και των σε υλοποίηση της ανωτέρω προγραμματικής συμφωνίας έξι (6) εκτελεστών παραγγελιών, δηλ. των υπ' αριθμ. 8002/1/15-12-1997, 8002/2/15-11-1999, 8002/3/04-08-2000, 8002/4/07-11-2000, 8002/5/18-07-2001 και 8002/6/29-07-2002, συνολικού ποσού 692.999.549,59 ευρώ,
- iii. αν διακινήθηκε άνομο χρήμα σε μέλη των Ελληνικών Κυβερνήσεων και σε ανώτερους αξιωματούχους χάριν των άλλων συμβάσεων του Ελληνικού Δημοσίου και των νομικών του προσώπων με την εταιρεία SIEMENS, όπως προκύπτει και από τις αποφάσεις των Γερμανικών Δικαστηρίων, ήτοι από τις: υπ' αριθμ. 5 KLS 563 Js 45994/07 απόφαση του Πρωτοδικείου Μονάχου I, υπ' Cs402 Js 3913/09 απόφαση του Ειρηνοδικείου Μονάχου, 563 Js 45415/05 έκθεση ένορκης εξέτασης του μάρτυρα BERNSAU HANS-WALTER ενώπιον του Εισαγγελέα Μονάχου, σύμφωνα με τις οποίες η εταιρεία SIEMENS κατέβαλε ποσοστό 8% και 2% σε πολιτικά πρόσωπα

υπολογιζομένων των ποσών αυτών στην αξία της κάθε σύμβασης με αντίστοιχη ζημία του Ελληνικού Δημοσίου. Η κατάθεση των μαρτύρων κρίνεται αναγκαία για την ολοκλήρωση της έρευνάς μας, λόγω της θέσης τους στην εταιρεία SIEMENS.

Η εξέταση των μαρτύρων θα διενεργηθεί από Γερμανό Εισαγγελέα, σύμφωνα με το άρθρο 4 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαστικής Συνδρομής της 20^{ης} Απριλίου 1959, παρουσία των μελών της Εξεταστικής Επιτροπής και του εντεταλμένου Εφέτη, με γραπτές ερωτήσεις που θα αποστέλλει η Εξεταστική Επιτροπή στον ως άνω Εισαγγελέα πριν από τον χρόνο εξέτασής τους.

Η Εξεταστική Επιτροπή της Βουλής αποφάσισε να μεταβεί ο ορισθείς Εφέτης Γεώργιος Χριστοδούλου στο Μόναχο προκειμένου να υπάρξουν οι αναγκαίες συνεννοήσεις με την Εισαγγελία του Μονάχου:

- i. για τη ρύθμιση των διαδικαστικών θεμάτων και την οργάνωση της επικείμενης μετάβασης του κλιμακίου της Εξεταστικής Επιτροπής στο Μόναχο και
- ii. για τη διευκρίνιση με τους Εισαγγελείς που διενεργούν τις έρευνες ως προς το θέμα της λήψης γνώσης του περιεχομένου των στοιχείων της δικογραφίας κατά το μέρος που αφορά την Ελλάδα, σύμφωνα με όσα ειδικότερα αναφέροντα στην αίτηση δικαστικής συνδρομής.

Επειδή η Εξεταστική Επιτροπή για την ολοκλήρωση του έργου της έχει ασφυκτικές προθεσμίες παρακαλούμε να ορίσετε άμεσα το χρόνο μετάβασης του ορισθέντος Εφέτη στην Εισαγγελία του Μονάχου, για την επίτευξη του ως άνω σκοπού, καθώς επίσης και τον χρόνο για τη μετάβαση των μελών της Εξεταστικής Επιτροπής.

13^Η ΠΟΡΙΣΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ: Αίτηση διεθνούς αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής για την χορήγηση αντιγράφων της δικογραφίας από την Εισαγγελία Μονάχου

Με ομόφωνη απόφαση της ολομέλειας της Βουλής των Ελλήνων, σύμφωνα με το άρθρο 68 παρ. 2 του Ελληνικού Συντάγματος, συγκροτήθηκε εξεταστική επιτροπή «προκειμένου να διερευνηθεί στο σύνολό της η υπόθεση Siemens, να πληροφορηθεί η Ελληνική Βουλή και η κοινή γνώμη την αλήθεια, να εντοπιστούν και να καταλογιστούν οι ευθύνες σε όσους αυτές ανήκουν» και ιδιαίτερα σε μέλη των Ελληνικών Κυβερνήσεων από το έτος 1989 έως 4-10-2009 σχετικά με τη σύναψη και την εκτέλεση των συμβάσεων του Ελληνικού Δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα με την εταιρεία Siemens, διότι οι αποκαλύψεις για παράνομες δραστηριότητες της εταιρείας αυτής σε διάφορες χώρες, μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα, σε συνδυασμό με τις καταγγελίες ή διαρροές, που αφορούν τη χώρα μας, για ανάμειξη πολιτικών προσώπων, διοχέτευση πολιτικού χρήματος σε κομματικά ταμεία και δωροδοκίες κυβερνητικών αξιωματούχων και υπηρεσιακών στελεχών, πλήττουν τους θεσμούς και διαβρώνουν τα θεμέλια του πολιτικού συστήματος και της ίδιας της δημοκρατίας.

Η Εξεταστική Επιτροπή από την έρευνά της διαπιστώνει ότι υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις για τη τέλεση οργανωμένου εγκλήματος με σκοπό : α) τη διάπραξη των εγκλημάτων της παθητικής και ενεργητικής δωροδοκίας, β) της απάτης εις βάρος του Ελληνικού Δημοσίου και των Νομικών του Προσώπων με τις επιβαρυντικές περιστάσεις του Ν. 1608/1950 για τους καταχραστές του Δημοσίου, γ) νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα, δηλαδή για παράβαση των άρθρων 235, 236, 285, 386 παρ. 3, 390, 187 παρ. 1 του Π.Κ. και των άρθρων 1, 2 και 4 του Ν.2331/95.

Ειδικότερα στελέχη της εταιρείας SIEMENS AG εν γνώση τους συγκρότησαν ομάδα δομημένη ιεραρχικά και αποτελούμενη οπωσδήποτε από περισσότερα από τρία (3) πρόσωπα και αποφάσισαν και πραγματοποίησαν,

με σκοπό το όφελος της πιο πάνω εταιρείας, δωροδοκίες ανώτατων αξιωματούχων, πολιτικών, μελών Κυβερνήσεων κ.λπ., με διαρκή δράση στην Ελλάδα από το Νοέμβριο του 1998 και τουλάχιστον μέχρι το 2008, ύψους πολλών εκατομμυρίων ευρώ, υπολογιζόμενου του ποσού της δωροδοκίας σε ποσοστό 2% για κάθε επιμέρους σύμβαση – επί του κοστολογίου (τζιρού) του έργου- για τα πολιτικά πρόσωπα, όπως προέβλεπε το λεγόμενο «σχέδιο της μητρικής εταιρείας» και 8% προοριζόμενου για ανώτατους κρατικούς λειτουργούς. Η ζημία που φέρεται να υπέστη το Ελληνικό Δημόσιο από τη πιο πάνω εγκληματική δραστηριότητα υπερβαίνει το ποσό των δύο δισεκατομμυρίων (2.000.000.000) ευρώ.

Η τέλεση του εγκλήματος ενισχύεται από το αιτιολογικό των αποφάσεων των Γερμανικών Δικαστηρίων και επιβεβαιώνεται με την από 26.10.2010 κατάθεση του Σίχατσεκ Ρέχαρτ ενώπιον Σας.

Για τη διακρίβωση της αλήθειας καθίσταται αναγκαία η χορήγηση των αιτηθέντων αντιγράφων του συνόλου της δικογραφίας που σχηματίστηκε από την Εισαγγελία του Μονάχου και ιδίως να μας χορηγηθούν αντίγραφα των παρακάτω εγγράφων:

1. Της έκθεσης Debevoise στο σύνολό της.
2. Τα έγγραφα που αναφέρονται ως σχετικό δύο (2) στην έκθεση εξέτασης από 7.12.2006 του Kutschnreuter στον Εισαγγελέα Μονάχου I (βλ. 10587-06/LW/3.4.2008 και Αρ. Δικ. 126 AR 1594/08).
3. Τις αιτήσεις δικαστικής συνδρομής των Γερμανικών Αρχών προς τις Αρχές της Ιταλίας, Αυστρίας, Ελβετίας, Μονακό, Λιχτενστάιν και τις απαντήσεις τους με τα σχετικά έγγραφα.
4. Τα έγγραφα των Γερμανικών Αρχών σχετικά με το άνοιγμα και τη κίνηση των τραπεζικών λογαριασμών των στελεχών της εταιρείας SIEMENS A.E. που διακινούσαν από τα μαύρα ταμεία άνομο χρήμα για τη τέλεση των παράνομων πράξεων με σκοπό τη σύναψη συμβάσεων και την ανάληψη έργων και προμηθειών στην Ελλάδα.

Τέλος, κάθε άλλο αποδεικτικό στοιχείο που θα αποδεικνύει τη ροή του μαύρου χρήματος και τους τελικούς αποδέκτες του, με σκοπό τη σύναψη συμβάσεων με το Ελληνικό Δημόσιο και τα Νομικά του Πρόσωπα.

Η χορήγηση των πιο πάνω αντιγράφων είναι αναγκαία προκειμένου να διαλευκανθεί πλήρως η υπόθεση και να αντιμετωπισθεί μια πολύπλευρη διασυνοριακή εγκληματική δραστηριότητα δωροδοκιών, απάτης και νομιμοποίησης εσόδων στο πλαίσιο της κοινής προσπάθειας των δυο Κρατών Ελλάδας - Γερμανίας για τη καταπολέμηση της διαφθοράς που διαβρώνει τον υγιή ανταγωνισμό, τη σταθερότητα στις συναλλαγές και την ακεραιότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος.

Τέλος παρακαλούμε να δεχτείτε και πάλι τις θερμές ευχαριστίες μας για την πρόθυμη ανταπόκρισή σας στο αίτημά μας για συνεργασία και σας διαβεβαιώνουμε ότι με την ανάλογη προθυμία και φροντίδα θα ανταποκριθούμε και εμείς σε κάθε ανάλογο δικό σας αίτημα.

14^Η ΠΟΡΙΣΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ: Επιβολή Διοικητικού Προστίμου

Στο πλαίσιο έρευνας που διενεργεί η Εξεταστική Επιτροπή της Βουλής σε σχέση με τη γνωστή υπόθεση SIEMENS, ήρθαν στο φως στοιχεία με βάση τα οποία, ασκήθηκε συμπληρωματική ποινική δίωξη στις 07/09/2010 για την συγκρότηση της εγκληματικής οργάνωσης του άρθρου 187 του Π.Κ. με σκοπό τη διάπραξη των αδικημάτων της ενεργητικής και παθητικής δωροδοκίας, της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα και της απάτης με τις επιβαρυντικές περιστάσεις του νόμου περί καταχραστών του Δημοσίου, σε βάρος τόσο στελεχών της εταιρείας SIEMENS, όσο και άλλων εμπλεκόμενων προσώπων.

Ειδικότερα:

Η εταιρεία SIEMENS, κυρίαρχη στον τομέα εκτέλεσης τηλεπικοινωνιακών έργων, τουλάχιστον από τα τέλη Νοεμβρίου του 1990, είχε αναπτύξει και στην Ελλάδα, ένα ανωνυμοποιημένο σύστημα διεκπεραίωσης μυστικών πληρωμών, που, μέσω προμηθειών τις οποίες κατέβαλλε σε πρόσωπα που εφέροντο να μεσολαβούν στη σύναψη συμβάσεων για κρατικά έργα, διοχετεύονταν σε κρατικούς αξιωματούχους, αρμοδίους για την ανάθεση του έργου στην εταιρεία, οι οποίοι αποφάσιζαν ή καθ' οιονδήποτε τρόπο βοηθούσαν για την ανάθεση, και εν συνεχεία την εκτέλεση και παραλαβή του. Για την πληρωμή των πιο πάνω προμηθειών-δωροδοκιών, υπήρχε ένα καλά μελετημένο σύστημα από πλευράς εταιρείας, με σκοπό να συγκαλύπτονται και ανωνυμοποιούνται οι ροές των χρημάτων. Έτσι, είχε συγκροτηθεί μια οργανωμένη ομάδα μνημένων υπαλλήλων της SIEMENS, οι οποίοι διεκπεραίωναν τόσο τη σχετική αλληλογραφία, όσο και αναλάμβαναν την εκταμίευση και την αποστολή των χρημάτων στους παραλήπτες τους μέσω των περιφερειακών υποκαταστημάτων, τα οποία δραστηριοποιούνταν ως αυτόνομοι επιχειρηματίες. Η ομάδα αυτή, δομημένη ιεραρχικά και αποτελούμενη οπωσδήποτε από περισσότερα των τριών προσώπων, εν γνώσει της συγκροτήθηκε, αποφάσισε και πραγματοποίησε δωροδοκίες ανώτατων

αξιωματούχων, πολιτικών, μελών κυβερνήσεων κλπ, με διαρκή δράση στην Ελλάδα από το Νοέμβριο του 1990 και τουλάχιστον μέχρι το 2008, ύψους πολλών εκατομμυρίων ευρώ, υπολογιζομένου του ποσού της δωροδοκίας σε ποσοστό 2% για κάθε επιμέρους σύμβαση -επί του κοστολογίου («τζίρου») του έργου- για τα πολιτικά πρόσωπα, όπως προέβλεπε το λεγόμενο «σχέδιο της μητρικής εταιρείας», του 8%, προοριζομένου για τους ανώτατους κρατικούς αξιωματούχους.

Ο δόλος των στελεχών της εταιρείας, αποδεικνύεται και από το γεγονός ότι, και μετά το έτος 1998, που θεσπίστηκε το αξιόποινο για πράξεις διαφθοράς στο εξωτερικό, το εν λόγω σύστημα διατηρήθηκε και εξακολούθησε να λειτουργεί, αλλά με τη χρήση ιδιαίτερων τεχνασμάτων συγκάλυψης, αφού, για να παρακαμφθούν οι οδηγίες του ΟΟΣΑ και ο ενδεχόμενος έλεγχος των Αρχών, ετίθετο στα σχετικά παραστατικά ειδική σφραγίδα με την προσθήκη «οι παραλήπτες δεν είναι δημόσιοι λειτουργοί σύμφωνα με τις Οδηγίες του ΟΟΣΑ» ή «οι παραλήπτες δεν είναι δημόσιοι υπάλληλοι σύμφωνα με τις Οδηγίες του ΟΟΣΑ». Ο δε διευθυντής της εμπορικής διεύθυνσης, γνωρίζοντας το όλο σχέδιο δωροδοκίας στο εξωτερικό και εν προκειμένω στη χώρα μας, μετά τη θέσπιση του αξιοποίνου για πράξεις διαφθοράς στο εξωτερικό, ανέθετε πλέον την υπογραφή στα σχετικά παραστατικά πληρωμής σε υφισταμένους του, οι οποίοι ενεργούσαν κατόπιν εντολής του. Για τη διακίνηση των χρημάτων αυτών, χρησιμοποιούνταν τόσο εταιρείες που εφέροντο ότι θα παρείχαν διαμεσολαβητικές υπηρεσίες στην εκτέλεση των συμβάσεων, οι μετά των οποίων συμβάσεις ήταν εικονικές εν γνώσει όλων των εμπλεκομένων, και με μοναδικό σκοπό να δημιουργηθεί η νομιμοποίηση της εκροής των χρημάτων προς τους τελικούς αποδέκτες των, όσο και άλλες εταιρείες που μέσω αυτών διοχετεύονταν χρήματα από τα τηρούμενα «μαύρα ταμεία» της SIEMENS προς τα δωροδοκούμενα πρόσωπα. Το πιο πάνω άρτια οργανωμένο σχέδιο, αποδέχθηκαν και εφήρμοσαν, ως ενταγμένα μέλη της δομημένης ομάδας, κατά τα ως άνω, και τα μέλη της Διοίκησης, καθώς και ανώτατα διοικητικά στελέχη της SIEMENS A.E. στην Ελλάδα, όπως π.χ. Μιχάλης Χριστοφοράκος, Πρόδρομος Μαυρίδης κλπ, οι

οποίοι, ενεργώντας από κοινού, διοχέτευσαν «μαύρο χρήμα» σε πολιτικούς ή σε ανώτερους αξιωματούχους.

Μάλιστα δε, στα πλαίσια του σχεδίου αυτού, η SIEMENS συνήψε τις λεγόμενες συμβάσεις Business Consultant Agreement με τις εταιρείες Weavind και Kithoma, για τα έργα «Ολυμπιακοί Αγώνες της Αθήνας» και «Ολυμπιακοί Αγώνες της Αθήνας C4I» για την παροχή δήθεν συμβουλευτικών υπηρεσιών, για τις οποίες οι εν λόγω εταιρείες θα ελάμβαναν προμήθειες ύψους 2.000.000 ευρώ και 1.800.000 έως 2.000.000 ευρώ, σε κάθε περίπτωση, αντίστοιχα, ενώ οι ως άνω αλλοδαπές εταιρείες, όπως γνώριζαν καλά όλοι οι εμπλεκόμενοι, δεν ήταν σε θέση να παράσχουν τις υπηρεσίες αυτές, ούτε βέβαια ήταν αυτός ο σκοπός της συμφωνίας, ο οποίος συνίστατο στο να δημιουργηθεί η νομιμοποίηση, ώστε να μπορούν να εκταμιευθούν αυτά τα χρήματα και στη συνέχεια να δοθούν στους αποδέκτες τους (πολιτικούς και αξιωματούχους, κατά τα ως άνω).

Εν προκειμένω, από όλες τις αποφάσεις των γερμανικών Δικαστηρίων προκύπτει ότι, για όλες τις συμβάσεις που συνήψε με τη SIEMENS, το Ελληνικό Δημόσιο κατέβαλε για κάθε μία 10% επιπλέον της αξίας της, με την υπογραφή των σχετικών ενταλμάτων πληρωμής από τα αρμόδια όργανα του Ελεγκτικού Συνεδρίου, και την εκταμίευση των ποσών από τους επιφορτισμένους προς τούτο υπαλλήλους του Δημοσίου, οι οποίοι πείσθηκαν να προβούν στις πιο πάνω ενέργειές τους από την παράσταση ψευδών γεγονότων ως αληθών εκ μέρους των συμβληθέντων στις πιο πάνω συμβάσεις, οι οποίοι, δια της υποβολής των συμβάσεων αυτών μετά των λοιπών τυπικών δικαιολογητικών προς έγκριση και εκταμίευση της δαπάνης, απέκρυψαν ότι το ύψος του «τζίρου» της σύμβασης ήταν επαυξημένο κατά το πιο πάνω ποσοστό 10%, πείθοντας αυτούς ότι η πραγματική και πληρωτέα αξία του έργου ήταν η αναγραφόμενη στις συμβάσεις και στα δικαιολογητικά, με σκοπό να περιποιήσουν, είτε στους εαυτούς τους είτε στην εταιρεία SIEMENS είτε σε άλλα πολιτικά πρόσωπα ή αξιωματούχους, παράνομο περιουσιακό όφελος, συνιστάμενο στην ως άνω αξία του 10% επί του ποσού κάθε σύμβασης με αντίστοιχη ζημία του Ελληνικού Δημοσίου.

Πάντα τα ανωτέρω προκύπτουν:

α) από την υπ' αριθμ. Φ.092.22/1746 απόφαση του Πρωτοδικείου Μονάχου Ι, β) την υπ' αριθμ. Φ.092.22/4880 απόφαση του Ειρηνοδικείου Μονάχου, γ) την υπ' αρ. F092.22/4816 έκθεση εξέτασης του μάρτυρα BERNSAU HANS-WALTER ενώπιον του Εισαγγελέα του Μονάχου, στην οποία επί λέξει αναφέρεται ότι: «Μετά όμως επιτεύχθηκε βασικά συμφωνία με το ποσοστό αυτό του 2% και στη συνέχεια κατά το επόμενο διάστημα το ακριβές συνολικό ποσό, το οποίο λάμβανε ο κ. Χριστοφοράκος, υπολογιζόνταν από τον τομέα ON...», την από 18-1-2010 επιστολή του VOLKER JUNG, στην οποία ρητά αναφέρεται ότι: «...Δυστυχώς οι συνάδελφοι στη Siemens που ήταν υπεύθυνοι για τον έλεγχο όλων των εμπορικών δραστηριοτήτων ήταν αυτοί που παρότρυναν το σύστημα δωροδοκιών στη Siemens...».

Η διακρίβωση της αλήθειας ενός οργανωμένου εγκλήματος που έχει σχέση με πολυπρόσωπη φύση άρρηκτα δεμένης με το οικονομικό έγκλημα, με την διαφθορά, με το ξέπλυμα του χρήματος και την απάτη, απαιτεί την χάραξη μια κοινής καταρχήν εθνικής στρατηγικής, με την σύμπνοια της νομοθετικής, της εκτελεστικής και δικαστικής λειτουργίας χωρίς να κάμπτεται η ανεξαρτησία της μιας έναντι της άλλης, όπως αυτή προσδιορίζεται στο Σύνταγμα.

Από την φύση του το οργανωμένο έγκλημα είναι πολύπρακτο έγκλημα, που με την οικονομική δύναμή του, τους διεθνείς δεσμούς του και τις εξελιγμένες τεχνικές μεθόδους του, συνιστά σοβαρή απειλή για τους θεσμούς, τον κοινωνικό ιστό, την νομιμότητα και τη δημοκρατία.

Άλλωστε, το οργανωμένο έγκλημα που σχετίζεται με τη διαφθορά στο δημόσιο βίο και τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομη δραστηριότητα, δεν έχει μόνο εθνική ταυτότητα, αλλά αποτελεί κοινό πρόβλημα τουλάχιστον των κρατών μελών της Ευρώπης, που στο πλαίσιο της κοινής αντεγκληματικής πολιτικής το Συμβούλιο της Ευρώπης, σύμφωνα με τις επιταγές του Καταστατικού του, σωρεία αποφάσεων - συστάσεων ήδη από το έτος 1949 μέχρι και σήμερα για την καταπολέμηση των εγκλημάτων και την κατάλληλη

επιλογή και διαμόρφωση των συναφών μέτρων σε όλους τους τομείς στους οποίους μπορεί να εκδηλωθεί η αντεγκληματική πολιτική και ιδιαίτερα στον τομέα της νομικής συνεργασίας (στο ποινικό δίκαιο, στη διαχείριση της ποινικής δικαιοσύνης, στη διεθνή συνεργασία για την έκδοση, την αμοιβαία δικαστική συνδρομή κ.α).

Επειδή είναι προφανές ότι τα στελέχη και οι υπάλληλοι της εταιρείας Siemens, ενεργήσαντες κατά τους τρόπους που προεκτέθηκαν, συνέστησαν διασυννοριακή εγκληματική οργάνωση με σκοπό τη διάπραξη κακουργημάτων και πλημμελημάτων σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου.

Επειδή οι πιο πάνω πράξεις τελέσθηκαν στην Ελλάδα, καθ' όσον, ανεξάρτητα από τον τόπο λήψης της απόφασης, τόπος εκτέλεσης των εγκληματικών ενεργειών και πράξεων ήταν η χώρα μας.

Επειδή είτε για κάθε σύμβαση που υπέγραψε το Ελληνικό Δημόσιο, είτε για κάθε μία από το σύνολο των συμβάσεων που υπέγραψε το κάθε νομικό πρόσωπο χωριστά με τη SIEMENS (π.χ. ΟΣΕ, ΟΤΕ, νοσοκομεία), θα πρέπει να επιβληθεί το προβλεπόμενο ως κατωτέρω από το νόμο πρόστιμο.

Επειδή, με τη διάταξη του άρθρου 41 του ν. 3251/2004, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του με το άρθρο δέκατο Ν.3875/2010,ΦΕΚ Α 158/20.9.2010, ορίζονται τα εξής:

«Άρθρο 41 Ευθύνη νομικών προσώπων

1. Αν κάποια από τις αξιόποινες πράξεις των άρθρων 187 και 187Α του Π.Κ. τελέσθηκε μέσω ή προς όφελος ή για λογαριασμό νομικού προσώπου από φυσικό πρόσωπο που ενεργεί είτε ατομικά είτε ως μέλος οργάνου του νομικού προσώπου και κατέχει διευθυντική θέση εντός αυτού με βάση εξουσία εκπροσώπησης του ή εξουσιοδότηση για τη λήψη αποφάσεων για λογαριασμό του ή για την άσκηση ελέγχου εντός αυτού, επιβάλλονται στο νομικό πρόσωπο με κοινή απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και του Υπουργού Προστασίας του Πολίτη, σωρευτικά ή διαζευκτικά, οι ακόλουθες κυρώσεις:

- i. διοικητικό πρόστιμο από πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ μέχρι πέντε εκατομμύρια (5.000.000) ευρώ,
- ii. οριστική ή προσωρινή για χρονικό διάστημα από ένα μήνα έως δύο έτη ανάκληση ή αναστολή της άδειας λειτουργίας ή απαγόρευση άσκησης της επιχειρηματικής δραστηριότητας,
- iii. απαγόρευση άσκησης ορισμένων επιχειρηματικών δραστηριοτήτων ή εγκατάστασης υποκαταστημάτων ή αύξησης του μετοχικού κεφαλαίου, για το ίδιο χρονικό διάστημα,
- iv. οριστικός ή προσωρινός για το ίδιο χρονικό διάστημα αποκλεισμός από δημόσιες παροχές, ενισχύσεις, επιδοτήσεις, αναθέσεις έργων και υπηρεσιών, προμήθειες, διαφημίσεις και διαγωνισμούς του Δημοσίου ή των νομικών προσώπων του δημόσιου τομέα.

Το διοικητικό πρόστιμο του στοιχείου i επιβάλλεται πάντοτε, ανεξαρτήτως της επιβολής άλλων κυρώσεων.

- 2. Οι ανωτέρω κυρώσεις επιβάλλονται και όταν κάποιος από τα κακουργήματα που αναφέρονται στο άρθρο 187 παράγραφος 1 του Π.Κ. έχει διαπραχθεί από εγκληματική οργάνωση για λογαριασμό νομικού προσώπου, με υπαιτιότητα οποιουδήποτε από τα αναφερόμενα στην προηγούμενη παράγραφο φυσικά πρόσωπα.
- 3. Όταν η έλλειψη εποπτείας ή ελέγχου από φυσικό πρόσωπο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 κατέστησε δυνατή την τέλεση από ιεραρχικά κατώτερο στέλεχος κάποιας από τις αξιόποινες πράξεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 μέσω ή προς όφελος ή για λογαριασμό νομικού προσώπου, επιβάλλονται στο νομικό πρόσωπο, σωρευτικά ή διαζευκτικά, οι ακόλουθες κυρώσεις:
 - διοικητικό πρόστιμο από δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ έως ένα εκατομμύριο (1.000.000) ευρώ,
 - οι προβλεπόμενες στα στοιχεία ii, iii και iv, για χρονικό διάστημα έως έξι μήνες.
- 4. Για τη σωρευτική ή διαζευκτική επιβολή των κυρώσεων που προβλέπονται στις προηγούμενες παραγράφους και για την επιμέτρηση των κυρώσεων

αυτών λαμβάνονται υπόψη ιδίως η βαρύτητα της παράβασης, ο βαθμός της υπαιτιότητας, η οικονομική επιφάνεια του νομικού προσώπου και η τυχόν υποτροπή του. Καμιά κύρωση δεν επιβάλλεται χωρίς προηγούμενη κλήτευση των νόμιμων εκπροσώπων του νομικού προσώπου προς παροχή εξηγήσεων. Η κλήση κοινοποιείται στον ενδιαφερόμενο τουλάχιστον δέκα πλήρεις ημέρες πριν από την ημέρα της ακρόασης. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 6 του ν. 2690/1999 (Κώδικας Διοικητικής Διαδικασίας) (ΦΕΚ 45 Α').

5. Η εφαρμογή των διατάξεων των προηγούμενων παραγράφων είναι ανεξάρτητη από την αστική, πειθαρχική ή ποινική ευθύνη των αναφερόμενων σε αυτές φυσικών προσώπων.
6. Οι εισαγγελικές και αστυνομικές αρχές ενημερώνουν τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για υποθέσεις, στις οποίες υπάρχει εμπλοκή νομικού προσώπου, υπό την έννοια των παραγράφων 1 έως 3, στην τέλεση των εγκλημάτων των άρθρων 187 και 187Α του Π.Κ., καθώς και για τις εκδιδόμενες σχετικές δικαστικές αποφάσεις».

Επειδή, με βάση τις προπαρατεθείσες διατάξεις, ως Εξεταστική Επιτροπή, έχουμε την υποχρέωση να σας ενημερώσουμε (κατά την παράγραφο 6 του ανωτέρω άρθρου), για την προκείμενη υπόθεση, στην οποία υπάρχει εμπλοκή του νομικού προσώπου της εταιρείας Siemens (και δη τόσο της θυγατρικής Ελληνικής ΣΗΜΕΝΣ, όσο και της μητρικής και εδρεύουσας στη Γερμανία Siemens) στην τέλεση των εγκλημάτων του άρθρου 187 Π.Κ.

Επειδή, στα πλαίσια των διαγραφομένων από τις ανωτέρω διατάξεις αρμοδιοτήτων σας, θα πρέπει, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού, να επιβληθούν, με κοινή απόφασή σας, στο πιο πάνω νομικό πρόσωπο οι νόμιμες κυρώσεις, οι οποίες, κατά ρητή πρόβλεψη του πιο πάνω νόμου, είναι απολύτως ανεξάρτητες από την αστική, πειθαρχική ή ποινική ευθύνη των εμπλεκόμενων φυσικών προσώπων.

15^Η ΠΟΡΙΣΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ: Παραβίαση των κανόνων ελεύθερου ανταγωνισμού

Στο πλαίσιο έρευνας, που διενεργεί η Εξεταστική Επιτροπή της Βουλής σε σχέση με τη γνωστή υπόθεση SIEMENS, ήρθαν στο φως στοιχεία με βάση τα οποία ασκήθηκε συμπληρωματική ποινική δίωξη στις 07/09/2010 για τη συγκρότηση της εγκληματικής οργάνωσης του άρθρου 187 του Π.Κ. με σκοπό τη διάπραξη των αδικημάτων της ενεργητικής και παθητικής δωροδοκίας, της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα και της απάτης με τις επιβαρυντικές περιστάσεις του νόμου περί καταχραστών του Δημοσίου, σε βάρος τόσο στελεχών της εταιρίας SIEMENS, όσο και άλλων εμπλεκόμενων προσώπων.

Ειδικότερα:

Η εταιρεία SIEMENS, κυρίαρχη στον τομέα εκτέλεσης τηλεπικοινωνιακών έργων, τουλάχιστον από τα τέλη Νοεμβρίου του 1990, είχε αναπτύξει και στην Ελλάδα ένα ανωνυμοποιημένο σύστημα διεκπεραίωσης μυστικών πληρωμών, που, μέσω προμηθειών, τις οποίες κατέβαλε σε πρόσωπα που εφέροντο να μεσολαβούν στη σύναψη συμβάσεων για κρατικά έργα, διοχετεύονταν σε κρατικούς αξιωματούχους, αρμοδίους για την ανάθεση του έργου στην εταιρεία, οι οποίοι αποφάσιζαν ή καθ' οιονδήποτε τρόπο βοηθούσαν για την ανάθεση, και εν συνεχεία την εκτέλεση και παραλαβή του. Για τη διακίνηση του άνομου χρήματος, υπήρχε ένα καλά μελετημένο σύστημα από πλευράς εταιρείας, με σκοπό να συγκαλύπτονται και ανωνυμοποιούνται οι ροές των χρημάτων. Η ομάδα αυτή, δομημένη ιεραρχικά και αποτελούμενη οπωσδήποτε από περισσότερα των τριών προσώπων, εν γνώσει της συγκροτήθηκε, αποφάσισε και πραγματοποίησε δωροδοκίες ανώτατων αξιωματούχων, πολιτικών, μελών κυβερνήσεων κλπ, με διαρκή δράση στην Ελλάδα από το Νοέμβριο του 1990 και τουλάχιστον μέχρι το 2008, ύψους πολλών εκατομμυρίων ευρώ, υπολογιζομένου του ποσού της δωροδοκίας σε ποσοστό 2% για κάθε επιμέρους σύμβαση -επί του κοστολογίου («τζίρου») του έργου- για τα πολιτικά πρόσωπα, όπως προέβλεπε

το λεγόμενο «σχέδιο της μητρικής εταιρείας», του 8%, προοριζομένου για τους ανώτατους κρατικούς αξιωματούχους.

Ο δόλος των στελεχών της εταιρείας αποδεικνύεται και από το γεγονός ότι, και μετά το έτος 1998, που θεσπίστηκε το αξιόποινο για πράξεις διαφθοράς στο Εξωτερικό, το εν λόγω σύστημα διατηρήθηκε και εξακολούθησε να λειτουργεί, αλλά με τη χρήση ιδιαίτερων τεχνασμάτων συγκάλυψης, αφού, για να παρακαμφθούν οι οδηγίες του ΟΟΣΑ και ο ενδεχόμενος έλεγχος των Αρχών, ετίθετο στα σχετικά παραστατικά ειδική σφραγίδα με την προσθήκη «οι παραλήπτες δεν είναι δημόσιοι λειτουργοί σύμφωνα με τις Οδηγίες του ΟΟΣΑ» ή «οι παραλήπτες δεν είναι δημόσιοι υπάλληλοι σύμφωνα με τις Οδηγίες του ΟΟΣΑ».

Το πιο πάνω άρθρα οργανωμένο σχέδιο, αποδέχτηκαν και εφήρμοσαν, ως ενταγμένα μέλη της δομημένης ομάδας, κατά τα ως άνω, ανώτατα διοικητικά στελέχη της μητρικής εταιρείας SIEMENS, καθώς και της SIEMENS A.E. στην Ελλάδα, όπως π.χ. Μιχάλης Χριστοφοράκος, Πρόεδρος Μαυρίδης κλπ, οι οποίοι, ενεργώντας από κοινού, διοχέτευσαν «μαύρο χρήμα» σε πολιτικούς ή σε ανώτερους αξιωματούχους.

Ειδικότερα, από όλες τις αποφάσεις των Γερμανικών Δικαστηρίων προκύπτει ότι για όλες τις συμβάσεις, που συνήψε με τη SIEMENS το Ελληνικό Δημόσιο κατέβαλε για κάθε μία 10% επιπλέον της αξίας της, με την υπογραφή των σχετικών ενταλμάτων πληρωμής από τα αρμόδια όργανα του Ελεγκτικού Συνεδρίου και την εκταμίευση των ποσών από τους επιφορτισμένους προς τούτο υπαλλήλους του Δημοσίου, οι οποίοι πείσθηκαν να προβούν στις πιο πάνω ενέργειές τους από την παράσταση ψευδών γεγονότων ως αληθών εκ μέρους των συμβληθέντων στις πιο πάνω συμβάσεις. Οι ανωτέρω, δια της υποβολής των συμβάσεων αυτών μετά των λοιπών τυπικών δικαιολογητικών προς έγκριση και εκταμίευση της δαπάνης, απέκρυψαν ότι το ύψος του «τζίρου» της σύμβασης ήταν επαυξημένο κατά το πιο πάνω ποσοστό 10%, πείθοντας αυτούς ότι η πραγματική και πληρωτέα αξία του έργου ήταν η αναγραφόμενη στις συμβάσεις και στα δικαιολογητικά, με σκοπό να περιποιήσουν στην εταιρεία SIEMENS

παράνομο περιουσιακό όφελος υπό τη μορφή του κερδοσκοπικού εμπορικού οφέλους, συνιστάμενο στην ως άνω αξία του 10% επί του ποσού κάθε σύμβασης με αντίστοιχη ζημία του Ελληνικού Δημοσίου, αφού κατείχε το συνολικό μετοχικό κεφάλαιο του Ο.Τ.Ε , και κατ' επέκταση ζημίωσε τον ελληνικό λαό, αλλά και τους καταναλωτές. Και τούτο, με δεδομένο ότι ο Ο.Τ.Ε αγόραζε αποδεδειγμένως ακριβότερα από τις υφιστάμενες τρέχουσες τιμές στην αγορά τηλεπικοινωνιακού εξοπλισμού σε σχέση με τις υπόλοιπες χώρες εξ' αιτίας της διακίνησης του άνομου χρήματος από την εταιρία Siemens, το υπερτίμημα των συμβάσεων ή άλλως το υπερκέρδος της Siemens ματακυλιόταν στους Έλληνες καταναλωτές και εν γένει πολίτες, αφού εκείνοι καλούνταν τελικά να «πληρώσουν» το ποσό που συνιστούσε το παραπάνω κέρδος.

Κατά τη δράση, εξάλλου, της ως άνω οργάνωσης, υπήρχε σαφέστατα η δυνατότητα διάθεσης μεγάλων χρηματικών ποσών (ύψους εκατομμυρίων ευρώ, που διοχετεύονταν σε μέλη-στελέχη Κυβερνήσεων και ανώτατους αξιωματούχους, κατά τα ως άνω), αλλά και η κατοχή και χρήση ποικίλων τεχνικών και λοιπών μέσων πάσης φύσεως, καθώς και ιδιαίτερων τεχνασμάτων (χρήση πολλών τραπεζικών λογαριασμών σε τράπεζες της Ελλάδας και του Εξωτερικού, χρησιμοποίηση παρένθετων προσώπων για τη διακίνησή τους, δημιουργία υπεράκτιων και εικονικών εταιρειών με μοναδικό σκοπό τη διοχέτευση των χρημάτων, εικονικές εγγραφές στα λογιστικά βιβλία της εταιρείας προς συγκάλυψη των εκροών του μαύρου χρήματος, αλλά και χρήση «μοντέλων» προκειμένου να αποφευχθεί ο έλεγχος της εταιρείας από τον ΟΟΣΑ, ήτοι μοντέλου συμψηφισμού, μοντέλου πίστωσης και μοντέλου επαναπατριsmού), μέσα μη προσιτά σε κοινές συμμορίες και προσιδιάζοντα αναμφίβολα στο οργανωμένο έγκλημα.

Ενδεικτικώς, έχει εξακριβωθεί ότι εμβάστηκαν από τη μητρική εταιρεία τα παρακάτω ποσά: α) εμβάστηκε (το 1998) από τη SIEMENS AG Deutschland στον υπ' αριθμ. 830.026 λογαριασμό ταμιευτηρίου με την ονομασία «ΣΑΜΟΣ» που διατηρούσε ο ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ηλίας, στο πιστωτικό ίδρυμα RAIFFEISENVRBAND SALZUBURG (Χώρα Αυστρίας), το ποσό των

1.500.000 γερμανικών μάρκων (DEM), β) εμβάστηκε (το 1998) από τη SIEMENS AG Deutschland στον υπ' αριθ. 884.130 τρεχούμενο λογαριασμό με την ονομασία «ΝΙΚΟΣ», που διατηρούσε ο ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΣ Εμμανουήλ στο ως άνω πιστωτικό ίδρυμα, το ποσό του 1.000.000 γερμανικών μάρκων (DEM), γ) εμβάστηκαν από τη SIEMENS AG Deutschland (την 17-5-2001 και 5-2-2002) στους υπ' αριθμ. 6185524/17.264.840, 61855/14.858.393 και 6179527/17.264.920 καταθετικούς λογαριασμούς, που διατηρούσε ο Πρόδρομος Μαυρίδης στο ως άνω πιστωτικό ίδρυμα, τα ποσά των 1.350.000 και 950.000 ευρώ, και τα ποσά των 3.000.000 και 5.500.000 ευρώ, δ) εμβάστηκαν από τη SIEMENS AG Deutschland στον υπ' αριθ. 835.835 λογαριασμό ταμειυτηρίου με την ονομασία "FRANZ", που διατηρούσε ο ΣΚΑΡΠΕΛΗΣ Γεώργιος στο ως άνω πιστωτικό ίδρυμα, διάφορα χρηματικά ποσά [όπως το ποσό των 2.500.000 γερμανικών μάρκων (DEM) την 17-2-1998, το ποσό των 1.000.000 γερμανικών μάρκων (DEM) την 10 Φεβρουαρίου 2000, το ποσό των 1.000.000 γερμανικών μάρκων (DEM) την 10 Φεβρουαρίου 2000, το ποσό των 1.500.000 γερμανικών μάρκων (DEM) την 21 Δεκεμβρίου 2000, και το ποσό των 1.500.000 γερμανικών μάρκων (DEM) την 17 Μαΐου 2001], ε) εμβάστηκαν από τα «μαύρα ταμεία» των εξωχώριων εταιρειών TAMARAIND GROUP CORPORATION, BFA GLOBAL ADVISOR LLC και FIBERLITE LLC, τα οποία είχε ανοίξει και χρηματοδοτούσε η SIEMENS AG Deutschland, κατά το χρονικό διάστημα των ετών 2003-2006, στον υπ' αριθμ. 11.24.854 τραπεζικό λογαριασμό που διατηρούσε η εξωχώρια εταιρεία «PLACID BLUE CORPORATION» στην Τράπεζα ABN AMRO BANK N.V, υποκατάστημα Μονακό, και χρηματικά ποσά πολλών εκατομμυρίων ευρώ. Αξιοσημείωτο είναι ότι μοναδικός διευθυντής και οικονομικά δικαιούχος της Εταιρίας των Αγγλικών Παρθένων Νήσων «PLACID BLUE CORPORATION» είναι ο Γεώργιος Καλδής του Χριστοφόρου (κάτοικος Αθηνών, οδός Αθανασίου Διάκου 64-Κηφισιά, έτος γεν. 1952, Επιχειρηματίας), με τον οποίο διατηρούσε φιλικές σχέσεις ο κ. Μιχαήλ Χριστοφοράκος. Ο παραπάνω λογαριασμός ανοίχτηκε την 20-02-2001, ύστερα από συνεννόηση και συνεργασία των Γεωργίου ΚΑΛΔΗ, Μιχαήλ ΧΡΗΣΤΟΦΟΡΑΚΟΥ και Αλέξανδρου ΛΕΤΣΑ του Φρίξου-

Νικολάου (κατοίκου Αθηνών, οδός Χελιδονούς 3- Κηφισιά, έτος γεν. 1957, Μηχανολόγου), με αποκλειστικό σκοπό να εμβάζεται από τη SIEMENS AG Deutschland (κατόπιν απαίτησης του Μιχαήλ Χριστοφοράκου) το 2% του συνολικού τζίρου της SIEMENS Com Ελλάδας, το οποίο στη συνέχεια χρησιμοποιείται, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του Μιχαήλ Χριστοφοράκου, για τη χρηματοδότηση «πολιτικών κομμάτων» στην Ελλάδα, στ) εμβάστηκαν, από τη SIEMENS AG Deutschland (SIEMENS Γερμανίας), κατά το χρονικό διάστημα των ετών 1993-2003 στον υπ' αριθμ.0230 480028 τραπεζικό λογαριασμό στην τράπεζα UBS Ζυρίχης χρηματικά ποσά πολλών εκατομμυρίων ευρώ. Ο λογαριασμός αυτός είχε ανοιχθεί, ύστερα από υπόδειξη των Ηλία ΓΕΩΡΓΙΟΥ και Δημητρίου ΝΕΓΡΗ, του Κων/νου (κατοίκου Αθηνών, οδός Ίλιδος 12-Αμπελόκηποι, έτος γεν.1941, Συνταξιούχου), στο όνομα της Αντωνίας Μάρκου του Ιωάννου (κατοίκου Αθηνών, οδός Σολωμού 10- Ν. Ερυθραία), αλλά βάσει πληρεξουσίου της τελευταίας χρησιμοποιήθηκε αποκλειστικά και μόνο από τον Ηλία Γεωργίου και για δικό του όφελος.

Όλα τα εμπλεκόμενα πρόσωπα κατά το χρόνο που ήταν μέλη της περιγραφείσης δομημένης ομάδας, είχαν διαρκή δόλο, εκτεινόμενο σε βάθος χρόνου, καθ' όσον αποσκοπούσαν στην τέλεση των πιο πάνω αξιοποιώνων πράξεων για κάθε σύμβαση που υπεγράφη ή επρόκειτο να υπογραφεί, και με τελικό σκοπό-επιδίωξη, την παράνομη ανάληψη έργων από την εταιρεία Siemens και την επίτευξη κέρδους της μητρικής εταιρείας κάνοντας χρήση παράνομων, αλλά και ανήθικων μεθόδων και δόλιων πρακτικών, οι οποίες συνιστούν καταφανή προσβολή των χρηστών ηθών, έρχονται δε σε αντίθεση με τις αρχές της διαφάνειας και του υγιούς, απρόσκοπτου και ελεύθερου ανταγωνισμού με την έννοια των άρθρων 81 και 82 ΣυνθΕΚ και του άρθρου 2 του ν. 703/1997, όπως τροποποιήθηκε με τον ν.3438/2006 «Περί ελέγχου μονοπωλίων και ολιγοπωλίων και προστασίας του ελεύθερου ανταγωνισμού».

Νομική Τεκμηρίωση

Αναλυτικότερα, σύμφωνα με το άρθρο 2 του ν.703/1977 :

«Απαγορεύεται η υπό μιάς ή περισσότερων επιχειρήσεων καταχρηστική εκμετάλλευση της δεσποζούσης θέσεως αυτών επί του συνόλου ή μέρους της αγοράς της χώρας. Η

καταχρηστική αυτή εκμετάλλευσις δύναται να συνίσταται *ιδία*:

α) εις τον άμεσον ή έμμεσον εξαναγκασμόν προς καθορισμόν είτε των τιμών αγοράς ή πωλήσεως είτε άλλων μη ευλόγων όρων συναλλαγής,

β) εις τον περιορισμόν της παραγωγής, της καταναλώσεως ή της τεχνολογικής αναπτύξεως, επί ζημία των καταναλωτών,

γ) εις την εφαρμογήν ανίσων όρων δι' ισοδυνάμους παροχάς, *ιδία* εις την αδικαιολόγητον άρνησιν πωλήσεων, αγορών ή άλλων συναλλαγών, κατά τρόπον ώστε επιχειρήσεις τινές να τίθενται εις μειονεκτικήν εν τω ανταγωνισμώ θέσιν,

δ) εις την εξάρτησιν της συνάψεως συμβάσεων εκ της παρά των αντισυμβαλλομένων αποδοχής προσθέτων παροχών, ή συνάψεων προσθέτων συμβάσεων αι οποίαι, κατά την φύσιν των ή συμφώνως προς τας εμπορικές συνηθείας, δεν συνδέονται μετά του αντικειμένου των συμβάσεων τούτων.»

Ανάλυση για την έννοια της δεσπόζουσας θέσης εταιρείας

Η παράβαση του άρθρου 2 του ν.703/77 προϋποθέτει καταρχήν την ύπαρξη δεσπόζουσας θέσης στη σχετική αγορά, χωρίς όμως ο νόμος να ορίζει ή να περιγράφει τη θέση αυτή. Η έννοια της δεσπόζουσας θέσης διαμορφώθηκε κυρίως νομολογιακά τόσο σε κοινοτικό, όσο και σε εθνικό επίπεδο, όπου ακολουθήθηκε η κοινοτική πρακτική. Ειδικότερα, κρίθηκε ότι μια επιχείρηση έχει δεσπόζουσα θέση, όταν κατέχει θέση οικονομικής ισχύος που της δίνει τη δυνατότητα να παρεμποδίζει τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό στη σχετική αγορά και τη δύναμη να συμπεριφέρεται σε σημαντικό βαθμό ανεξάρτητα από τους ανταγωνιστές, τους πελάτες της και τελικά τους καταναλωτές. Σημασία, δηλαδή, δεν έχει η υποκειμενική πρόθεση, ούτε η πραγματική παρακώλυση του ανταγωνισμού, αλλά η αντικειμενική δυνατότητα μιας τέτοιας παρακώλυσης.

Η διαπίστωση της ατομικής δεσπόζουσας θέσης εξαρτάται από τον συνδυασμό διαφόρων παραγόντων: α) το μερίδιο αγοράς της επιχείρησης, β) το ποσοστό συμμετοχής άλλων ανταγωνιστών στην ίδια σχετική αγορά, καθώς και τον βαθμό καθετοποίησής τους, γ) νομικά ή πραγματικά εμπόδια εισόδου άλλων ανταγωνιστών στη σχετική αγορά κ.ά., οι οποίοι (παράγοντες), εάν θεωρηθούν αυτοτελώς, δεν αποτελούν απαραίτητα ικανή

προϋπόθεση για την ύπαρξη δεσπόζουσας θέσης, αλλά, όταν συνδυάζονται μεταξύ τους, οδηγούν στη δημιουργία της (Εφαθ 283/2005). Περαιτέρω η απόφαση ΕΑ 429/2009 εξειδικεύει την κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης (άρθρο 2 ν. 703/1977) αναφέροντας ότι ως προς το άρθρο 2 του ν.703/1977, δεσπόζουσα θέση θεωρείται ότι κατέχει μία επιχείρηση που απολαμβάνει μίας τέτοιας οικονομικής θέσης, η οποία της επιτρέπει να εμποδίζει τη διατήρηση αποτελεσματικού ανταγωνισμού και της προσφέρει τη δυνατότητα ανεξάρτητης έναντι των ανταγωνιστών της, των πελατών της ή των καταναλωτών συμπεριφοράς (Βλ. *Μεταξύ άλλων και Επιτροπή Ανταγωνισμού, απόφαση 317/V/2006, της 28-7-2006, ό.π., § VII)B)β*), όπου παραπομπές σε παλαιότερες αποφάσεις της Επιτροπής Ανταγωνισμού και σε ΔΕΚ, απόφαση της 14-2-1978, *United Brands κατά Επιτροπής, υπόθ. 27/76, Ειδ. Ελλην. Συλλ. σελ. 75, σκέψη 65*). Για την κατάφαση της ύπαρξης δεσπόζουσας θέσης, με την έννοια που παρατίθεται παραπάνω, εξετάζεται ιδίως το μέγεθος της επιχείρησης και συγκεκριμένα το μερίδιο αγοράς που κατέχει η επιχείρηση. Εξάλλου, το ΔΕΚ έχει σημειώσει ότι, παρόλο που η σημασία των μεριδίων αγοράς μπορεί να διαφέρει από μία αγορά σε άλλη, θα μπορούσε βάσιμα να θεωρηθεί ότι τα πολύ υψηλά μερίδια αγοράς αποτελούν από μόνα τους, εκτός από εξαιρετικές περιπτώσεις, απόδειξη της ύπαρξης δεσπόζουσας θέσης (Βλ. ΔΕΚ, απόφαση της 13-2-1979, *Hoffman-La Roche κατά Επιτροπής, υπόθ. 85/76, Ειδ. Ελλην. Συλλ. σελ. 215, σκέψεις 41 και επ.*).

Σύμφωνα, εξάλλου, με την πάγια νομολογία της Επιτροπής Ανταγωνισμού, μια επιχείρηση βρίσκεται σε δεσπόζουσα θέση όταν έχει τη δύναμη της ανεξάρτητης συμπεριφοράς και αυτή η ανεξαρτησία της επιτρέπει να ενεργεί χωρίς να υπολογίζει τους ανταγωνιστές, τους αγοραστές ή τους προμηθευτές. Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση *United Brands* όρισε τη δεσπόζουσα θέση ως τη «θέση οικονομικής δύναμης που απολαμβάνει μια επιχείρηση και της δίνει τη δυνατότητα να παρεμποδίζει τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό που διατηρείται στη σχετική αγορά δίνοντάς της τη δύναμη να συμπεριφέρεται σε σημαντικό βαθμό

ανεξάρτητα από τους ανταγωνιστές της, τους πελάτες και τέλος τους καταναλωτές» (ΕΑ 317/2006).

Με βάση τα παραπάνω, η δεσπόζουσα θέση μίας επιχείρησης συνίσταται αφενός στη δυνατότητα της επιχείρησης να συμπεριφέρεται ανεξάρτητα και αφετέρου στην ικανότητα της επιχείρησης να εμποδίζει τον ανταγωνισμό στη σχετική αγορά. Ανεξάρτητη συμπεριφορά της επιχείρησης είναι δυνατόν να υπάρχει όταν ο ανταγωνισμός δεν λειτουργεί ως προς αυτή (τη δεσπόζουσα επιχείρηση) και η συμπεριφορά της δεν καθορίζεται μόνον ή κατά κύριο λόγο από την αγορά, και προσέτι η επιχείρηση αυτή έχει την πραγματική δυνατότητα να επηρεάσει μονομερώς τους όρους του ανταγωνισμού στη σχετική αγορά ή να παρεμποδίσει τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό στο σύνολο ή μέρος της αγοράς αυτής.

Η ύπαρξη δεσπόζουσας θέσης και καταχρηστικής εκμετάλλευσης της
από την εταιρεία Siemens & τα στελέχη της

Η εταιρεία Siemens και τα στελέχη της, οργανωμένα σε εγκληματική ομάδα, όπως περιγράφεται στο άρθρο 187 Π.Κ., συγκρότησαν έναν οργανωμένο καρτελικό μηχανισμό με μακροχρόνια προοπτική και συστηματική δράση, ενίσχυσαν με αθέμιτα μέσα και δόλιες μεθόδους την δεσπόζουσα θέση της εταιρείας, καθώς επίσης προέβησαν σε καταχρηστική εκμετάλλευση της δεσπόζουσας θέσης της αλώνοντας την αγορά και αλλοιώνοντας τον ελεύθερο ανταγωνισμό μέσω της διακίνησης του άνομου χρήματος.

Συγκεκριμένα, είναι αναμφίβολο ότι η εταιρεία Siemens είχε και έχει δεσπόζουσα θέση, λόγω του σημαντικότερου μεριδίου της ελληνικής αγοράς που κατέχει, που της δίνει τη δυνατότητα να παρεμποδίζει τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό στην αγορά τηλεπικοινωνιών και ασφάλειας και τη δύναμη να συμπεριφέρεται σε σημαντικό βαθμό ανεξάρτητα από τους ανταγωνιστές, τους πελάτες της και τελικά τους καταναλωτές.

Λεπτομερέστερα, ως προς την κάλυψη των κριτηρίων για τη κατάφαση της ατομικής δεσπόζουσας θέσης της Siemens στην ελληνική

αγορά, διαπιστώνεται ότι: α) αυτή διαθέτει το μεγαλύτερο μερίδιο αγοράς στον τομέα των τηλεπικοινωνιών και στον τομέα ασφάλειας, β) το ποσοστό συμμετοχής άλλων ανταγωνιστών στην ίδια σχετική αγορά, καθώς και τον βαθμό καθετοποίησής είναι αισθητά μικρότερης αξίας και έκτασης, γ) έθεσε πραγματικά εμπόδια εισόδου άλλων ανταγωνιστών στη σχετική αγορά με τη διακίνηση του άνομου χρήματος μέσω της οργανωμένης εγκληματικής οργάνωσης που συνέστησαν, συγκρότησαν και συμμετείχαν τα στελέχη της. Από τα ως άνω σαφώς προκύπτει και δεν υπάρχει καμία αμφιβολία για την ύπαρξη της δεσπόζουσας θέσης της εταιρείας Siemens στην ελληνική αγορά και η συνακόλουθη καταχρηστική εκμετάλλευση της δεσπόζουσας αυτής θέσης της.

Επιπλέον η δεσπόζουσα θέση την οποία η Siemens κατείχε, της επέτρεψε να εμποδίσει τη διατήρηση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού και της προσέφερε τη δυνατότητα ανεξάρτητης έναντι των ανταγωνιστών της, των πελατών της ή των καταναλωτών συμπεριφοράς.

Έτσι, η εταιρεία Siemens, μέσω της διακίνησης του άνομου χρήματος τουλάχιστον από το 1998 μέχρι και το 2008, ήτοι με τη χρησιμοποίηση των ως άνω παράνομων μεθόδων και δόλιων πρακτικών, στο πλαίσιο και προς εκπλήρωση του εγκληματικού άρθρα οργανωμένου σχεδίου των παράνομων πληρωμών και προμηθειών, εκμεταλλεύομενη καταχρηστικά τη δεσπόζουσα θέση της στην αγορά, έπληξε τον πυρήνα του υγιούς και απρόσκοπτου ανταγωνισμού της αγοράς παραβιάζοντας κάθε έννοια τόσο των χρηστών ηθών όσο και των συναλλακτικών ηθών, αλλά και περαιτέρω παραβιάζοντας το άρθρο 5 του Συντάγματος και τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 146/1914.

Με τη διακίνηση του ανωτέρου άνομου χρήματος και επιπρόσθετα παρέχοντας χορηγίες στον τότε Υφυπουργό Μεταφορών Αναστάσιο Μαντέλη, στοχεύοντας στη σύναψη επιζήμιων για το Ελληνικό Δημόσιο συμβάσεων, η εταιρεία Siemens κατέστη σε δεσπόζουσα θέση όχι μόνο στον τομέα των τηλεπικοινωνιών της χώρας μας, αλλά και σε άλλους νευραλγικούς τομείς, όπως η ασφάλεια δια των θυγατρικών της εταιριών, Siemens Ελλάδας, Τηλεβιομηχανική -και προφανώς με τις συνεργαζόμενες αυτών εταιρίες-

άλωσε την αγορά και ακολούθως, με την αθέμιτη αυτή εκμετάλλευση της δεσπόζουσας θέσης της, απέτρεψε τον υγιή, ελεύθερο και απρόσκοπτο ανταγωνισμό στους ως άνω τομείς επιχειρηματικής, οικονομικής δραστηριότητας και στις επενδύσεις. Με την πρακτική των παράνομων χορηγιών, μονοπώλησε το σύνολο σχεδόν των συμβάσεων, εξαναγκάζοντας άμεσα το αντισυμβαλλόμενο Ελληνικό Δημόσιο προς αποδοχή των τιμών αγοράς ή παροχής υπηρεσιών που η ίδια η εταιρεία μονομερώς επέβαλε, αλλά και στις ήδη συναφθείσες συμβάσεις απέτρεψε την ενεργοποίηση των ρητρών και ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά τον ανταγωνισμό, την ρήτρα της ανταγωνιστικής προσφοράς αλλά και των άλλων ρητρών του πλέον ευνοούμενου πελάτη και κτλ., αποτρέποντας έτσι και πάλι τον ελεύθερο ανταγωνισμό.

Αναλυτικότερα, στη μετά του ΟΤΕ σύμβαση, είχαν συνομολογηθεί οι ρήτρες:

α. ΡΗΤΡΑ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ σύμφωνα με την οποία αν ο Αγοραστής (Ο.Τ.Ε.) λάβει καλή τη πίστη καλύτερη προσφορά από αναγνωρισμένους Οίκους Τηλεπικοινωνιακού Υλικού και Λογισμικού(...) και η συγκριτική τιμή της προσφοράς σε σχέση με τις τεχνικές προδιαγραφές, τις παρεχόμενες δυνατότητες, την ποιότητα, ποσότητα (...) είναι πιο ευνοϊκή από αυτήν του Προμηθευτή (Siemens), τότε ο Αγοραστής έχει το δικαίωμα να καλέσει τον Προμηθευτή να αναθεωρήσει τους εν λόγω όρους.

β. ΡΗΤΡΑ ΤΟΥ ΠΛΕΟΝ ΕΥΝΟΟΥΜΕΝΟΥ ΠΕΛΑΤΗ η οποία διασφαλίζει την ίση μεταχείριση σε ό,τι αφορά την τιμή/ποιότητα σε σχέση με οποιοδήποτε άλλο πελάτη στην Ευρωπαϊκή Ένωση ή σε χώρες συνδεδεμένες με αυτήν.

Ειδικότερα και σε ό,τι αφορά το C4I, η Siemens ενώ έπρεπε να εκτελέσει τη σύμβαση ως ένα ενιαίο και λειτουργικό σύνολο, εν τούτοις τα μέλη ή τα στελέχη της, εκμεταλλευόμενα τη δεσπόζουσα θέση την οποία κατείχε στην ελληνική αγορά -αποτέλεσμα των εφαρμοσμένων παράνομων και δόλιων πρακτικών της- συνέλαβαν το σχέδιο για προσωρινή παραλαβή του C4I, το οποίο, αν και έπρεπε από τη φύση του να παραδοθεί ως ένα ενιαίο και διαλειτουργικό σύνολο μέχρι την 19η του μηνός Μαΐου, όχι μόνο δεν

παραδόθηκε στην ορισθείσα ημερομηνία, αλλά, πέτυχε η εταιρεία την πρόσκαιρη παραλαβή, υποσχόμενη να παραδώσει το έργο ολοκληρωμένο εκ νέου σε μεταγενέστερη ημερομηνία. Τα στελέχη της Siemens συνέλαβαν το σχέδιο αυτό, δηλαδή της παραλαβής σε δύο διαφορετικούς χρόνους - και το υλοποίησαν, εκμεταλλευόμενοι καταχρηστικά τη δεσπόζουσα θέση της εταιρείας στην εν λόγω αγορά, στην οποία αυτή κατέχει τη «μερίδα του λέοντος», ως ισχυρότατη οικονομική δύναμη και λόγω της μονοπωλιακής υπεροχής της, αλλά και το γεγονός της «ομηρίας» στην οποία είχαν εσκεμμένα περιαγάγει το Ελληνικό Δημόσιο, ώστε να συμμορφωθεί στους μονομερώς πλέον τεθέντες όρους τους, εξαιτίας των στενών χρονικών ορίων που αποτελούσαν πραγματικά πλέον εμπόδια εισόδου άλλων ανταγωνιστών στο συγκεκριμένο έργο, ώστε να καθίσταται αδύνατη κάθε σκέψη περί καταγγελίας της σύμβασης.

Τόσα χρόνια μετά, το ανωτέρω έργο ακόμη δεν έχει παραδοθεί ως ενιαίο και διαλειτουργικό σύνολο από την εταιρεία Siemens, η οποία ήταν υπεργολάβος του έργου με εγγύηση, ευθυνόμενη εις ολόκληρον μετά της αναδόχου εταιρείας SAIC (για την οποία αποτελούσε το πρώτο έργο της στην Ευρώπη).

Η Siemens ήταν υπεύθυνη για την προμήθεια και θέση σε λειτουργία των επιμέρους συστημάτων C4I, μεταξύ δε αυτών υπήρχαν και πολλά κεντρικά και περιφερειακά κέντρα διοίκησης, το σύστημα διαχείρισης κυκλοφορίας και η παρακολούθηση με κάμερες των δρόμων και των τόπων διοργάνωσης των αγώνων, το κεντρικό σύστημα ελέγχου της πρόσβασης, τα δίκτυα επικοινωνιών, δηλαδή το σύστημα TETRA, το ολυμπιακό ασύρματο δίκτυο ασφαλείας με 22000 συμμετέχοντες, το αυτόματο σύστημα εντοπισμού αυτοκινήτων και η εφαρμογή ενός Ticket Call Center - σύστημα πληροφοριών και επικοινωνίας- το οποίο ήταν σε θέση να λαμβάνει κλήσεις όλο το 24ώρο σε διάφορες γλώσσες από ολόκληρο τον κόσμο.

Το μερίδιο της Siemens στο έργο αυτό ανήλθε τελικά σε 183 εκατομμύρια ευρώ με τη δυνατότητα μετέπειτα επεκτάσεων. Και την εκτέλεσή του ανέλαβε ο τομέας ICN της Siemens. Το έργο C4I, θα χρησίμευε επίσης για εκμετάλλευση και για άλλα έργα που θα γίνονταν αργότερα. Προϋπόθεση γι'

αυτό, όμως, ήταν η επιτυχής ολοκλήρωση. Λόγω της χρονικής πίεσης για την τέλεση των Ολυμπιακών Αγώνων και για την ασφάλειά τους, το C4I παραδόθηκε, όπως προελέχθη, προσωρινά. Η παραπάνω παρέκκλιση ήταν μονόδρομος, λόγω της δεσποζουσας θέσης της Siemens, την οποία αυτή καταχρηστικά εκμεταλλεύτηκε, όπως περιγράφεται πιο πάνω, στον ευαίσθητο μάλιστα τομέα της ασφάλειας και των τηλεπικοινωνιών.

Μετά την τέλεση, εξάλλου, των Ολυμπιακών Αγώνων, καίτοι είχε εκ νέου συμφωνηθεί ότι το έργο θα παραδιδόταν σε δήλη μέρα ως ενιαίο σύνολο, τα στελέχη της εταιρείας, εκμεταλλεζόμενα και πάλι τη δεσποζουσα μονοπωλιακή πλέον και στον τομέα αυτό θέση της, συνέλαβαν το νέο σχέδιο της τμηματικής παράδοσης και παραλαβής των επιμέρους έργων του C4I, επηρεάζοντας προφανώς τους αρμόδιους για την παραλαβή δημοσίους υπαλλήλους, οι οποίοι και πάλι δεν ενεργοποίησαν τη ρήτρα της σύμβασης – με βάση την οποία το Δημόσιο είχε να δικαιώμα να το προμηθευτεί από τρίτο και να χρεώσει αντίστοιχα την SAIC- δηλαδή και πάλι απειράπη αθέμιτα η προσφυγή στον ελεύθερο ανταγωνισμό.

Εξάλλου, οι δύο εταιρείες που ενεπλάκησαν στην ως άνω σύμβαση, Siemens και SAIC, προφανώς τελούσαν σε καρτελική σύμπραξη του άρθρου 29 παρ.1 του ν.703/77 σε συνδ. με το άρθρο 81 παρ.1 ΣυνθΕΚ, με τη μορφή τουλάχιστον της εναρμονισμένης πρακτικής κατά τη διενέργεια των διαγωνισμών για τη σύναψη της σύμβασης, και με τον τρόπο αυτό επέδρασαν καταλυτικά στον καθορισμό της αξίας του έργου C4I κατά παντελή αποκλεισμό των λοιπών ανταγωνιστών, αφού είχαν προσυεννοηθεί για τη συμμετοχή στους διαγωνισμούς τόσο για τις υποβληθείσες προσφορές όσο και για την εκτέλεση του έργου, από το οποίο η Siemens, καίτοι δεν ανακηρύχθηκε μειοδότηρια, ανέλαβε τελικά την εκτέλεση του 80% τούτου, δηλαδή εν τοις πράγμασι του συνόλου αυτού.

Εξάλλου, όπως προαναφέρθηκε, για όλες τις συμβάσεις που συνήψε η SIEMENS με το Ελληνικό Δημόσιο, προέκυψε ότι το τελευταίο κατέβαλε για κάθε μία 10% επί του τζίρου, με την υπογραφή των σχετικών ενταλμάτων πληρωμής από τα αρμόδια όργανα του Ελεγκτικού Συνεδρίου, και την

εκταμίευση των ποσών από τους επιφορτισμένους προς τούτο υπαλλήλους του Δημοσίου, οι οποίοι πείσθηκαν να προβούν στις πιο πάνω ενέργειές τους από την παράσταση ψευδών γεγονότων ως αληθών εκ μέρους των συμβληθέντων στις πιο πάνω συμβάσεις, οι οποίοι, δια της υποβολής των συμβάσεων αυτών μετά των λοιπών τυπικών δικαιολογητικών προς έγκριση και εκταμίευση της δαπάνης, απέκρυψαν ότι το ύψος του «τζίρου» της σύμβασης ήταν επαυξημένο κατά το πιο πάνω ποσοστό 10%. Έτσι έπεισαν αυτούς ότι η πραγματική και πληρωτέα αξία του έργου ήταν η αναγραφόμενη στις συμβάσεις και στα δικαιολογητικά, με σκοπό να περιποιήσουν στην εταιρεία SIEMENS παράνομο περιουσιακό όφελος υπό τη μορφή του κερδοσκοπικού εμπορικού οφέλους, συνιστάμενο στην ως άνω αξία του 10% επί του ποσού κάθε σύμβασης με αντίστοιχη ζημία του Ελληνικού Δημοσίου, αφού κατείχε το συνολικό μετοχικό κεφάλαιο του Ο.Τ.Ε, και κατ' επέκταση ζημίωσε τους καταναλωτές, στους οποίους μετακυλήθηκε το ποσοστό αυτό, εν αγνοία του εξαπατηθέντος, κατά τα ανωτέρω, Ελληνικού Δημοσίου. Το παραπάνω δε ποσοστό 10% της αξίας του τζίρου, διακινείται άνομα από τη Siemens για την επίτευξη του στόχου της, δηλ. της ανάληψης κρατικών προμηθειών και έργων, νοθεύοντας έτσι άμεσα τον ελεύθερο υγιή ανταγωνισμό εις βάρος του Ελληνικού Δημοσίου, κατά παράβαση και της παραγράφου δ' του άρθρου 2 του ν. 703/77, καθ' όσον, για την επίτευξη των συμβάσεων αυτών, συνολολογήθηκαν πρόσθετες παροχές με μυστικές συμφωνίες μεταξύ Siemens και ανώτατων κρατικών λειτουργών, οι οποίες συμφωνίες ουδόλως συνδέονται είτε από τη φύση τους είτε σύμφωνα με τις εμπορικές συνήθειες, με το αντικείμενο των κυρίων συμβάσεων.

Επιπροσθέτως, λόγω ακριβώς των μυστικών αυτών συμφωνιών, είτε εφαρμόστηκαν στους σχετικούς διαγωνισμούς άνισοι όροι για ισοδύναμες παροχές, με την αδικαιολόγητη προτίμηση της Siemens από άλλους ανταγωνιστές της, είτε με την αδικαιολόγητη απευθείας ανάθεση ορισμένων έργων κατά παντελή αποκλεισμό των ανταγωνιστών, είτε, τέλος, με την μη ενεργοποίηση των ευνοϊκών ρητρών, με την οποία απειράπη παντελώς ο

ελεύθερος ανταγωνισμός, συντρέχουσας, κατά συνέπεια, περίπτωσης εφαρμογής και της παραγράφου γ' του άρθρου 2 του ν.703/77.

Τέλος, το άρθρο 9 του ν. 703/1977 όπως τροποποιήθηκε με τον με τον ν.3438/2006 προβλέπει ότι:

1. Η Επιτροπή Ανταγωνισμού αν, μετά από σχετική έρευνα που διεξάγεται είτε αυτεπαγγέλτως είτε κατόπιν καταγγελίας ή αίτησης του Υπουργού Ανάπτυξης, διαπιστώσει παράβαση της παρ. 1 του άρθρου 1 και των άρθρων 2, 2α και 5 ή των άρθρων 81 και 82 της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, μπορεί με απόφαση της:

α) να υποχρεώσει τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις ή τις ενώσεις επιχειρήσεων να παύσουν την παράβαση και να παραλείπουν αυτή στο μέλλον,

"β"(γ)) να επιβάλει μέτρα συμπεριφοράς ή διαρθρωτικού χαρακτήρα, τα οποία πρέπει να είναι αναγκαία και πρόσφορα για την παύση της παράβασης και ανάλογα με το είδος και τη βαρύτητα αυτής. Μέτρα διαρθρωτικού χαρακτήρα επιτρέπεται να επιβάλλονται μόνο στην περίπτωση που είτε δεν υφίστανται εξίσου αποτελεσματικά μέτρα συμπεριφοράς είτε όλα τα εξίσου αποτελεσματικά μέτρα συμπεριφοράς είναι ενδεχομένως οχληρότερα από τα μέτρα διαρθρωτικού χαρακτήρα,

"γ"(δ)) να απευθύνει συστάσεις σε περίπτωση παράβασης των άρθρων 1, 2 και 2α, όπως προστίθενται με τον παρόντα ν. 703/1977 και να απειλήσει πρόστιμο ή χρηματική ποινή ή και τα δύο, σε περίπτωση συνέχισης ή επανάληψης της παράβασης,

"δ"(ε)) να θεωρήσει ότι κατέπεσε το πρόστιμο ή η χρηματική ποινή ή και τα δύο, όταν με απόφαση της βεβαιώνεται η συνέχιση ή επανάληψη της παράβασης,

"ε"(στ)) να επιβάλει πρόστιμο στις επιχειρήσεις ή ενώσεις επιχειρήσεων που υπέπεσαν στην παράβαση.» «Αν η Επιτροπή Ανταγωνισμού πιθανολογεί, κατά τη διάρκεια σχετικής έρευνας που διεξάγεται είτε αυτεπαγγέλτως είτε κατόπιν αιτήματος του Υπουργού Ανάπτυξης ή καταγγελίας, παράβαση των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου 1, του άρθρου 2 και της παραγράφου 5 του άρθρου 4 του παρόντος νόμου ή των άρθρων 81 και 82 της

Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, μπορεί με απόφαση της να αποδέχεται, εκ μέρους των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων ή ενώσεων επιχειρήσεων, την ανάληψη δεσμεύσεων προς παύση της πιθανολογούμενης παράβασης, και να καθιστά τις δεσμεύσεις αυτές υποχρεωτικές για τις επιχειρήσεις ή ενώσεις επιχειρήσεων. Η απόφαση της Επιτροπής μπορεί να εκδοθεί για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, εφόσον πιθανολογείται ότι δεν συντρέχουν λόγοι για περαιτέρω δράση αυτής. Η Επιτροπή μπορεί, ύστερα από αίτηση που υποβάλλει κάθε ενδιαφερόμενος ή αυτεπαγγέλτως, να κινήσει εκ νέου τη διαδικασία όταν: υπήρξε ουσιαστική μεταβολή των γεγονότων στα οποία βασίσθηκε η απόφαση ή οι εμπλεκόμενες επιχειρήσεις αθετήσουν τις δεσμεύσεις που έχουν αναλάβει ή η απόφαση βασίσθηκε σε ελλιπείς, ανακριβείς ή παραπλανητικές πληροφορίες των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων. Η Επιτροπή Ανταγωνισμού καθορίζει, με απόφαση της, τους όρους, τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία αποδοχής δεσμεύσεων εκ μέρους των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων ή ενώσεων επιχειρήσεων».

2. Το κατά την προηγούμενη παράγραφο επιβαλλόμενο ή απειλούμενο πρόστιμο μπορεί να φτάνει μέχρι ποσοστού δεκαπέντε τοις εκατό (15%) των ακαθάριστων εσόδων της επιχείρησης της χρήσης κατά την οποία έπαυσε η παράβαση ή, αν αυτή συνεχίζεται μέχρι την έκδοση της απόφασης, της τρέχουσας χρήσης ή της προηγούμενης της παράβασης χρήσης αντιστοίχως.» Για τον καθορισμό του ύψους του προστίμου πρέπει να λαμβάνονται υπόψη η σοβαρότητα και η διάρκεια της παράβασης. Η κατά την προηγούμενη παράγραφο προβλεπόμενη χρηματική ποινή ανέρχεται μέχρι του ποσού των "10.000 ευρώ"*** για κάθε ημέρα καθυστέρησης συμμόρφωσης προς την απόφαση και από την ημερομηνία που θα ορίσει η απόφαση. «Σε περίπτωση που επιβάλλεται πρόστιμο σε ένωση επιχειρήσεων, το επιβαλλόμενο ή απειλούμενο πρόστιμο μπορεί να ανέρχεται μέχρι ποσοστού δεκαπέντε τοις εκατό (15%) των ακαθάριστων εσόδων των μελών αυτής, της τρέχουσας ή της προηγούμενης της παράβασης χρήσης».

Επειδή φρονούμε ότι υπάρχει πληθώρα ενδείξεων ότι η εταιρία Siemens, εφαρμόζοντας για μεγάλο χρονικό διάστημα (1992-2009) παράνομες

τακτικές παρακώλυσης του ελεύθερου ανταγωνισμού, τόσο στην Ελλάδα όσο και στο Εξωτερικό, συνιστάμενες σε μυστικές συμφωνίες, διοχέτευση μαύρου χρήματος, σε συνδυασμό με την εξαπάτηση παγκόσμιων οργανισμών για τη συγκάλυψη των πράξεων αυτών, όπως ο ΟΟΣΑ, αλλά και του Ελληνικού Δημοσίου, το οποίο και υπέρμετρα ζημίωσε -τουλάχιστον κατά 2 δις ευρώ- παραβίασε ευθέως τις διατάξεις τόσο του εσωτερικού, όσο και του κοινοτικού δικαίου που αποβλέπουν στην προστασία του ελεύθερου ανταγωνισμού, όπως παραπάνω αναπτύσσονται.

Επειδή εξάλλου, η εταιρία Siemens, εφαρμόζοντας τις παραπάνω παράνομες και βλαπτικές του ελεύθερου ανταγωνισμού πρακτικές της σε σωρεία συμβάσεων που συνήψε, τόσο με το Ελληνικό Δημόσιο, όσο και με νπδδ (όπως νοσοκομεία), αλλά και με νομικά πρόσωπα του ευρύτερου δημόσιου τομέα (όπως ΟΣΕ, ΟΤΕ), υπογράφοντας σχεδόν κάθε χρόνο συμβάσεις, παραβίασε εξακολουθητικά κατά το χρονικό διάστημα που προαναφέρθηκε, με ιδιαίτερα τεχνάσματα, τόσο κατά τη μεθόδευση της σύναψης των συμβάσεων όσο και για τη συγκάλυψη των μεθόδων της, αλλά και με ιδιαίτερη βαρύτητα, σε σχέση με τις επελθούσες συνέπειες, τις πιο πάνω διατάξεις, φρονούμε ότι η τακτική της αποτελεί το αποκορύφωμα της διαφθοράς και της διαπλοκής, καταστρατηγώντας κάθε έννοια διαφάνειας που οφείλει να διέπει τις δημόσιες συμβάσεις.

Για τους λόγους αυτούς

Παρακαλούμε όπως, στα πλαίσια των διαγραφόμενων από τις ανωτέρω διατάξεις αρμοδιοτήτων σας, επιβάλλετε τις νόμιμες κυρώσεις.

16^Η ΠΟΡΙΣΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ: Συμπληρωματική πορισματική αναφορά για κατάχρηση εξουσίας

Σύμφωνα με την από 179/24-08-2010 Πορισματική αναφορά μας, ασκήθηκε συμπληρωματική ποινική δίωξη για σύσταση εγκληματικής οργάνωσης με σκοπό τη διάπραξη απάτης, νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα, ενεργητική και παθητική δωροδοκία.

Κατά τη γενομένη ως άνω δίωξη, την εγκληματική οργάνωση φέρεται ότι συνέστησε μία οργανωμένη ομάδα μνημένων υπαλλήλων-στελεχών της εταιρείας SIEMENS, οι οποίοι λειτουργούσαν προφανώς προς όφελος, για λογαριασμό και κατ' εντολήν της μητρικής εταιρείας SIEMENS AG.

Όμως, καίτοι από πληθώρα αποδεικτικών στοιχείων, τα οποία υιοθετήθηκαν τόσο από τα Γερμανικά Δικαστήρια, όσο και από τις Ελληνικές Δικαστικές Αρχές, προκύπτει ότι η ζημία, που επήλθε σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου, εγένετο με αντίστοιχο όφελος της μητρικής εταιρείας SIEMENS AG, ωστόσο μέχρι σήμερα, οι δικαστικές ενέργειες που έχουν μεσολαβήσει, κινήθηκαν προς διαφορετική κατεύθυνση, ήτοι της απεμπλοκής της μητρικής εταιρείας, παραβλέποντας την κατά τα άνω πασιφανή ενορχήστρωση του οργανωμένου εγκλήματος εκ μέρους των υψηλόβαθμων στελεχών της τελευταίας.

Ειδικότερα:

Η εταιρεία SIEMENS, κυρίαρχη στον τομέα εκτέλεσης τηλεπικοινωνιακών έργων, τουλάχιστον από τα τέλη Νοεμβρίου του 1990, είχε αναπτύξει και στην Ελλάδα, ένα ανωνυμοποιημένο σύστημα διεκπεραίωσης μυστικών πληρωμών, που, μέσω προμηθειών, τις οποίες κατέβαλε σε πρόσωπα που εφέροντο να μεσολαβούν στη σύναψη συμβάσεων για κρατικά έργα, διοχετεύονταν σε κρατικούς αξιωματούχους, αρμοδίους για την ανάθεση του έργου στην εταιρεία, οι οποίοι αποφάσιζαν ή καθ' οιονδήποτε τρόπο βοηθούσαν για την ανάθεση, και εν συνεχεία την εκτέλεση και παραλαβή του. Για την πληρωμή των πιο πάνω προμηθειών-δωροδοκιών, υπήρχε ένα καλά μελετημένο σύστημα από πλευράς εταιρείας, με σκοπό να συγκαλύπτονται και ανωνυμοποιούνται οι ροές των χρημάτων. Έτσι, είχε συγκροτηθεί μια

οργανωμένη ομάδα μνημένων υπαλλήλων της SIEMENS, οι οποίοι διεκπεραίωναν τόσο τη σχετική αλληλογραφία, όσο και αναλάμβαναν την εκταμίευση και την αποστολή των χρημάτων στους παραλήπτες τους μέσω των περιφερειακών υποκαταστημάτων, τα οποία δραστηριοποιούνταν ως αυτόνομοι επιχειρηματίες. Η ομάδα αυτή, δομημένη ιεραρχικά και αποτελούμενη οπωσδήποτε από περισσότερα των τριών προσώπων, εν γνώσει της συγκροτήθηκε, αποφάσισε και πραγματοποίησε δωροδοκίες ανώτατων αξιωματούχων, πολιτικών, μελών κυβερνήσεων κλπ, με διαρκή δράση στην Ελλάδα από το Νοέμβριο του 1990 και τουλάχιστον μέχρι το 2008, ύψους πολλών εκατομμυρίων ευρώ, υπολογιζομένου του ποσού της δωροδοκίας σε ποσοστό 2% για κάθε επιμέρους σύμβαση -επί του κοστολογίου («τζίρου») του έργου- για τα πολιτικά πρόσωπα, όπως προέβλεπε το λεγόμενο «σχέδιο της μητρικής εταιρείας», του 8%, προοριζομένου για τους αξιωματούχους.

Ο δόλος των στελεχών της εταιρείας αποδεικνύεται και από το γεγονός ότι, και μετά το έτος 1998, που θεοπίστηκε το αξιόποινο για πράξεις διαφθοράς στο Εξωτερικό, το εν λόγω σύστημα διατηρήθηκε και εξακολούθησε να λειτουργεί, αλλά με τη χρήση ιδιαίτερων τεχνασμάτων συγκάλυψης, αφού, για να παρακαμφθούν οι οδηγίες του ΟΟΣΑ και ο ενδεχόμενος έλεγχος των Αρχών, ετίθετο στα σχετικά παραστατικά ειδική σφραγίδα με την προσθήκη «οι παραλήπτες δεν είναι δημόσιοι λειτουργοί σύμφωνα με τις Οδηγίες του ΟΟΣΑ» ή «οι παραλήπτες δεν είναι δημόσιοι υπάλληλοι σύμφωνα με τις Οδηγίες του ΟΟΣΑ». Ο δε διευθυντής της εμπορικής διεύθυνσης, γνωρίζοντας το όλο σχέδιο δωροδοκίας στο Εξωτερικό και εν προκειμένω στη χώρα μας, μετά τη θέσπιση του αξιόποινου για πράξεις διαφθοράς στο Εξωτερικό, ανέθετε πλέον την υπογραφή στα σχετικά παραστατικά πληρωμής σε υφισταμένους του, οι οποίοι ενεργούσαν κατόπιν εντολής του. Για τη διακίνηση των χρημάτων αυτών, χρησιμοποιούνταν τόσο εταιρείες που εφάρμοζαν ότι θα παρείχαν διαμεσολαβητικές υπηρεσίες στην εκτέλεση των συμβάσεων, οι μετά των οποίων συμβάσεις ήταν εικονικές εν γνώσει όλων των εμπλεκομένων, και με μοναδικό σκοπό να δημιουργηθεί η νομιμοποίηση της εκροής των χρημάτων προς τους τελικούς αποδέκτες των, όσο και άλλες

εταιρείες που μέσω αυτών διοχετεύονταν χρήματα από τα τηρούμενα «μαύρα ταμεία» της SIEMENS προς τα δωροδοκούμενα πρόσωπα.

Το πιο πάνω άρτια οργανωμένο σχέδιο αποδέχθηκαν και εφήρμοσαν, ως ενταγμένα μέλη της δομημένης ομάδας, κατά τα ως άνω, και τα μέλη της Διοίκησης, καθώς και ανώτατα διοικητικά στελέχη της SIEMENS A.E. στην Ελλάδα, όπως π.χ. Μιχάλης Χριστοφοράκος, Πρόδρομος Μαυρίδης κλπ, οι οποίοι, ενεργώντας από κοινού, διοχέτευσαν «μαύρο χρήμα» σε πολιτικούς ή σε ανώτερους αξιωματούχους.

Μάλιστα δε, στο πλαίσιο του σχεδίου αυτού, η SIEMENS συνήψε τις λεγόμενες συμβάσεις Business Consultant Agreement με τις εταιρείες Weavind και Krhoma, για τα έργα «Ολυμπιακοί Αγώνες της Αθήνας» και «Ολυμπιακοί Αγώνες της Αθήνας C4I» για την παροχή δήθεν συμβουλευτικών υπηρεσιών, για τις οποίες οι εν λόγω εταιρείες θα ελάμβαναν προμήθειες ύψους 2.000.000 ευρώ και 1.800.000 έως 2.000.000 ευρώ, σε κάθε περίπτωση, αντίστοιχα, ενώ οι ως άνω αλλοδαπές εταιρείες, όπως γνώριζαν καλά όλοι οι εμπλεκόμενοι, δεν ήταν σε θέση να παράσχουν τις υπηρεσίες αυτές, ούτε βέβαια ήταν αυτός ο σκοπός της συμφωνίας, ο οποίος συνίστατο στο να δημιουργηθεί η νομιμοποίηση, ώστε να μπορούν να εκταμιευθούν αυτά τα χρήματα και στη συνέχεια να δοθούν στους αποδέκτες τους (πολιτικούς και αξιωματούχους, κατά τα ως άνω).

Ενδεικτικώς, έχει εξακριβωθεί ότι εμβάστηκαν από τη μητρική εταιρεία τα παρακάτω ποσά: α) εμβάστηκε (το 1998) από τη SIEMENS AG Deutschland στον υπ' αριθμ. 830.026 λογαριασμό ταμιευτηρίου με την ονομασία «ΣΑΜΟΣ» που διατηρούσε ο ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ηλίας, στο πιστωτικό ίδρυμα RAIFFEISENVRBAND SALZUBURG (Χώρα Αυστρίας) το ποσό των 1.500.000 γερμανικών μάρκων (DEM), β) εμβάστηκε (το 1998) από τη SIEMENS AG Deutschland στον υπ' αριθμ. 884.130 τρεχούμενο λογαριασμό με την ονομασία «ΝΙΚΟΣ», που διατηρούσε ο ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΣ Εμμανουήλ στο ως άνω πιστωτικό ίδρυμα, το ποσό του 1.000.000 γερμανικών μαρκών (DEM), γ) εμβάστηκαν από τη SIEMENS AG Deutschland (την 17-5-2001 και 5-2-2002) στους υπ' αριθμ. 6185524/17.264.840, 61855/14.858.393 και 6179527/17.264.920

καταθετικούς λογαριασμούς, που διατηρούσε ο Πρόδρομος Μαυρίδης στο ως άνω πιστωτικό ίδρυμα, τα ποσά των 1.350.000 και 950.000 ευρώ, και τα ποσά των 3.000.000 και 5.500.000 ευρώ, δ) εμβάστηκαν από τη SIEMENS AG Deutschland στον υπ' αριθ. 835.835 λογαριασμό ταμειυτηρίου με την ονομασία "FRANZ", που διατηρούσε ο ΣΚΑΡΠΕΛΗΣ Γεώργιος στο ως άνω πιστωτικό ίδρυμα, διάφορα χρηματικά ποσά [όπως το ποσό των 2.500.000 γερμανικών μάρκων (DEM) την 17-2-1998, το ποσό των 1.000.000 γερμανικών μάρκων (DEM) την 10 Φεβρουαρίου 2000, το ποσό των 1.000.000 γερμανικών μάρκων (DEM) την 10 Φεβρουαρίου 2000, το ποσό των 1.500.000 γερμανικών μάρκων (DEM) την 21 Δεκεμβρίου 2000, και το ποσό των 1.500.000 γερμανικών μάρκων (DEM) την 17 Μαΐου 2001], ε) εμβάστηκαν από τα «μαύρα ταμεία» των οφσορ εταιρειών TAMARAIND GROUP CORPORATION, BFA GLOBAL ADVISOR LLC και FIBERLITE LLC, τα οποία είχε ανοίξει και χρηματοδοτούσε η SIEMENS AG Deutschland, κατά το χρονικό διάστημα των ετών 2003-2006, στον υπ' αριθμ.11.24.854 τραπεζικό λογαριασμό που διατηρούσε η εξωχώρια εταιρεία «PLACID BLUE CORPORATION» στην τράπεζα ABN AMRO BANK N.V, υποκατάστημα Μονακό, και χρηματικά ποσά πολλών εκατομμυρίων ευρώ.

Αξιοσημείωτο είναι ότι μοναδικός διευθυντής και οικονομικά δικαιούχος της Εταιρείας των Αγγλικών Παρθένων Νήσων «PLACID BLUE CORPORATION» είναι ο *Γεώργιος Καλδής του Χριστοφόρου (κάτοικος Αθηνών, οδός Αθανασίου Διάκου 64-Κηφισιά, έτος γεν. 1952, Επιχειρηματίας)*, με τον οποίο διατηρούσε φιλικές σχέσεις ο κ. Μιχαήλ Χριστοφοράκος. Ο παραπάνω λογαριασμός ανοίχτηκε στις 20-02-2001, ύστερα από συνεννόηση και συνεργασία των Γεωργίου ΚΑΛΔΗ, Μιχαήλ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΑΚΟΥ και *Αλέξανδρου ΛΕΤΣΑ του Φρίξου-Νικολάου (κατοίκου Αθηνών, οδός Χελιδονούς 3-Κηφισιά, έτος γεν. 1957, Μηχανολόγου)*, με αποκλειστικό σκοπό να εμβάζεται από τη SIEMENS AG Deutschland (κατόπιν απαίτησης του Μιχαήλ Χριστοφοράκου) το 2% του συνολικού τζίρου της SIEMENS Com Ελλάδας, το οποίο στη συνέχεια χρησιμοποιείτο, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του Μιχαήλ Χριστοφοράκου, για τη χρηματοδότηση «πολιτικών κομμάτων» στην

Ελλάδα, στ) εμβάστηκαν, από τη SIEMENS AG Deutschland (SIEMENS Γερμανίας), κατά το χρονικό διάστημα των ετών 1993-2003 στον υπ' αριθμ.0230 480028 τραπεζικό λογαριασμό στην τράπεζα UBS Ζυρίχης χρηματικά ποσά πολλών εκατομμυρίων ευρώ. Ο λογαριασμός αυτός είχε ανοιχθεί, κατόπιν υπόδειξης των Ηλία ΓΕΩΡΓΙΟΥ και Δημητρίου ΝΕΓΡΗ, του Κων/νου (κατοίκου Αθηνών, οδός Ίλιδος 12-Αμπελόκηποι, έτος γεν.1941, Συνταξιούχου), στο όνομα της Αντωνίας Μάρκου του Ιωάννου (κατοίκου Αθηνών, οδός Σολωμού 10- Ν.Ερυθραία), αλλά βάσει πληρεξουσίου της τελευταίας χρησιμοποιήθηκε αποκλειστικά και μόνο από τον Ηλία Γεωργίου και για δικό του όφελος.

Περαιτέρω, προέκυψε ότι ο Wolker Yung, μέλος του Κεντρικού Διοικητικού Συμβουλίου της μητρικής εταιρείας, δηλαδή του κεντρικού οργάνου διοίκησης ολοκλήρου του αντίστοιχου πολυεθνικού ομίλου, θέση η οποία του επέτρεπε να έχει προσωπική αντίληψη και γνώση για το σύνολο της οργάνωσης, δομής, λειτουργίας και στρατηγικής του ομίλου, το δε υποκατάστημα της μητρικής εταιρείας στην Ελλάδα ήταν μια οργανωτική υποδιαίρεση της γερμανικής εταιρείας, όπου υπαγόταν άμεσα, ενώ επίσης ήταν και μέλος της SIEMENS ΑΕ από τον Απρίλιο του 1992 έως τον Οκτώβριο του 1995 και Πρόεδρος του Δ.Σ. της ίδιας εταιρείας από τον Οκτώβριο του 1999 έως τον Οκτώβριο του 1993, συνόδευε ο ίδιος τον Μιχαήλ Χριστοφοράκο σε επισκέψεις, που έκανε σε υψηλά ιστάμενα πρόσωπα του ελληνικού δημόσιου βίου, ιδίως κυβερνητικά στελέχη, για την ανάληψη διαφόρων έργων, γνωρίζοντας επακριβώς την τακτική των δωροδοκιών που ακολουθούσε η μητρική εταιρεία, για όλα τα υποκαταστήματά της. Ειδικότερα, το Κεντρικό Διοικητικό Συμβούλιο της μητρικής εταιρείας στη Γερμανία, αποτελούσε το κέντρο λήψης όλων των σημαντικών αποφάσεων σε επίπεδο στρατηγικής. Η συνοχή μεταξύ του Κεντρικού Δ.Σ. και των επιμέρους εμπορικών τομέων, όπως αυτός των τηλεπικοινωνιών και των υποκαταστημάτων, εξασφαλιζόταν με τη συμμετοχή των μελών του Κεντρικού Δ.Σ., τόσο στις τακτικές συσκέψεις των εμπορικών τομέων, όσο και στα Δ.Σ. των υποκαταστημάτων.

Έτσι, το ανωτέρω στέλεχος της μητρικής εταιρίας, ως μέλος του Δ.Σ. της, ήταν επιφορτισμένος με την παρακολούθηση και καθοδήγηση του εμπορικού τομέα Διεθνών Δικτύων Επικοινωνίας της μητρικής εταιρίας, από τα ταμεία του οποίου εκταμιεύθηκαν όλα τα ποσά για δωροδοκίες των στελεχών της ΟΤΕ Α.Ε. Το ίδιο δε πρόσωπο, αναμειχθηκε ενεργά στην ανάληψη των δικαιωμάτων διανομής από τη SIEMENS ΑΕ στα Βαλκάνια, εκμεταλλευόμενες τις άριστες σχέσεις του Πρόδρομου Μαυρίδη με στελέχη του ΟΤΕ, οι οποίες οδήγησαν σε αισθητά μεγαλύτερα περιθώρια σύμβασης απ' ό,τι συνηθίζεται στην αγορά, περίπου δηλαδή 10% πάνω από τα συνηθη περιθώρια, και τα οποία είχαν σχέση με δωροδοκίες, μετακυλίνοντας τα επιπλέον ποσά στο Ελληνικό Δημόσιο. Ήταν δε προφανής και η εμπλοκή του στη διαρροή δαπανών εκατομμυρίων ευρώ στον τομέα Carrier που είχε ως αντικείμενο τις τηλεπικοινωνιακές εγκαταστάσεις για τηλεφωνικές εταιρίες, προερχομένων από τα «μαύρα ταμεία» της Siemens AG, τα οποία διακινούσαν άλλα στελέχη της μητρικής εταιρίας, μεταξύ των οποίων ο Kutschenreuter, κατ' εντολήν του VOLKER JUNG.

Εξάλλου, και από την ίδια την υπογραφείσα σύμβαση υπεργολαβίας μεταξύ της εταιρίας SAIC, ως αγοράστριας, και της SIEMENS ΑΕ, ως πωλήτριας, που αφορούσαν την υποστήριξη του έργου C4I των Ολυμπιακών αγώνων της Αθήνας, προκύπτει (άρθρο 36 αυτής) με τίτλο «ΜΗΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», ότι «ο Πωλητής οφείλει να προσκομίσει εντός δεκατεσσάρων ημερών από την υπογραφή της παρούσας Σύμβασης Υπεργολαβίας γραπτά αποδεικτικά στοιχεία ότι ο πωλητής έχει λάβει τη γραπτή εξουσιοδότηση από τη μητρική εταιρεία του πωλητή, Siemens AG ICN EN, για την υπογραφή της παρούσας Σύμβασης Υπεργολαβίας με τον Αγοραστή και ότι υποστηρίζει την εκτέλεση των υποχρεώσεων του πωλητή κατά την υλοποίηση του προγράμματος, όπως ορίζεται στο e-mail του Δ. ΔΕΝΔΡΙΝΟΥ (Siemens ΑΕ) προς τον S.WEISS (SAIC) της 19ης Μαΐου 2003». Από τον πιο πάνω όρο σαφέστατα προκύπτει η απόλυτη γνώση και έγκριση όλων των ενεργειών της ελληνικής Siemens από την μητρική γερμανική, η οποία σαφώς και ήταν η πραγματική εκτελέστρια

του έργου και βεβαίως η διακινήσασα το «μαύρο χρήμα» για τη σύναψη των συμβάσεων.

Και ενώ η παραπάνω εμπλοκή της μητρικής εταιρείας προκύπτει από πληθώρα στοιχείων, σε κανένα από τα έγγραφα των Ελληνικών Αρχών (κατηγορητήρια, αιτήσεις προς τις Γερμανικές Αρχές) δεν γίνεται αναφορά στο ρόλο της και στην οργάνωση του σχεδίου της, το οποίο, εκπονήθηκε, καταστρώθηκε και οργανώθηκε από την ίδια της Διοίκησή της και τα υψηλόβαθμα στελέχη της, σε απόλυτη εναρμόνιση με τις κοινές τους αποφάσεις, με τον άμεσο δόλο να τελέσουν τις προαναφερθείσες αξιόποινες πράξεις και με τελικό σκοπό τους να αυξήσουν παράνομα τα έσοδα της μητρικής εταιρείας σε βάρος των αντισυμβαλλομένων της και εν προκειμένω του Ελληνικού Δημοσίου. Αντίθετα, οι Ελληνικές Αρχές, όχι μόνον αντιπαρέρχονται σιγή τα παραπάνω αυταπόδεικτα γεγονότα, αλλά επιπλέον:

- I. στις Αιτήσεις Διεθνούς Αμοιβαίας Δικαστικής Συνδρομής επί Ποινικών Υποθέσεων που υποβλήθηκαν προς τις αρμόδιες Δικαστικές Αρχές της Γερμανίας, της Ελβετίας, της Αυστρίας, της Ιταλίας και άλλων χωρών, από τον Εισαγγελέα, αναφέρεται ότι τα «χρηματικά ποσά με τα οποία διενεργούντο αυτές οι παράνομες πληρωμές προέρχονταν από αξιόποινες πράξεις που διέπραξαν στελέχη της SIEMENS AG σε βάρος της περιουσίας της (SIEMENS AG)», λαμβάνοντας δηλαδή, ως δεδομένο, ότι η διοχέτευση του μαύρου χρήματος και οι λοιπές αξιόποινες πράξεις εγένοντο προς βλάβη της πιο πάνω εταιρίας και όχι για λογαριασμό και προς όφελος της περιουσίας της, όπως στην πραγματικότητα συνέβη.
- II. Στα συνταγέντα κατηγορητήρια και επί τη βάσει αυτών εκδοθέντων ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης καθώς και σε όλες τις απαγγελθείσες κατηγορίες από τον Ανακριτή ουδόλως συμπεριλαμβάνονται τα στελέχη της SIEMENS AG καίτοι αυτοί ομολογούσαν ότι διακινούσαν από τα μαύρα ταμεία της εταιρείας SIEMENS AG άνομο χρήμα για την διάπραξη αξιόποινων πράξεων στην χώρα μας.

Ακόμη δε και στις συμβάσεις στις οποίες αντισυμβαλλόμενη του Ελληνικού Δημοσίου φέρεται η ελληνική εταιρία, τα μαύρα χρήματα διοχετεύονταν, όπως προελέχθη, από τα ταμεία της μητρικής εταιρείας, στην οποία και επέστρεφαν, μετά τη μετακύλιση του επιπλέον ποσού σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου και μετά την πληρωμή του ποσού των συμβάσεων, δια μέσου της εσωτερικής σχέσεως που συνέδεε τις δύο εταιρείες (μητρική και θυγατρική), στο μετοχικό κεφάλαιο της δεύτερης, αλλά και στη διοίκηση των οποίων μετείχε η πρώτη και τα στελέχη της, αντίστοιχα, κατά τρόπο που η δεύτερη (θυγατρική) να ενεργεί κατ' ουσίαν ως υποκατάστατο όργανο της πρώτης, που ήταν η μόνη καθορίζουσα τη στρατηγική των πωλήσεων και των παρεχομένων υπηρεσιών και η μόνη ωφελούμενη από τις εκάστοτε συναλλαγές, στα ταμεία δε της οποίας κατέληγαν τα κέρδη από τις γεινόμενες υπερτιμολογήσεις.

Η κατά τα ως άνω ανάμειξη των υψηλόβαθμων στελεχών της μητρικής εταιρείας στις αξιόποινες πράξεις που τελέσθηκαν και είχαν ως συνέπεια τη ζημία του Ελληνικού Δημοσίου με αντίστοιχο όφελος αυτής, ήταν γνωστή στις Ελληνικές διωκτικές Αρχές, όπως προαναφέρθηκε, αλλά μέχρι την άσκηση της ποινικής δίωξης για το οργανωμένο έγκλημα, δεν έχει διερευνηθεί, περιορισθείσης της δικαστικής έρευνας στην εμπλοκή των στελεχών της ελληνικής θυγατρικής εταιρείας και μόνον, καίτοι προέκυπτε παραχρήμα η καθ' οιονδήποτε τρόπο συμμετοχή και των ως άνω στελεχών της μητρικής εταιρείας, ιδίως των στελεχών εκείνων που έδιναν την εντολή προς διοχέτευση των χρημάτων από τα μαύρα ταμεία προς τους λογαριασμούς των παρένθετων προσώπων φυσικών και νομικών προσώπων.

Επειδή και η άσκηση της ποινικής δίωξης και η ανάκριση, η οποία διεξήχθη παρεξέκλιναν του σκοπού της, κατά τα ως άνω, με αποτέλεσμα μέχρι σήμερα να μην έχει απαγγελθεί καμία κατηγορία εναντίον των στελεχών της μητρικής εταιρείας Siemens, καίτοι παρήλθε χρονικό διάστημα έξι (6) ετών από την αποκάλυψη του σκανδάλου, να ασκηθεί δε συμπληρωματική ποινική δίωξη για το οργανωμένο έγκλημα με την ίδια καθυστέρηση μετά από αίτημα της Εξεταστικής Επιτροπής της Βουλής, με

άμεσο κίνδυνο την παραγραφή κατά το γερμανικό δίκαιο των εγκληματικών πράξεων που αυτοί εις βάρος της χώρας μας διέπραξαν και ωφέλησαν την εταιρεία Siemens.

Άλλωστε, καίτοι η διενεργηθείσα ανάκριση διεξήχθη επιλεκτικά για το προ του 2004 χρονικό διάστημα και μάλιστα μόνο ως προς τους Έλληνες συμμετόχους, μη συμπεριληφθέντων έστω και γι' αυτό το χρονικό διάστημα, τόσο του οφέλους της μητρικής εταιρείας Siemens, όσο και των στελεχών της μητρικής Siemens που καθ' οιονδήποτε τρόπο συμμετείχαν στις αξιόποινες πράξεις για τις οποίες απαγγέλθηκε κατηγορία. Δηλαδή, a priori αποκλείσθηκε η εμπλοκή των στελεχών της μητρικής Siemens AG, καίτοι οι ίδιοι αποκάλυπταν ενώπιον της Γερμανικής Δικαιοσύνης, τον σχεδιασμό και τους τρόπους υλοποίησης του όλου σχεδίου από τους ίδιους, σύμφωνα με το οποίο διοχέτευαν από τα «μαύρα ταμεία» της εταιρείας τα χρήματα προς τους τελικούς αποδέκτες τους.

Κατά συνέπεια, ο επιλεκτικός κατά τα άνω χειρισμός της υπόθεσης, δημιουργεί σοβαρές ενδείξεις προσπάθειας συγκάλυψης της, όχι μόνον προς όφελος των εμπλεκόμενων προσώπων, αλλά και προς όφελος της ίδιας της εταιρείας Siemens, εκθέτει δε ανεπανόρθωτα, σε μία υπόθεση με διεθνείς προεκτάσεις, που όλοι γνώριζαν τη διακίνηση του άνομου χρήματος από τη μητρική εταιρεία, τόσο τους χειρισθέντες την έρευνα, όσο και τους εποπτεύοντες αυτή, αλλά και την ίδια τη Δικαιοσύνη, και κατ' επέκταση την ίδια τη χώρα μας.

Επειδή κατά τα ως άνω προεκτεθέντα προκύπτει ότι παρελήφθη η δίωξη των καθ' οιονδήποτε τρόπο συνυπαιτίων, υπαλλήλων της μητρικής εταιρείας της μητρικής εταιρείας SIEMENS AG, η παράλειψη δε αυτή προφανώς εγένετο για να ωφεληθεί η εταιρεία SIEMENS AG και να προστατευθεί η φήμη της, καίτοι ήταν πασιδηλό από δημοσιεύματα του ηλεκτρονικού και έντυπου τύπου καθώς και από έγγραφα της δικογραφίας ότι η ως άνω εταιρεία εφάρμοσε και σε άλλες χώρες, εκτός της χώρας μας, το ως άνω εγκληματικό σχέδιο, δηλαδή τση διακίνησης άνομου χρήματος από τα μαύρα ταμεία με σκοπό την ανάληψη δημοσίων έργων μέσω της τέλεσης αξιόποινων πράξεων,

και ίδια της διαφθοράς και της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα καταργώντας την διαφάνεια και τον υγιή ανταγωνισμό.

Επειδή «όποιος κατά κατάχρηση της εξουσίας του, σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 239ΠΚ, παραλείπει να διώξει κάποιον υπαίτιο ή προκαλεί την απαλλαγή του από την τιμωρία ... τιμωρείται». Περαιτέρω όποιος, σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 46ΠΚ, παρέσχε με πρόθεση σε άλλον συνδρομή κατά την διάρκεια τέλεση της πράξης και κατά την εκτέλεση της κύριας πράξης.

Επειδή οι έχοντες την εποπτεία της ανάκρισης γνώριζαν το ως άνω πραγματικό γεγονός (δηλαδή της μη δίωξης των υπαλλήλων της SIEMENS AG) και παρά ταύτα με τις πράξεις τους ή παραλείψεις τους προφανώς συνέδραμαν τους χειρισθέντες την υπόθεση δικαστικούς λειτουργούς στην τέλεση της πιο πάνω άδικης πράξης.

Επειδή πρωταρχικός σκοπός της δικαστικής έρευνας οφείλει να είναι η ανεύρεση της ουσιαστικής αλήθειας, ιδιαίτερα όταν πρόκειται για αξιόποινες πράξεις που στρέφονται κατά του Ελληνικού Δημοσίου και κατ' επέκταση κατά του Ελληνικού λαού, που κλήθηκε και καλείται να πληρώσει, και τα «μαύρα χρήματα» που δόθηκαν σε αξιωματούχους και πολιτικούς, και το υπερκέρδος της μητρικής εταιρίας από τις συμβάσεις.

Αποτελεί, συνεπώς, καθήκον της Δικαιοσύνης να ρίξει άπλετο φως σε όλα τα πλοκάμια της υπόθεσης, διαφυλάττοντας και το ίδιο το κύρος και την αξιοπιστία της.

17^Η ΠΟΡΙΣΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ: Περάτωση της έρευνας για τη SIEMENS

Στο πλαίσιο έρευνας που διενεργεί η Εξεταστική Επιτροπή της Βουλής σε σχέση με τη γνωστή υπόθεση SIEMENS, ήρθαν στο φως στοιχεία με βάση τα οποία, ομόφωνα με την από 24/08/2010 πορισματική της αναφορά ζήτησε και πραγματικά ασκήθηκε συμπληρωματική ποινική δίωξη από τον κ. Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών, με τη σύμφωνη γνώμη Σας, για την πράξη της σύστασης εγκληματικής οργάνωσης του άρθρου 187 του Π.Κ. με σκοπό τη διάπραξη των αδικημάτων της ενεργητικής και παθητικής δωροδοκίας, της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα και της απάτης με τις επιβαρυντικές περιστάσεις του νόμου περί καταχραστών του Δημοσίου, σε βάρος τόσο στελεχών της εταιρείας SIEMENS, όσο και άλλων εμπλεκόμενων προσώπων.

Μεταξύ των βασικών στελεχών που φέρονται να εμπλέκονται στο σχεδιασμό και την εκτέλεση του οργανωμένου σχεδίου της Siemens εις βάρος του Ελληνικού Δημοσίου και των νομικών του προσώπων, είναι ο Volker Yung, ο οποίος διετέλεσε διευθύνων σύμβουλος της Siemens ΑΕ και μέλος του Κεντρικού Διοικητικού Συμβουλίου της μητρικής εταιρείας Siemens Ag. Ο ανωτέρω κατηγορούμενος, με αίτησή του προς τον Εισαγγελέα Εφετών, στις 18/01/2010, είχε παραδεχθεί τη συγκρότηση εγκληματικής οργάνωσης από στελέχη της Siemens.

Κατά του ως άνω κατηγορουμένου, μετά την απολογία του, για τη νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα και μόνον, είχαν επιβληθεί οι περιοριστικοί όροι α) της εμφάνισης το πρώτο πενθήμερο κάθε μήνα στο ΑΤ της κατοικίας του και β) της απαγόρευσης εξόδου από τη χώρα μας.

Από δημοσίευμα του γερμανικού περιοδικού SPIEGEL της 14/11/2010, προκύπτει ότι ο ως άνω κατηγορούμενος, κατά παραβίαση του τεθέντος σ' αυτόν περιοριστικού όρου της απαγόρευσης εξόδου από τη χώρα, διέφυγε στο εξωτερικό.

Επειδή ο ως άνω κατηγορούμενος δεν απολογήθηκε ενώπιόν Σας για την πράξη της συμμετοχής του στην ως άνω εγκληματική οργάνωση, καίτοι η συμπληρωματική δίωξη αφορούσε ακριβώς αυτή την πράξη, έχει δε ασκηθεί από την 7-9-2010. Εάν, δε, το δημοσίευμα είναι αληθές, προφανώς την ίδια τακτική και μεθόδευση ενδέχεται να ακολουθήσουν και οι άλλοι εμπλεκόμενοι κατηγορούμενοι.

Επειδή η υπόθεση της Siemens έχει ιδιαίτερη βαρύτητα για τη χώρα, λόγω αφ' ενός της τεράστιας ζημίας που υπέστη το Ελληνικό Δημόσιο και τα νομικά του πρόσωπα και κατ' επέκταση ο Ελληνικός λαός, και αφ' ετέρου, λόγω του ότι, με την τακτική της, που αποτελεί το αποκορύφωμα της διαφθοράς και της διαπλοκής, έπληξε κάθε έννοια διαφάνειας που οφείλει να διέπει τις δημόσιες συμβάσεις.

Επειδή, παρά την κατά τα άνω βαρύτητα της υπόθεσης, και παρόλο που οι σχετικές έρευνες έχουν αρχίσει από 27/04/2005, η υπόθεση παραμένει ακόμη στο στάδιο της ανάκρισης, χωρίς μάλιστα να έχουν κληθεί προς απολογία οι κατηγορούμενοι για την ασκηθείσα συμπληρωματική ποινική δίωξη.

Επειδή, η **άμεση**, χωρίς καμία άλλη καθυστέρηση και κωλυσιεργία διαλεύκανση της υπόθεσης αποτελεί πρωταρχικό καθήκον της Ελληνικής Δικαιοσύνης, ώστε να διαφυλαχθεί και το ίδιο το κύρος και η αξιοπιστία αυτής.

Για τους λόγους αυτούς και στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων ενός εκάστου εξ Υμών, παρακαλούμε για τις δικές Σας ενέργειες.